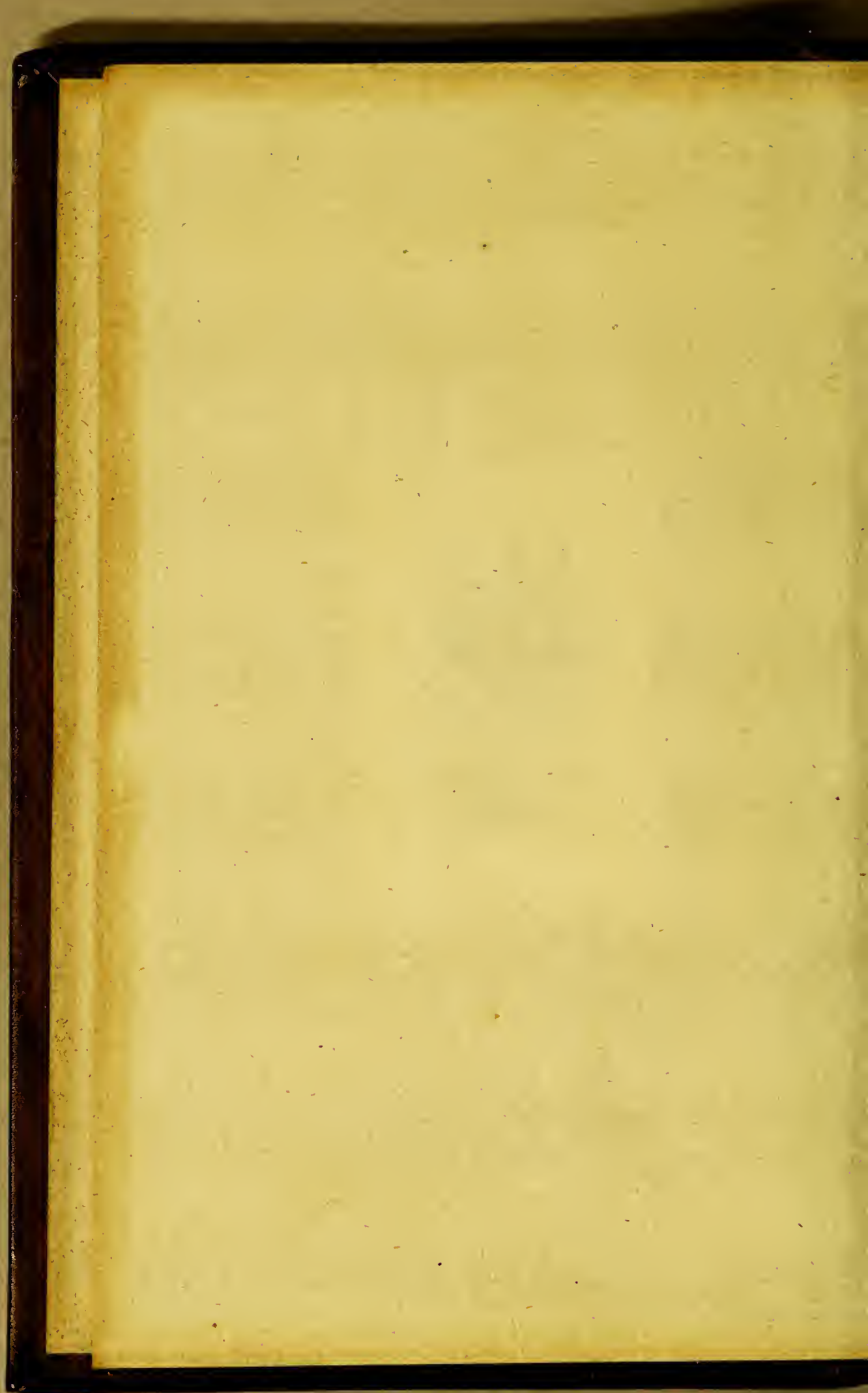
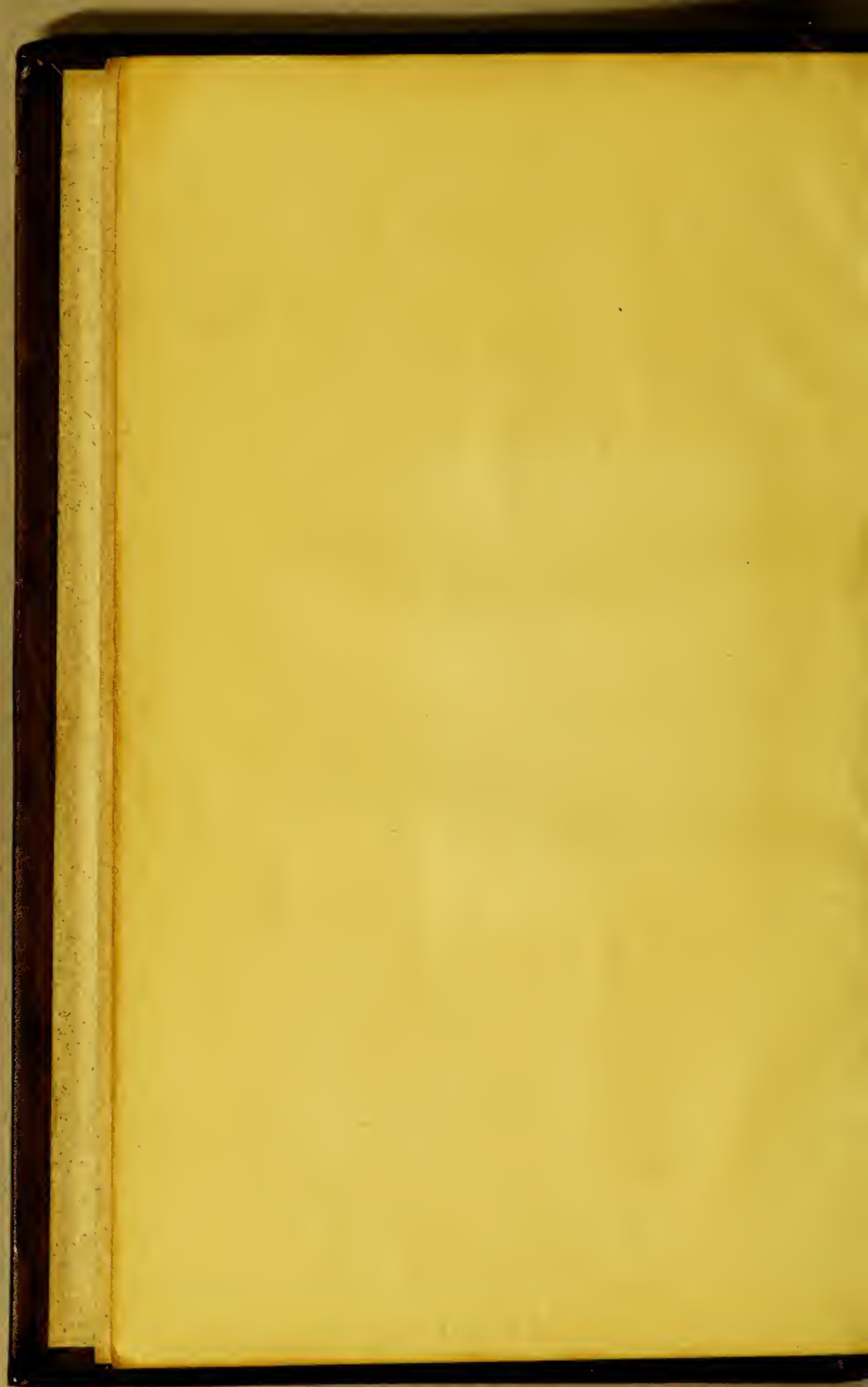

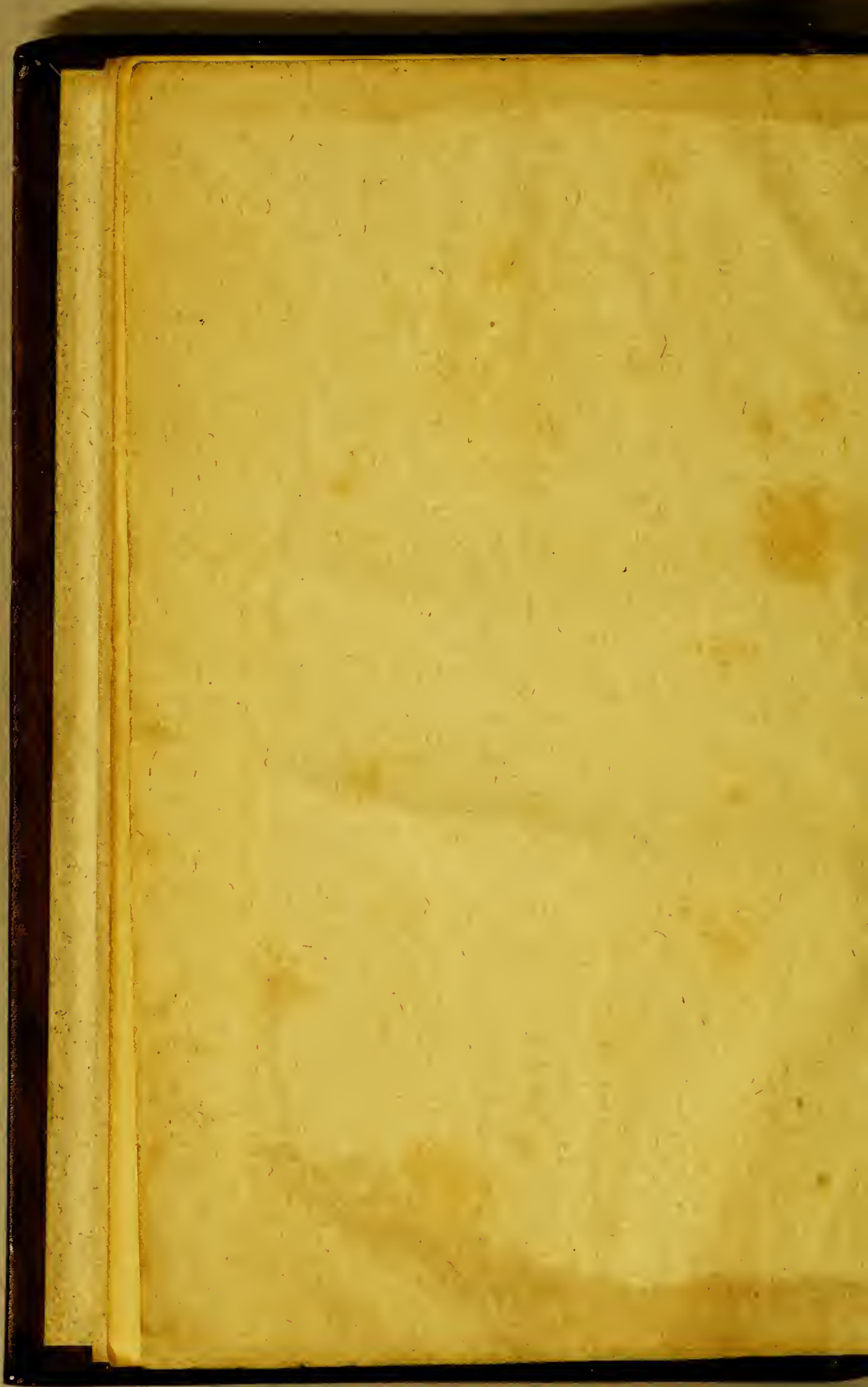

John Carter Brown
Library
Brown University

*had not mentioned
to*

Ex Chris
tiano Lantini
Vobis Reverendi
seminarii alumni

John Carter Brown
Library

GEMMAE PHRYSII

MEDICI AC MATHEMATICI,
De Principiis Astronomiæ & Cosmographiæ,
Deq; vſu Globi ab eodem editi. Item
De Orbis diuiſione, & Inſulis, rebusq; nuper in-
uentis. Opus nunc demum ab ipſo auctore mul-
tis in locis auctum, ac ſublatis omnibus
erratis integritati reſtitutum.

ANTVERPIÆ,
In ædibus Ioannis Steelfii
M. D. LIII.

Cum Priuilegio Cæſareo
ad ſexennium.

Di guglielmo Raponi

John Carter Brown
Library

CArolus. V. Cæsar Augustus vetuit, ne quis hypographus aut bibliopola, in ditionibus & prouinciis Germaniæ suæ inferioris præter Steelsium, sexennio proximo à die, quo in lucem dari coëptum est, imprimat, imprimendumue curet, Gemmæ Phrysiæ, de principiis Astro- nomia & Cosmographiæ, deq; usu globi opus ab eodem recens auctum, integritatiq; suæ restitutum. Qui secus fecerit, ei multa centum florenorum & librorum huiusmodi indicta est: vt latius patet in diplomate concessio eidem, & Cæsarei sigilli appensione communito. Datum Bruxellæ. III. mensis No- uemb. M. D. XLIIII.

Per Imperatorem.

De Langhe.

*Facta est autem huius libri inuulgatio
Cal. Maiis. M. D. LIII.*

CVM NOBILI TVM

virtute insigni viro Melchiori Scheto

Gemma Phrysius Medicus

S. D.

Lapsis annis plus minus vigin-
titibus, cum pro ætatis meæ
modo ac capacitæ dedissem
in lucem Globum Geographi-
cum vna cū insignioribus octa-
ui orbis stellis, compulsus sum
ab amicis quibusdam simul
vsum vtilitatemq; eiusdē sphæ-
ræ adiicere. Quod equidē pro ardore iuuenili atten-
taui. Quam fœlici Mercurio, iudicent doctiores: il-
lud scio, etiam sine patrono vllō vulgi gratiā inue-
nisse, quod ex distractione iam tertio impressorum
exemplarium colligere licet. Quum itaq; rursus de-
siderarentur exemplaria, Ioannes Steelsius vir pro-
mouendis bonis artibus natus, non cessauit me vr-
gere quotidianis precibus, vt opus reuiderem, &
quanquā quotidianis Medicæ artis occupationibus
grauioribus satis superq; distinerer, euicit tamen il-
lius (ferè dixeram importuna) efflagitatio, effecitq;
illud, vt succisiuis horis totum opus perlustrauerim
ac multa immutauerim, prout vel diuturnior lectio
vel grauius iudiciū dictauit: multa adiecerim tum
per oscitantia omissa, ac nō pauca quoq; nigro præfi-
xo theta notauerim. Neq; enī (vt elegatissime simul
ac verissime inquit Galenus noster) possibile est, ho-
mo cum sis, vt nō in multis erres, alia prorsus igno-
rās, quēdam nō recte iudicās, et nōnulla negligētius
scribēs. Quod certē vt in Philosophia naturali verū
est, ita in Geographia longē verissimum mihi vide-
tur. Quotidie enim subeunt gentium mutationes ac
nomina noua: finium ac terminorū aliæ atq; aliæ di-
stinctiones, fluuiorū quoq; ac sinuum quos oceanus
efficit variæ formę. Adde his, quod maxima pars so-
lā narrationē constat eorum qui parum habent artis
Astronomicæ ac Geometriæ, sine quibus nihil so-

EPISTOLA.

lidi de Geographia constare potest. Hoc quicquid laboris est, quod mihi satis molestum fuit, ob variū huius rei studium, imò totum opus quod olim absque patrono audacter (fateor) emisi, tibi vir clarissime dicatum volui, ac merito sanè, quando te aspicere video ad heroicam illam virtutē quæ solis imperatoribus ac regibus olim propria erat: defendendi nempe ac promouendi artes Mathematicas, quæ nunc paucos habent Patronos, cum tamen singulæ Dei optimi max. gratia hominū generi datæ sint illæ, atq; hæcenus conseruatæ, vt & ratio constaret temporum, sine qua historiæ tam sacræ q̃ profanæ multa caligine immerse iacēt. Tum vt ex tam præclaro diuinę potentiæ speculō, quod tum in cœlo ac terra, tum in microcosmo ipso, qui ista mirabili ac prorsus diuinō intellectu ob oculos ponit, clarè illā Dei potentiam ac mirabilem erga nos curam declarat, cognoscamus ac discamus, illum auctorē et reuerendum esse, ac omnibus modis illi obsequendum, adiuuante nos spiritu domini nostri Iesu Christi, cui fit honor & gloria per infinita secula. Vale vir ornatissime, atque ad fastigium illius virtutes verè heroicæ infractō contende animo, ex qua sanè & nomen mereberis immortale, & mercede non frustraberis tua: quam tribuet ille, qui hæc dona tantarum artium mortalibus miseris è suo Thesauro bonitatis largitus est. Louanij decimo quinto Kal. Februarij, Anno

M. D. LIII.

PRIMAE PARTIS DE
PRINCIPIIS COSMOGRAPHIÆ,
CAPVT PRIMVM.

John Carter Brown
Library

*V*um omnis quæ à ratione suscipi-
tur de aliqua re institutio, debeat
à definitione proficisci, vt lepidè
ait Cicero Officiorum lib. primo,
videbimur nō abs re, definitiones

aliquot & diuisiones eorum quorum sæpe men-
tionem facturi sumus (rem in pauca conferen-
tes) præmittere, vt clare intelligatur totius no-
stræ narrationis sermo. **Mundus** igitur est cœ-
lum & quicquid eius ambitu continetur, **Eius**
duæ præcipuæ sunt partes, **Ætherea** ac **Elemen-**
taris. Illa decem orbes continet, quorum supe-
rior ex ordine inferiorem sua periphæria com-
plectitur. **Extremus** & **decimus orbis** primum
mobile dicitur, id continuo cursu ab ortu in oc-
casum per meridiem labitur, deinde per septen-
trionem rursus ad ortum, quem motum. 24. fe-
rè horarum spatio conficit, & secum omnes infe-
riores orbes impetu rapit, Inferiores verò in ad-
uersum obliquo meatu nituntur, adeò vt qui
longiori interuallo ab illo primo dissideant, ij
velociori cursu motū suum aduersum peragāt,
Noni enim orbis (qui aliis cælum aqueum vel
cristallinum dicitur) insensibilis propemodum

Mundus

Ætherea
pars.

A 3 est

Elementa-
ris pars.

est motus contrarius, Quippe qui.49.millibus annorum (vt autores tabularum Alfonsmarum censuerunt) finitur, Vel.36.millibus annorum vt Ptolomæus statuit. Octauum verò qui & cælum propriè dicitur, item firmamentum, vel ἀπλανής secundum Græcos à constantia motus vt putabant veteres: in.7.millibus annorum vt vulgares habent rationes tabularum. Supra etiam firmamentum nullos extare orbes Cicero & plures ante eum opinati sunt, quos tamen ratione motus Mathematicorum inuenit sagacitas. Reliqui orbes inferiores planetarum vel stellarum erraticarum sunt, singuli vnā tantum circumferētes stellam, nam omnes aliæ in octauo cælo fixæ sunt, Primus ab octauo Saturno tribuitur, Proximus Ioui, Tertius Marti, Quartus Soli, Sequens Veneri, Penultimus Mercurio, Infimus Lunæ orbis est, qui sua superficie concava hunc mundum inferiorem aut elementarem partē ambit. Constat hæc ex quatuor elementis, & omnibus quæ actione horum in inuicem ex ipsis constantur. Elementorū supremum ignem, proximū verò aërem esse communis philosophantiū opinio est. Aqua verò & terra simul vnū corpus sphericum efficiunt, prouidete id naturæ opifice, qui humanæ potissimè consulens cōmoditati, fecit aliqua parte terram
emi-

COSMOGRAPHIÆ.

eminere, alia verò aquam, ita tamen vt Sphæram constituent, vt euidentissime in defectu lunari videre licet. Habet autem sese terra ad cælum veluti punctum, nam cælum vndiquaque non plus nec minus dimidia parte conspicuum est. Atque hæ præcipuæ partes sunt mundi, quas alij cum cælo beatorum quod supremum est, quindecim distinguunt. Atque hæc quidem ex opinione magis recepta statuimus. Nā quæ sit in his rebus varietas opinionum, non attinet primum introductis, ac in Methodica translatione meminisse.

CAPVT SECVNDVM.

De Circulis Sphæræ.

Sphæra solidum est corpus, vna superficie contentum, in cuius meditullio punctum imaginamur quod centrum dicitur, a quo puncto omnes lineæ ad peripheriã ductæ æquales existunt. Tale quidem corpus mundus hic ratione naturali colligitur. Ad cuius imaginẽ & intellectum, instrumentum Sphæricum construunt Mathematici, quibusdam orbibus circulisq; rationem motus illius indicantibus compositum. Quorum circulorũ partiumq; reliquarum deinceps finitiones officiaq; quàm paucissimis declarabimus. Axem sphæræ vocant auto

AXIS.

res lineam rectā quæ sphaeram per æquas secat partes, & super cuius extremis terminis eadem motum perficit. Dicuntur quidem talia puncta,

Poli. poli, cardines, aut vertex; Et cum duæ sint extremitates lineæ rectæ: altera polus arcticus, ab arctis siue vrsis dicitur, altera polus Antarcticus siue Austrinus: circum tales vertex motus primi mobilis perficitur. *Æquinoctialis vel*

Æquator. *Æquator*, est circulus secundum omnes sui partes æquali interuallo ab utroque polorum distans, & rectos angulos cum axe mundi constituens, sic dictus, quia sol sub eo motus, ubique gentium,

Zodiacus. diem nocti æquale facit. *Zodiacus*, signifer, aut obliquus circulus est, qui cum Sphaerâ et *Æquatore* per æqualia secet, una ipsius pars versus septentrionem altera versus austrum declinat ab *Æquatore* spatio. 23. partium & semisse quasi, ubi longissime dissidet. Diuiditur hic in duode-

Signa. denas partes quæ signa dicuntur. Sunt autem hæc nomina: Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpio, Sagittarius, Capricornus, Aquarius, Pisces. Signorum quodlibet in 30. partes aut gradus distinguitur: fit hinc ut totus circulus. 360. partibus constet. Gradus deinceps in. 60. minuta siue scrupula prima, Minutum in. 60. secunda, Secundum in totidem tertia, & sic deinceps ad decima usque diuiditur.

Simi-

Simili ferè modo quilibet circulatorum maiorū Sphæræ diuiditur in quatuor quadrātes, Quadrans in. 90. gradus, Gradus rursus vt prius. Sub signifero autem in aduersum primo mobili reluctantur omnes orbes inferiores super axe & polis propriis distantibus à polis mundi plus minus. 23. gradibus & semisse, Atq; hic motus diuersitatis temporum anni causa est, & augmenti & decrementi dierum, deniq; generationis ac interitus omnium rerum naturalium vt philosophice loquamur. Item Zodaicus præter omnes circulos Sphæræ latitudinem habere intelligitur, propter errantium syderum ultra citraq; digressionem. Est autem hæc latitudo secundum alios. 12. secundum alios 16. graduum. Mediam verò latitudinem linea diuidit circularis quam Eclipticam vocant, eò Ecliptica. quòd sol & luna cum coniunguntur vel opponuntur sub ea linea, defectum luminis pati dicantur. Sol videlicet obiectu lunæ inter visum nostrum, ad nos transmittere lumen non potest, eò quòd lunæ corpus densum sit ac minime transparens. Luna verò quia lumen à sole accipit, terræ interpositione inter ipsam & solem, reuera deficit. Sol tamen (quod nulli planetarum faciunt) lineam eclipticam assiduo sequitur, adeò vt ne digitum quidem
A 5 latum

latum egrediatur. Quatuor sunt in Zodaico pū-
 Eta præcipua, duo scilicet in duabus sectionibus
 æquatoris & zodiaci, vcz in principiis Arietis
 & Libræ: hæc æquinoctialia vocantur: Sol enī
 Equino- sub ipsis constitutus æquinoctiū efficit in Arie-
 Etium. te Vernale, in Libra Autumnale. Reliqua
 duo puncta inter media in principiis Cancrī &
 Capricornī, Solstitialia appellantur: eò quod
 sol cum eò peruenierit, consistere videatur. Ho-
 rum quod septentrionale est nobis æstiuum, au-
 strinum verò hybernū dicitur, Antipodibus
 Coluri contraria ratio est. Coluri duo sunt circuli per
 polos mūdi protracti, Sphærā ipsam & se inui-
 cem in duo æqualia secantes. Horum alter per
 puncta æquinoctialia ductus, æquinoctiorum:
 alter per solstitialia solstitiorum dicitur. Horū
 Horizon zon vel finitor (vt ipsum nomen sonat) est cir-
 culus qui conspectam mundi partem ab incon-
 specta dirimit. Duplicē distinguunt: Rectū qui
 æquales angulos cum Equatore constituit obli-
 quum, qui inæquales efficit. Qui verò talē ha-
 bent, his sol & reliqua astra obliquo ascendunt
 & descendunt motu. Variatur autem obliquus
 horizon in infinitum pro diuersa hominum ha-
 bitatione. Punctum verticis, quod Arabes Ze-
 Zenit nit appellant, est quod secundum perpendiculū
 alicui loco in cælis supraponitur, quodq; æquali
 interuallo

interuallo ab omni parte horizontis dissidet,
 unde & polus horizontis dicitur. Meridianus
 circulus dicitur qui per polos mundi & punctū
 verticis cuiuscunque regionis ducitur: In quem
 cum Sol inciderit supra horizontem, meridiē,
 infra verò horizontem, mediam noctem efficit.
 Dicti verò circuli maiores dicuntur, eo q̄ per
 æqualia diuidere intelligantur suis superficie-
 bus, habeantq̄ idem centrum cum centro totius
 sphaeræ. Minores verò quatuor sunt, Duo pola-
 res eo quòd circum polos mundi per polos zoda-
 ici ducantur. Vicinus polo arctico Arcticus di-
 citur, alter Antarticus, Reliqui duo tropici
 vocantur, ab vtraq̄ parte æquatoris, æquali ta-
 men secundum omnes sui partes ab eodem distā-
 tia circumducti. Horum qui ab Æquatore ver-
 sus arctos recedit Tropicus Cancrī dicitur,
 quia Sol in initio Cancrī constitutus talem cir-
 culū motu raptus describit. Alter, circulus vel
 Tropicus Capricornī ob similem rationem di-
 citur. Hi duo circuli limites Soli statuti sunt
 quos ille nunquam transcendit, licet iidem limi-
 tes ex motu trepidationis octauæ Sphaeræ aut
 alio quopiam varientur: Verum eam rationē
 motus, cum nostro non conueniat instituto, in
 præsentiarum missam facimus.

Meridi-
anus.Circuli
polares

Tropici

Cācri cir.

Capricornī

FIGV.

FIGVRA CIRCVR

LORVM SPHÆRÆ.

CAPVT III.

De zonis & Climatibus.

OMnes itaq; iamdicti circuli vt in cælo
 finguntur, ita in subiectæ terræ superfi-
 cie eos describi imaginandum est. Fit
 hinc vt quatuor minores circuli quinque spa-
 tia in cæli & terræ superficiebus distinguant,
 quæ propter similitudinem zonæ nominatæ *Zonæ.*
 sunt. Duas extremas circulis polaribus inter-
 clusas, antiqui non habitabiles ob rigidum per-
 petuo cælum asseruere. Mediam similiter ob in-
 temperatum Solis ardorem, est enim inter duos
 tropicos interclusa, Verum nostræ ætatis scri-
 ptores eam non solum habitabilem, sed tempe-
 ratam esse & rationibus contendunt, & expe-
 rientia comperti sunt. Sub qua cultissimæ fæ-
 cundissimæq; deprehendantur regiones. Reli-
 quas verò duas zonas inter polares circulos &
 tropicos interceptas, habitabiles temperatasq;
 esse liquido constat. Distinguitur etiam terræ
 superficies secundum aliam rationem. Quanto
 enim aliqua regio latius ab *Æquatore* in alte *Climata*
 rutram partem declinauerit, tanto plus æstate
 diæi longissimæ, & vicissim hyeme noctis quan-
 titas augetur: adeò vt quæ maximè distet scili-
 cet. 90. gradibus, ea diem longissimam sex mē-
 sium habeat, noctemq; vicissim diæi æqualem:
 Qui

Qui verò sub ipso *Æquatore* consistunt, perpetuo diem nocti æqualem. 12 horarum habent. Ratio huius diuersitatis ex *Sphæra materiali* & ex nostro globo *Geographico* ob oculos poni potest. *Ptolomæus* igitur et alii classicorum scriptorum nonnulli pro diuersa quantitatis dierum variatione, diuersas plagas terræ seu climata distinxere, ita scilicet ut tale spatium dimidiæ horæ quantitatem in latitudine contineat, & in modum zonæ per totum orbem ab occasu in ortum protendatur. Loca verò talibus climatibus subdita ipsis nomina indidere, ut primum clima ab *Æquatore* versus polum arcticum dictum *ægyptiæ* vel per *Meroën* vocatur, eò quod medium huius climatis per *Meroën* (quæ est insula *Aphricæ* Nilo circumfusa) transit. Secundum per *Syenen*. Est autem *Syene* urbs *Ægypti* tropico *Canceri* subdita. Tertium per *Alexandriam* urbem scilicet in ora *Aphricæ* sitam. Quartum per *Rhodium*. Quintum per *Romam* vel per *Hellepontum*. Sextum per *Pontum*. Septimum per *Borysthenis* hostia. Hic verò fuit finis climatum antiquioribus, quippe quibus regiones ulterius ignotæ erant. Addunt alii octauum per *Ripheos* vel *Meotidis* paludes, Nonum per *Daniam* &c. Augetur quidem horum climatum diei prolixioris quantitas una semihora, hoc est, quotum quodq.

quoddam est clima, tot semihoris dies eius maxima, superat duodecim horas. Ut in initio primi climatis dies longissima continet. 12. horas, & semissem. In fine verò qui idem est cum initio secundi climatis. 13. horas. Sic si deinceps unam semihorā addiderimus pro singulis climatibus, habebimus semper quantitatem diei maximæ pro tali climate. Quod nunc diximus de Climatibus septentrionalibus, eadem ratione de austrinis intelligi volumus, nisi quod hæc propriis non appellantur nominibus, sed per contrarium ut *ἄρτι δὲ μερῶν, ἄρτι δὲ σφύων* &c.

CAPVT IIII.

De Parallelis.

Paralleli sunt circuli æquo à se inuicem dissidentes interstitio, adeo ut si in infinitum protrahi intelligantur, nunquam sese mutuo contingant. Varij possunt assignari in Globo paralleli, verum Ptolomæus, quem in omnibus nobis imitandum statuimus. 21. parallelas septentrionales descripsit, ea ferè ratione qua Climata diximus terminari: nisi quod Climata per mediæ horæ spatia procedant, Paralleli verò per quadrantes tantum: hoc est, sicut initium unius climatis præcedentis initium vincit una semihora: ita paral-

parallelus præcedentem quadrante superat, usq; ad decimumquartum parallelum, cuius longissima dies est quindecim horarum & semissis, ut ex ordine parallelorum quivis facile supputaverit. Hinc verò per medias horas ad vndevigesimalum usq; parallelum inceditur, cuius maxima dies continet. 18. horas. Demum additione integræ horæ ad. 21. parallelum devenitur, qui per Thylen insulam transit. Huius diei maximæ quantitas. 20. horas continet. Ulterius Ptolomæus non distinxit, quandoquidẽ ignotum erat quicquid telluris ab Aquilone ultra parallelum per Thylen protractum describitur. Licebit tamen ulterius quantitate vnus horæ addita ad vigesimumquintum, deinde mensis excessu ad. 30. parallelum devenire. Sunt qui ab ipso æquatore Climata sumere initium volunt, Sed cum hæc ratio solo ordine distet, & illa iam à nobis tradita vsitatio sit classicis scriptoribus: superuacaneum videtur plura de his verba facere. Quantum verò paralleli & climata ab inuicem & ab æquatore distent, lucidissime in Globo nostro videre licet. Possemus alioqui id per tabulas & figuras ob oculos ponere.

De lon-

De Longitudine locorum.

CAPVT QVINTVM.

DUplices sunt in Globo Geographico quæ Meridiani.
 ad similitudinem terræ effingimus circu-
 li, Pars enim per polos mûdi deinde per
 cuiusvis loci punctû verticis in cælo, aut in ter-
 ræ superficie per loci sitû protrahi intelligitur.
 Tales meridianos appellari nō est dubium, om-
 nesq; in polis mundi coire, & per quemcunque
 locum duci posse, eosdemq; terminos esse longitu-
 dinis regionum. Longitudo itaque regionis aut Lōgitudo.
 cuiuscunq; loci, est portio Equatoris inter me-
 ridianum talis loci, & meridianum qui per in-
 sulas fortunatas ducitur, intercepta: Nam ab
 his insulis initium longitudinis sumitur, progre-
 diendo ab eis versus ortum vsque in eundem lo-
 cum. Nostro autem Globo. 24. meridianos in-
 scripsimus, quorum bini quilibet proximi spa-
 tium vnius horæ intercludunt: Et loca talibus
 duobus proximis subiecta meridianis, vnius ho-
 ræ interuallo dissidere certum est: Hoc est ori-
 enterior eorum, meridiem, mediam noctem, eclī-
 pses lunæ, coniunctiones & oppositiones lumina-
 rium, vna hora prius habebit quàm occidenta-
 lior. Si verò per duos meridianos descriptos di-
 stiterint, vel si. 30. gradibus in lōgitudine ab in-
 uicem elongata fuerint, duarum horarum talis
 B disse-

differentia oppositionū cōstituetur: *V*nus denique gradus differētiæ longitudinis quatuor minuta horaria cōstituit. Ex his paululum etiam instituto Arithmetices disciplinis cætera colligere dabitur, siue. 10. siue. 40. graduum hæc distantia, quæ differentia longitudinis diei consuevit, reperiatur.

CAPVT SEXTVM.

De Latitudine locorum.

Altera pars circulorum Globi, circum polos mundi, & æquali vndique secundum *Æ*quatorem & se inuicem protractu circumducitur. Tales quidem etiam paralleli dicuntur, & simili ratione per quemcunque locum secundum loci ipsius ab *Æ*quatore recessum describi possunt, & hi latitudines regionum finiunt. *Est* autem latitudo, arcus meridiani cuiuscunque loci, inter *Æ*quatorem & parallelum qui per eiusdem loci punctum verticis ducitur interclusus, Hanc æqualem esse eleuationi polari supra horizontē non est dubium: *Nā* si quis sub *Æ*quatore consisteret (cum medium cæli tantum conspicuum sit) vterque polorum horizonti applicaretur: Si verò idem in alteram partem puta septentrionem vel austrum digrederetur, tantum ipsi alter polorum supra horizontem emerget, quantum iam punctum

Latitudo.

vera

verticis ipsius ab *Æquatore* declinaret, quippe si punctum verticis ad polum vsque deductum esset: hoc est, si quadrante circuli ab *Æquatore* dissideret: iam *Æquator* vice mutata vndique horizōti applicaretur. Patet ergo eandem esse, hoc est, quantitate, seu partium numero parem latitudinem regionis & eleuationem poli supra horizontem, differre tamen ratione: Nam ele- Eleuatio
Poli. uatio poli, est arcus meridiani inter polum mundi & horizontem cuiuscunque loci interceptus, latitudo autem iam antea dicta est. Latitudo igitur regionum ab *Æquatore* in austrum vel septentrionem supputatur, quamuis *Glareanus* dixerit à septentrione in austrum, longitudo autem ab occasu in ortum. Duplex etiam hinc colligitur latitudo locorum, *Borea* altera, reliqua *Austrina*.

CAPVT SEPTIMVM.

De diuersis habitationum
nominibus.

EX vmbrearum ratione tria habitationum nomina oriuntur, *Amphiscij* scilicet, Amphiscij.
Heteroscij.
Periscij. *Heteroscij*, & *Periscij*. *Amphiscios* vocant autores, quorum vmbre in vtramque partem, puta *Austrum* & *Boream* iaciuntur. *Heteroscios* quorū vmbre in alterā tantū

vergunt partem. De his exemplum apud Lucanum est. Ignotum vobis Arabes venistis in orbem, umbras mirati nemorū non ire sinistras.

Periscij. Periscij verò sunt quibus umbræ in modū molarum circumgyrantur. Sunt autem tales quicunque sub zonis extremis habitant, vt Pilappi & vicini. Heteroscij verò sunt quicunque in zonis temperatis scilicet inter circulos polares & tropicos habitant, vt Itali, Hispani, & totius Europæ incolæ cū Asiæ maxima parte. Amphiscij demum sunt quorum inter duos tropicos aut sub torrida zona habitatio est, vt Æthiopes, Arabes, & Indi. Rursus populi ad

Periæci. inuicem collati, aut dicuntur Periæci, aut Antæci vel Antipodes. Periæci vel circumcolæ dicuntur, qui sub eodem climate & parallelo, & sub eodem meridiano continentur, sed inter eos mediat polus mundi: Hique eandem rationē temporum anni habent, quippe cum illis hyems est, etiam hi hybernantur: Verum in horarum spatiis multum distant, nam cum illis media dies est, his concubia nox ingruit. Tales ferè sunt insularum fortunatarum incolæ cum Sinarum populis. Antæci sunt quorum situs est sub meridiani alicuius eadem medietate: Verum parallelus vel latitudo vnius regionis tantum ab Æquatore versus austrum, quantum alterius

pun-

punctum verticis vel latitudo versus Septentrionem cedit. Sic Ægyptij cū extremis Africæ habitatoribus Antœci dicuntur. Et hi simul in contraria anni tempora incidunt, his enim hyeme existēte, illi æstate fruuntur: Verum cū eadem longitudo sit vtriusque, eodem eis momento meridies & media nox apparet. Demum Antipodes dicti quod inuicem vestigia obuertant: eidem meridiano & contrariis parallelis æquali tamen interstitio ab Æquatore descriptis, subiiciuntur. His contraria omnia accidunt, hyems & æstas, dies ac nox, ortus & occasus, habent eundem horizontem, sed opposita hemisphæria. Ita Americæ extremi versus meridiem habitatores Antipodes dicuntur Tectosacibus Schithiæ populis. Verum tales re ipsa existere, multi præcipue Diuus Augustinus & Lactantius præter fidem esse contendunt, licet iam experientia compertū sit. Lactantius alio-

Antipodes.

Lactantii
opinio.

De Ventis.

Solent etiam regiones ad inuicem compara-
ta per ventorū situs, aut secundū plagas
mundi describi. Vt cum dicimus: Hispa-
nia habet ab ortu Pyrenæos montes & Galli-
am. Item Germania clauditur ab occasu Rhe-
no fluuio, &c. Tali via Geographi ferè omnium
locorum situs describunt, & huius cognitio plu-
rimum ex re nautarum est, qui longinquas adi-
re regiones conantur. Nam illud in primis ip-
sis consyderandum est, in quam cœli partem di-
rigenda sit prora, & quo vento duce opus sit ab
vno loco ad alterum tendētibus. Cosmographi
verò ex superiorum consyderatione regiones di-
stinguunt, ceu per parallelos, meridianos, & si-
milia: Vt cum dicimus, Roma habet latitudi-
nem. 41. partium & 50. minutorum, longitudi-
nem. 36. partium & trientis. Talem differen-
tiam Cosmographiæ & Geographiæ Ptolemæ-
us lib. 1. cap. 1. adsignat. Est autem Ventus se-
cundum Phisicos, exhalatio calida & sicca, la-
teraliter secundum terram mota: Sortiuntur ve-
rò sua nomina pro diuersis à quibus impellun-
tur mundi partibus. Vbi notandum, quòd ex
veterum sententia cuiusque regionis horizon

in. 12. spatia diuiditur, quæ ventorum nominibus inscribuntur. Quatuor principales sunt venti, Apeliotes vel Subsolanus, flans ab ea parte qua Sol in æquinoctiis oritur, hic idem Leuans nautis quibusdam dicitur. Zephyrus vel Fauonius ab occidente irruit, hunc nautæ Ponentem vocant. Aparctias vel Septentrio à polo seu à mediæ noctis angulo procedit, Hydrographus Transmontanus dictus. Auster vel Nothus à meridie oritur. Horum autem quilibet binos socios sibi collaterales habet: Subsolanus enim Cæciam vel Hellepontium versus Septentrionem, Eurum vel Vulturum ab alia parte iunctos habet. Zephyro Lips vel Africus ab Austro iungitur, Iapex vel Corus ab altero latere. Septentrioni Boreas vel Aquilo vicinus est versus ortum: Thrascias, Circius vel Gallicus versus occasum. Austro Libonotus ab occasu, Euronotus vel Euro Auster ab ortu adiacet. Tali distinctione veteres contenti fuere. Nautis alia ratio ventorum est, Hi enim horizontem in. 32. partes diuidunt aut in. 16. ventosque suis nominibus compositis ex quatuor principalium ventorum nominibus distinguunt. De qualitatibus autem ventorum hoc sciendum est, Subsolanus cum duobus sociis calidæ & siccæ esse

naturæ: Zephyrum frigida & humida: Austrum cum vicinis utrinque sociis calidum & humidum, ideoque tonitruosum, pestiferum, & insaluberrimum: Septentrionem e contra frigidum & siccum, & maxima ex parte animantibus, frugibus non æquè salubrem.

CAPVT NONVM

generalia quædam subnectit.

Qum terræ superficies non vna sit, neque continua, sed diuersis marium sinibus perfossa, atque adeo penitus interrupta: Autores eā partē quæ tota ferè maiori superficie cōiuncta sit, Continentē vocauerūt vel terram fixam, ut sunt Europa, Asia, & Aphrica. Insulam autem vocauerunt plagam terræ vndique oceani fluctibus circumfusam, & à maiori parte habitabilis portionis dissectam, ut, Anglia, Sicilia, Creta, &c. Peninsulam vero siue Chersonesum quasi pene insulam, quia non tota mari circumdata est, sed angusti protractu maiori parti terræ habitabilis connectitur: Huius exempla sunt Italia, Peloponnesus, Taurica chersonesus, &c. Partem denique eam qua peninsula continenti adhæret, Isthmos. mum appellari vidimus. Est enim ἰσθμός angustus quidā terræ tractus inter duo maria comprehensus. Sunt infinita præterea nomina Geographis

graphis vſitata, quæ omnia definire Grammaticorum magis eſt quàm Cosmographorum: vt ſunt Regio, Regnum, Prouincia, Gens, Populus, &c. Item Mons, Promontorium, Vallis, &c. Rurſus aquarum multiplicia nomina, Oceanus, Mare, Fluuius, Flumen, Riuus, Palus, Lacus, Sinus, & ſimilia: atque ob id meritò omittenda cenſuimus.

SECUNDA PARS

DE VSV GLOBI.

De Globi partibus.

CAPVT PRIMVM.

ELIBATIS theorices huius artis principijs, ad praxim accingimur: quã & ſi varijs multisq; instrumentis poſſemus docere, cùm tamen inter omnia nullum tam

perfectum, tam generale ſit, quod tantum præſtare poſſit, quantum corpus ſphæricum ad ſimilitudinem vniuerſi conſectum: omiſſis omnibus alijs hoc arripiemus, quod citra omnia ferè alia, omnem propemodum huius artis vſum indulgere poſſit. Principio itaque tale corpus ſphæricum, quale ſumma diligentia, nec minori artificio nuper conſtruximus, omnes circulos ſphære

Circuli
ſphære.

B 5

de

Regiones.

de quibus antea diximus habet, alios tamen ut *Aequatorem, Tropicos, Parallelos, &c.* in ipsa superficie conuexa globi: Super quibus quanto potuimus studio *Regiones, Insulas, Montes, et Fluvios*, adscriptis passim nominibus, seruataq; horum exactissima ad inuicem symmetria, produximus. Præterea ut ampliori vsui foret, *stellas* imposuimus, non quidem omnes, sed tantum potiores, insignioresq; quæ scilicet *Astronomis & Cosmographis* inseruiunt. Porro iuxta primum *Meridianorum* qui per *insulas* fortunatas ducitur, adsignauimus *gradus latitudinum* ad polos vsque: Iuxta eosdem verò *gradus* in parte septentrionali, *climata & parallelos* secundum suas ab *Aequatore* distantias, quæ eandem etiam rationem distantia versus *Austrum* habere debent intelligi. In australi verò parte eiusdem meridiani adiecta sunt *miliaria Italica* tribuenda vni *gradui longitudinis* extra *Aequatorem*, secundum diuersam latitudinis rationem: ex quibus proportio *parallelorum* ad *Aequatorem* colligi potest: Quanto enim *Parallelus* remotior ab *Aequatore* fuerit, tanto strictior euadit. Per hæc etiam ex *itinerum interuallis, longitudinis aut latitudinis* (altero istorum vnà cum angulo positionis cognito) quantitas haberi potest, licet difficili modo ac
via.

pia. Sed talis globus parum vtilitatis prestite-
 rit, nisi accedant præterea orbes ænei vel ex
 quavis alia materia firma solidæque constructi,
 in quibus talis globus moueri possit. Hos au-
 tem extra corpus sphericum applicare oportet.
 Primum itaque necesse est ut ex ære, fer-
 ro, vel ligno construatur meridianus, diuisus
 in quater. 90. gradus, quibus etiam possent ad-
 signari climata & paralleli, nisi hæc in globi su-
 perficie locassemus. Huic meridiano affigetur
 globus axe quodam ferreo vel duobus clauicu-
 lis tali arte, ut si globum circumducas, etiam
 axis cum globo rapiatur. Præterea ad eundem
 meridianum cyclus quidam pro arbitrio ma-
 gnus adaptabitur circum polum mundi arcti-
 cum, diuisus in vigintiquatuor horas, diceturque
 ob hoc cyclus horarius. Insuper cum axe et globo,
 circumagetur index horarius per cycli horarij spa-
 tia. Apposcit hic Meridianus Horizontem li-
 gneum, in quo secundum elevationem poli circum-
 duci possit. Continebit idem in sua superficie quæ
 lata erat duodecim plagas mundi, Mensuræ dies,
 cum zodiaci signis & gradibus correspondentibus.
 Deest iam operi quadras circuli ex lamina ænea
 secundum globi gibbositatem formatus, hunc alij
 quartam altitudinis vocant, qui instrumento
 quodam exemptili quod puncti verticis vicem
 adim-

Meridia-
nus.Cyclus ho-
rarius.Index.
Horizon.Quarta al-
titudinum.

Circulus
positionis

Angulus
sphaericus.

adimplebit, meridiano affigetur. Item circulus positionis qui semicirculus est affixus horizon-
tis & meridiani duabus sectionibus, exempti-
lis etiam, ut ab una medietate in aliam trans-
ferri possit: Hic Astrologorū iudiciis inseruit.
Demū angulus siue gnomon sphaericus pro um-
bra solis iacienda. Profecto talia instrumenta
non tam apte describi quā demonstrari ad ocu-
lum possunt. In fronte libelli oīa ferē depinxi-
mus. Additur istis alius quadrans secundū sphae-
rae gibbum incuruatus, qui interdū polis zodia-
ci, interdum polis mundi applicandus erit, pro
vario rerum usu: Demū non inutile fuerit per-
pendiculum à sede globi demittere, subiectū ha-
bens stylum acutum. Cui dum exactissime im-
minet perpendiculum, certum sit globum recte
sursum consistere.

CAPVT SECVNDVM.

De vsu Globi generali.

Quantum utilitatis, quātum deliciarum
ac iucunditatis adferat Globus hunc in
modum instructus, difficile fuerit crede-
re inexperto: Nam super alia quaeuis instrumē-
ta facilem vsum eumq, amplum prabet Astro-
nomis, Geographis, Historiographis, Legumpe-
ritis, Grammaticis, & naucleris, deniq, cuius
hominum generi utilis, & prater hac gratissi-
mus

ius sua forma existit. Vt autem alienis partis
reō nōnihil parcam labori, magnam vsus par-
tem explicabit libellus quidam Ioannis Scho-
eri de vsu Globi astriferi, Quicquid enim ille
uo globo adscribit, id totum, imō plus hic no-
ter efficiet. Docet autem ille libellus qua arte
per Globum inueniantur Locus Solis in signi-
fere, Eleuatio poli, Linea meridiana, Horæ di-
urnæ ac nocturnæ, Quantitas dierum, Ortus so-
lis & occasus, Ascensiones rectæ ac obliquæ, De-
clinationes, Horæ inæquales, Quam partem
mundi sol vel quoduis syderum occupet, Quo-
modo cognoscatur nomina stellarum visu e cœ-
lo apprehensarum. Docet itē duodecim cœli do-
micilia distinguere, Deinde secundum ea signifi-
catorem dirigere, Demum horologia aut in pla-
na horizontis superficie, aut in muri ad perpen-
diculum erecti planitie describere, & plura alia
quæ venustius describi vix possent, nisi fortas-
sis compendiosius. Verum quum noster Globus
multo plura præstare poterit, & præterea ille
quædam omiserit quæ aut faciliiori via inueni-
ri, aut per nostrum Globum commodius quàm
per alium haberi possint: visum fuit nobis non
incongruum omnē huius instrumēti vsus quod po-
terimus breuissimis capitibus subnectere, Quod
quidem neque illi ignorantia, neque mihi arro-
gantia

gantia ducendum volo: Fit enim plerunque ut non omnia possimus omnes, faciliusq; sit rei inuentæ aliquid addere, quàm latentem primitus adinuenire.

CAPVT TERTIVM.

Qua ratione mundi cardines siue plagæ inueniantur, & globus secundum easdē collocetur.

DOcet hanc rem Ioānes Schonerus per meridiani observationē, itemq; Horologij cuiusdam quē compassum dicunt adiumento: Verum quouis tempore diei sōle tamē radiante absq; compasso votis tuis potieris, cognitis tantummodo latitudine regionis & loco Solis sub signifero. Sed & globus ad libellam constituendus est, in plano nullam in partem inclinato. In quem vsus solemus perpendiculum ex alueo suspendere, cui in imo pede styli apex respondeat. Facile enim sic videbitur in quā partem procumbat globus, & nutatio corrigetur. His igitur concessis, meridianum mobilem cum Globo eidē affixo circumagito, donec polus tot gradibus supra horizontem emineat, quot latitudo tuæ regionis continet, adiunctoq; stylo anguli sphaerici, aut quocunq; alio secundum angulos rectos super loco solis in Globo signato, modo sedem globi vnā cum globo, modo globum seorsum

orsum huc atq; illuc circumducito, donec stylus
 è regione Soli locatus, nullam penitus umbram
 in globi superficie cõuexa proiciat: Tum enim
 oēs plagas mundi ex eisdem in horizonte descri
 ptis, aut per meridianum exteriorẽ cognosces.
 Præterea omnem situm cœli, sydera ascendētia
 & sub horizontem tendentia, horam diei, duode
 cim domicilia & multa alia: Illud tamen stu
 diose obseruasse oportuit, vt latus Globi orien
 tale soli, dum ab ortu ad meridiem incedit, obii
 ciatur: Occidentale verò eidem meridiem relin
 quenti. Vbi verò semel huiusmodi situm exa
 ctissimè adinueneris, licebit secundū eum in infi
 ma parte sedis globi indicem Magnetuum
 sue compassum dirigere ac firmare, vt dein
 de perpetuo die ac nocte artem hanc locan
 di globum secundum cœli aspectum respōdentē,
 in promptu habeas. Hæc Ioānes Schoner nō hæ
 bet in suo libello, cum tamen mihi periclitantē
 primum compassi situm inuenire, plurimum fe
 cerit ea res negotij.

Obseruan
 dum,

CAPVT QVARTVM.

De loco Solis inueniendo.

IN horizonte descriptos esse ventos, signa zō
 diaci & menses cum suis diebus diximus: ex
 his igitur locus Solis petendus est: quodcunq;
 enim signū, & quicunq; gradus signi diei tuæ in
 qua

qua locum Solis quæris è directo responderit, id est locus Solis eo die & eo mense. Verum in anno bisextili si post vigesimum octauum diem Februarij locum Solis quæras, semper vnus dies addiciendus est diei præscripto: vt si quæras locum Solis vndetrigesimo Februarij, accipias gradum qui respondet primo diei Martij scilicet vigesimum Piscium & .50. mi. Et ita deinceps agendum ad finem vsq; anni. Præterea pro exactiori calculo scire conuenit ad quem annum loca solis in horizonte constituta sunt. Nam solum quaternis annis re vera cum calculo congruent, primo à singulis quaternariis anno auferendus quadrans gradus, secundo dimidijs, tertio tres quadrantes. Idque si calculatio seu constitutio prima fuit facta ad annum primum à bisexto. Quemadmodum noster globus ad annum Domini millesimum quingentesimum & vndetrigesimum constitutus est. Itaq; ad annos. 1533. 37. 41. 45. 49. 53. reliquosq; simili ordine sequentes calculus satis respondebit. Annis vero, 34. 38. 42. 46. 50. 54. & similibus auferendus quadrans vnius partis. Annis vero. 35. 39. 43. & reliquis, auferenda semis. Annis bisextilibus vero auferendæ tres quadrantes. Seruata cautione à nobis antea dicta. Quin etiam per successionem longam alia correctione opus fuerit,

Nam

Tam in centenis ferè annis adiicienda sunt. 44. ferè minuta, & in aliis pro ratione. Atque hæc pro instrumentorum usu (qui calculo est inferior certitudine) sufficiunt. Ex radiis solaribus similiter inuenitur locus Solis, verum non tam exacte, hoc pacto. Constituatur globus in plano ut ei secundum perpendicularum insistat (quod facile per perpendicularum animaduertitur quod medi globi consueuimus addere) deinde ubi meridiem Sol pertigerit, id quod ex indice Magnetico in hoc negotio suffecerit didicisse, locato globo secundum elevationem poli, & secundum plagas mundi, applicetur Gnomon sphaericus lineæ eclipticæ apud meridianum circulum, & eo usque circumagatur globus sede immobili permanente, donec stylus gnomonis omni umbra careat, eo tamen obseruato quod gnomon inter uoluentum ab ecliptica & à meridiano non recedat, sed lineam eclipticam vel ascensu vel descensu imitetur: præterea ut ea medietas eclipticæ soli obuertatur quem sol eo tempore peragrat, scilicet vel à Capricorno ad Cancrum vel hinc ad Capricornum. Vbicunq; autem stylus gnomonis constiterit in ecliptica linea nullam proieciens umbram, ibi est locus Solis eo die.

Ex radiis
solaribus

De Latitudine Regionum.

Latitudinem regionis eandem esse cum elevatione poli diximus: quam sic inuenies. Obserua donec Sol meridiem attigerit, idq; indicis Magnetici adminiculo, aut ex umbræ breuitate edoctus. Deinde Sole lucente globum in plano constitue quàm rectissime, & eo usque cum sede circumducas quo meridianus circulus Soli obiciatur, hoc est, vt nullam umbram in latus proiciat, sed sub se: quibus actis locū Solis lineæ meridianæ, & gnomonem sphericum loco Solis applica. Demū sede globi permanente, globum cum meridiano & gnomone spherico sursum deorsumue circumagas, donec gnomosphericus nullam umbram in latus proiciat: Tunc enim si gradus numeraueris, qui sunt inter horizontem & polum arcticum globi, habebis elevationem poli regionis propositæ.

Noctū. Noctū vero si idem per stellas fixas libet inuenire ita agito. Accipe per quadrantem aliudue instrumentum altitudinem alicuius stellæ cognitæ maximam, hoc est dum ea circa meridiem constituta fuerit. Quam vt accepisti fac vt eadem stella in globo descripta, eandem altitudinem supra horizontem habeat, quam eam
in

n cælo habere comperisti, extollendo scilicet
lobum cum meridiano, vel deprimendo, donec
ut sint gradus meridiani inter stellam ipsam
ad Meridianum collocatam, & inter horizon-
tem, quanta fuit altitudo illius cælestis inuen-
ta, & quot rursus gradus numeraueris inter ho-
rizontem & polum à parte septentrionis, tan-
ta est latitudo regionis in qua hæc experiris.
Quod si aliqua fuerit stellarum octauæ orbis quæ
unquam nobis occidunt, poterit similiter per
minimam eius altitudinem opus istud perfici at-
que per maximam. Addam iam aliquid quo
intra lineæ meridianæ exactam observationem
ut horarum cognitione, quouis momento no-
tis eleuationem poli licet addiscere. Hoc ten-
taturus accipio duarum vel trium stellarum al-
titudinem per quadrantem, eodem quatenus
eri potest momento, earum inquam stellarum
Octauæ orbis, quarum vna versus ortum altera
versus occasum sita est, & quarum situs in glo-
bo constituti sunt. Acceptis igitur altitudini-
bus curo ut eadem stellæ in globo simul habe-
ant suam quæque altitudinem, per eleuationem
lobi cum meridiano suscipi de quibus, & per appli-
cationem quartæ altitudinis ad ipsas stellas,
& quot fuerint gradus in meridiano inter po-
lum & horizontem tanta est latitudo regionis.

Hoc tamen sciuisse oportuit pro austrinis regionibus globum vertendum esse, vt polus antarticus supra horizontem constituatur.

CAPVT SEXTVM.

De nouo modo inuestigandi latitudinem regionis absq; Meridiani vel loci solis cognitione.

EXcogitauimus alium modum pulcherrimum, quo vno die vel paucis horis licebit latitudinem loci cuiuscunq; addiscere, etiamsi neq; locus solis, neq; hora, neq; Meridiani situs cognitus fuerit. Statuatur itaq; sphaera solida in aperto loco fixa, vt à loco suo non facile moueatur, neq; situs ratio habeatur vlla, neq; latitudinis regionis. Sole igitur lucente, applicetur gnomus sphaericus globo ita vt nullam proieciat umbram, noteturq; locus in sphaerae superficie. Deinde post notatu dignum temporis intervallum, nempe post horam vel duas plus minus, eodem modo alius punctus notetur. Ac tertio idem fiat post horam duas tresue alias elapsas. Neq; refert an horarum spacia sint aequalia, aut exquisita: sed sint haec tempora cuiuscunque quantitatis, modo distent notatu digna differentia: quae quanto maior fuerit, tanto exquisitior erit ratio. Punctis igitur tribus sic diligenter

genter assignatis, sphaeraq; prorsus fixa manente: accipiat circinus cuius pedes introrsum incuruati sint nonnihil, distendaturq; ad quadrantis sphaerae amplitudinē, quo per bina quaelibet puncta describatur circulus maior sphaerae. Singuli mox arcus in aequalia diuidantur. Deinde ex singulis medietatibus describantur circuli maiores, posito circino in circulo per illa puncta (quorum singulae medietates proponuntur) transeunte. Concurfus istorum circulorum duos polos mundi indicabit: quorum qui supra horizontem extabit nobis Arcticus est. Quod si tria puncta in vno circulo magno collocata deprehendantur, talis circulus necessario erit Equator: & duo circuli concurrētes polum indicabunt. Si verò non in circulo maiore collocentur, sed tribus arcubus connectantur circulorum maiorum: iuncto vt antea diximus polo, alter circini pes in polo statuatur propiori, reliquus ad vnum punctorum contrahatur: describaturq; circulus ex polo, qui per tria illa puncta transibit. Hic est parallelus à sole descriptus motu raptus. Hic quantus supra horizontem extat, diuidatur in duas partes aequales. Deinde per polum mundi inuentū, & punctum medium arcus diurni, hoc est illius paralleli supra horizontem extantis, describatur circulus

Poli iunctio.

Parallelus solis.

C 3 maior,

Meridia-
nus.Æquator.
Declinatio
solis.

Meridies.

Obseruan-
dum.

maior, distenso circino ad quadrantis amplitu-
dinem vt antea. Sic habebis Meridianum cir-
culum, qui quoq; per punctum verticis trāsibit.
Iam igitur quantus sit arcus huius Meridiani
à polo ad horizōtem, facilimum erit metiri per
gradus in sphaeræ circulo maiore notatos: atque
hæc est latitudo regionis. Rursus ex polo descri-
be circulum maiorem, qui erit Æquator. Vnde
mox videbis solis quoque declinationem, arcum
scilicet inter Æquatorem & parallelum à solis
circumductione descriptum, quem per tria pun-
cta descripsimus. Simul quoque plagas mundi
inuenisti, hoc est Meridiem, Orientem, Occiden-
tem, & Septentrionem. Itaque habes modum
pulcherrimum, quo tria simul ignota deprehen-
duntur, Latitudo regionis, & solis declinatio,
ex qua locus eius in zodiaco colligitur: & Me-
ridiei inuentio. Tantum illud obseruetur, vt
horizon ad libellam collocetur, adhibito in eum
vsum perpendiculo.

CAPVT SEPTIMVM.

De lōgitudine, latitudine, declinatione,
ascensione recta & obliqua syderum.

Lōgitudō.

Longitudo stellarum, est distantia earum
in zodiaco à principio Arietis, hoc est ar-
cus seu portio Eclipticæ inter duos semi-
circulos magnos comprehensus, quorum alter
per

per principium Arietis, alter per stellam ipsam, uterque per polos zodiaci ducitur. Latitudo vero distantia ab ecliptica versus polos zodiaci, Unde duplex distinguitur: Septentrionalis & austrina. Si igitur sydus aliquod in parte septentrionali situm fuerit, Remoue à meridiano quartam altitudinis cum instrumento cui adhæret, hoc autem instrumentum applica polo zodiaci septentrionali, ibique fixum una manu tene, altera manu volue quartam altitudinis ad stellam cuius longitudinem quæris & latitudinem: Aut commodius fuerit alium quadrantem ex ære conficere, qui stylo paruo in polo zodiaci figi possit, & circumquaque duci ad quasuis stellas et cæli partes. Gradus igitur eclipticæ in quem extremum quadrantis desinit, indicat longitudinem stellæ. Latitudinem vero supputabis ab ecliptica usque ad stellæ locum in quarta altitudinis siue quadrante. Similis est ratio in austrinis. Atque hac industria depingimus loca planetarum in globo habita longitudine & latitudine ex tabulis, voluendo deinde scilicet quartam altitudinis ad gradum longitudinis in ecliptica, latitudinem vero in quarta altitudinum siue alio quadrante quærendo: ibi enim est locus planetæ: qui aut cera aut carbone notandus est ut possit facile deleri, nam hæc loca indies migrant.

Latitudo.

Planetarum
loca.

Declinatio

Declinatio Solis vel stellæ cuiuslibet est distantia eius ab *Æquatore* versus polos mundi: Atque hæc itidē duplex est, septentrionalis & meridionalis, secundum duos polos mundi. Inueniuntur ex globo admouendo stellam vel locum Solis ad circulum meridianum, numerandoq; gradus meridiani inter *Æquatorem* & locum Solis vel stellæ interceptos: nam hi declinationem definiunt: quæ an septentrionalis an meridionalis sit facile est videre. Nunc de ascensionibus.

Ascensio
recta.

Ascensio recta alicuius syderis quæ & gradus medij cæli dicitur, est gradus *Æquatoris*, qui cū tali sydere emergit supra horizontem in sphaera recta, siue qui cum eo peruenit ad meridianum circulum. Huius inuentio facilis admodum est nulliusq; negotij, Nam permoto loco Solis quocunque vel syderis alterius ad circulum meridianum, confestim idem meridianus inter gradus *Æquatoris* ascensionē rectam vel gradum medij cæli indicabit. Ascensio verò obliqua, vt nomen ipsum sonat, est gradus *Æquatoris* qui cū sydere quocunque exoritur supra Finitorem in Sphaera obliqua vel supra horizontem obliquū. Atq; hæc non multo maiori negotio addiscitur q̃ illa: Constituo enim globum secundum elevationem poli, & locum Solis vel stellæ ad Finitorem versus ortum, quicunque tum gradus

Æqua-

Ascensio
obliqua.

Æquatoris simul exurgit pro ascensione obliqua habendus est. Descensio autem obliqua non in ortu sed in occasu inuestigatur. Hæ interdum multum inter se distant, sed descensio recta semper eadem est cum ascensione recta. Quāto iam tempore aliquod integrum signum vel quicunq; arcus zodiaci peroriatur aut penitus occidat, ita videndum est. Applicandum est prius principium eius signi ad finitorē, & simul index horarius ad. 12. Postea finis eiusdem signi ad horizontem peruoluendus, & index indicabit quanto spatio temporis tale signum omnino exoriatur. Atq; hæc de ascensionibus obliquis. pro rectis cum meridiano quod iam de horizonte diximus agito. Exactius idem tempus colligetur si numerauerimus gradus Æquatoris per Meridianum notatos duobus illis punctis, principio inquam & fine, applicatis aut horizōti aut Meridiano. Vocantur enim tales partes Æquatoris etiam tēpora. Quarū quindecim horā continēt: singulæ verò, quaterna scrupula seu minuta. Verum vt lector facilius capiat, vnico ferè exemplo totum caput declarabo. Statuo Caniculam, cuius longitudinem & latitudinem cupio ex globo discere. Remoueo ergo quartam altitudinis cum instrumēto cui connectitur à meridiano, & applico ad polum zodiaci antarcti-

Descensio.

Signorum
ortus.

Exemplum

C 5 cum,

cum, quia stella est meridionalis. Deinde voluo quartam altitudinis vsque in locum stellæ. Video ergo longitudinẽ ipsius in ecliptica. 19. gradus cancri cum dodrante ferẽ, latitudinem verò in quarta altitudinis. 16. graduum, & 10. minutorum. Promoueo eandem stellam ad meridianum circulum, & ibi numero inter ipsam et Equatorem sex gradus declinationis septentrionalis, & simul video meridianum secare Equatorem in centesimo & octauo gradu cum dextante ferẽ, hoc est. 50. minutis: atque hæc est ascensio recta ipsius stellæ. Si nunc eandem ad finitorem direxero versus ortum, eminet simul 101. quasi gradus Equatoris cum besse ferẽ & hæc est ascensio obliqua ipsius in latitudine. 50. graduum. Si verò ad occasum finitori applicuero, video descensionem obliquam. 116. graduũ. Similis via est de loco solis quocunque, vel gradu eclipticæ, vel sydere quouis alio. Item cupio scire in latitudine. 51. graduum quanto tempore Arietis signum oriatur. Composito ad latitudinem propositã globo, principium Arietis ad horizõtem in parte orientali colloco, simulq; ad Meridianũ applicari video. 270. gradus æquatoris. Deinde finem Arietis eidẽ horizonti adiungo & rursum gradus sub Meridiano deprehendo. 283. & trientem. Cum igitur ab initio ad finem

nem transierint. 13. gradus cum triente intelli-
 go signum Arietis oriri paulò minus horæ spa-
 tio, nempe. 53. minutis horæ. Tantum enim effi-
 ciunt. 13. cum triente per. 4. multiplicata. Idem
 & index horarius indicat. Sciendum tamen est
 quod ferè omiseram) nonnullos initium gra-
 duum ascensionum, siue æquinoctialis, statuere
 in principio Capricorni. Verum quocunq; mo-
 do numeres, idem erit modus agendi: nisi quod
 sic. 90. semper gradus addas ad ascensionē in-
 uentam: quod verò ultra. 360. excesserit, peni-
 tus reiicias.

CAPVT OCTAVVM.

De quantitate diei, ortu, & occasu
 solis, & stellarum.

Primum constituatur globus per meridia-
 num circulum secundum eleuationē poli re-
 gionis tuæ, de qua hæc addiscere intendis.
 Deinde pro ortu aut occasu cuiuscūq; syderis ha-
 bendo, adiunge locum solis in ecliptica notatū
 circulo meridiano, & simul indicem cycli hora-
 rij qui circū polos mouetur, ad duodecimam ho-
 ram: Post hæc volue globum cū indice, donec sy-
 dus ipsum cuius ortum quæris, à parte orientis
 lineæ horizontis, aut superficiei supremæ hori-
 zontis exactissime respondeat. Aut si tempus or-
 tus solis quæras, cum loco solis, eodē modo age.

Tum

Occasus.

Tum enim index cycli horarij indicat inter horas, quanta hora idem sydus oriatur. Si verò occasum mauis, volue ipsum sydus dum horizontem cōtingat versus occidens: Videbis ex eodem indice horam occasus: atque hæc de ortu & occasu vulgari dicta sint. Aliter verò de ortu Poëta loquuntur, vt Vergilius.

Multi ante occasum Maia cæpere, sed illos
Expectata seges vanis elusit auenis.

Ortus Cosmicus.

Eodẽ modo & Philosophi & Medici temporum distinctiones per ortus syderum assignant, Vt ver per ortum Pleiadum, Autumnum per ortum Arcturi. Hunc ortum cosmicum vocat Io. de sacro busco. Si igitur libet enunciare, quo tempore anni aliquod sydus oriatur cosmice, loca ipsum sydus ad horizontis superficiem in oriente, & simul cōsydera quotum gradum, cuiusque signi gradum horizontis superficies in eclipctica linea secet: Eundem verò gradum, eiusdemq; signi gradum quære in horizontis margine interiori, & facile videbis quo mense ac quoto die ipsum sydus oriatur cosmice. Pro occasu autem habendo, volue idem sydus versus occidens ad horizontem: quicumq; tum gradus zodiaci in oriente emergit, is est, quem dum sol occupat, sydus dicitur occidere cosmice. Item de ortu & occasu acronycho seu nocturno, qui et Poë

Occasus cosmicus

Ortus acronychus.

is & Astronomis in usu est, haud multo diuer-
 sa ratio est. Locandum enim sydus ad horizon-
 tem versus orientem, quicumq; tum gradus zo-
 liaci occidit, is indicat tempus, quo sydus dici-
 tur oriri acronycho ortu. Si verò ipsum admo-
 veas horizonti versus occidentem, gradus signi-
 feri qui tum oritur, indicio est quo tempore an-
 ti sydus dicatur occidere acronychè. Pro quan-
 titate diei habenda, volue globum quoad gra-
 dus solis eius diei cuius quantitatem quæris, ori-
 atur ex oriëte: & simul colloca indicem cycli ho-
 rarij ad duodecimam horam mediæ diei: quo fa-
 cto circumduc globum versus occidens dum idẽ
 gradus solis occidat, si iam horas supputaueris
 quas index cycli horarij à principio pertransie-
 rit, habebis quantitatem diei quæsitæ, Quam si
 à 24. horis subduxeris, relinquetur proculdubio
 quantitas noctis. Similis via est ad inuenien-
 dam moram alicuius syderis alterius supra no-
 strum hemisphærium, si scilicet ipsum oriëti ap-
 plicueris, & indicem ad duodecimam, deinde ad
 occidentẽ peruoluas, numeresq; horas ab indice
 transactas, talem moram nonnulli arcum diur-
 num vocant. Quomodo autẽ hæc eadem paulò
 exactius sed difficilius multò per ascensiones re-
 ctas perficiantur, impræsentiarum ob breuita-
 tis studium missum facio.

Quantitas
diei.

Quantitas
noctis.

De aurora & crepusculo.

Aurora.

Auroram (quæ etiam nonnullis crepusculum matutinū) appellamus tempus ante solis exortum, quo sol lucem suam in nostrum hemisphærium incipit diffundere. Crepusculum verò quo post occasum desinit nostrum aërem illustrare. Tunc inquam est principium auroræ & finis crepusculi vespertini: Idque fit semper secūdum Ptolomæi obseruationem cum sol duo de viginti gradibus sub horizōte nostro mouetur. Igitur si huius cognoscendi desiderio tenearis, compone ante omnia globum ad elevationem poli, deinde locū solis eius diei quo tempus crepusculi cupis inuenire, iunge meridiano circulo, & simul indicem horarium duodecimæ horæ. Post hæc volue gradum oppositum loco solis (Arabes Nadir vocant) versus occasum cum quarta altitudinis, ita vt sub. 18. gradu ipsius quartæ locetur, tum indice indicante videbis quota hora mane incipiat aurora. Si simili modo voluas eundem gradū oppositum ad ortū sub. 18. gradibus quartæ altitudinis, indicabit index horā, qua vesperti desinet crepusculū. Globo sic stante permoueas indicem rursus ad duodecimam meridiem, deinde circumducas globum quousq; gradus solis contingat horizontem in occasu,

asu, & oppositus in ortu, tum per indicem tem-
 pus aut moram crepusculi cognosces. Id quod
 exquisitius semper per *Æquatoris* gradus co-
 gnosces, si notaueris incidetes in *Meridianum*
 circulum cum solis locus in horizonte orientali
 collocatur, & rursus cum in altitudine. 18. par-
 ium constiterit.

CAPVT DECIMVM.

De cognitione stellarum globo
 inscriptarum.

Hic primum aut vnā stellarū fixarum,
 aut horam cognitā habere oportet. Com-
 posito igitur globo secundum latitudi-
 nem regionis, & secundum mūdi plagas, si vna
 stella cognita sit, eius quære altitudinē per qua-
 rantem, & simul aduerte in qua parte cœli cō-
 tituta sit. Secundum hæc verò globum dispone,
 ut scilicet stella cognita eandem plagam mun-
 di & æqualem altitudinē occupet in globo sub
 quarta altitudinum. Quibus ita manentibus
 lige in globo quamcunque stellarum ignota-
 rum, ei applica primum quartā altitudinis, &
 numera eius altitudinē in eadem quarta, dein-
 de cōsydera diligēter in qua sit mūdi parte, scilicet
 et an in oriēte occidēte, meridie vel septētrione

Versus

Versus ergo talem plagam mundi oculos conicias, & Quadrante arrepto, vide quanam stella in ea parte mundi tantam habeat altitudinem, quantam ex globo percepisti: nam ea erit stella eadem quam in globo vidisti. Aut contraria lege, visa stella in cælo potes eius nomen ex globo postea discere. Si verò nulla stellarum fixarum tibi cognita sit, oportet (diximus) horam prænoscere, qua cognita, admoue gradum solis meridiano, & indicem ad duodecimā horam: post hæc volue globum quoad index horarius ad horam cognitam peruenerit, globoq; sic fixo, operare ut iam diximus.

CAPVT VNDECIMVM

Docet quota sit hora diei vel noctis.

Q*uoniam verò variæ nationes variè suas numerant horas, operæpretium fuerit distinctionem aliquam præmittere.*

Duplices igitur sunt horæ vsitatæ, Veteres enim diem artificialem in duodecim horas secabant, similiterq; noctem. Cumq; subinde dies inæquales sint noctibus, horæ quoque illis erāt inæquales, diurnæ nocturnis, & huius diei horæ ad alterius diei horas cōparatæ inæquales erāt. Sumebant autē initium ab ortu solis. Sic Persius loquutus est. Stertimus indomitum quoad despumare falernum sufficiat, quinta dum li-

nea

rea tangitur umbra. Et in Euangelio Christus
hora sexta crucifixus est, hoc est in Meridie.
Tales igitur horæ & inæquales & Planetarū
vocantur, de quibus in sequenti capite. Alte-
rum genus horarū totum diem naturalem, hoc
est integram solis reuolutionem à motu vnuer-
si factam in .24. partes æquales diuidit, atq; hæ
nunc passim in vsu sunt. Neq; tamen istas om-
nes eodem modo numerant. Quidā enim ab or-
tu solis incipiunt, vt olim Babylonij, & nunc
quidam in Germania. Alij ab occasu, quemad-
modum Italiæ magna pars, & olim Athenien-
ses. Nostrates ferè omnes à media nocte ad me-
diam noctem, sed hi bis duodecim numerant, cū
lij .24. numero distinguāt. Astronomi recetio-
es à meridie in meridiem, veteres à media no-
cte. Sed omnium ferè eadem ratio est inuenien-
ti. Primum igitur si quota sit hora à meridie
inuenire sit animus, iunge gradum solis (globo
rimum secundum inclinationem poli disposi-
to) ad circulum meridianum. Si ab ortu libeat
incipere, hoc est, si placeat scire quot sint horæ
transactæ ab ortu solis, applica eundem gradum
solis in linea ecliptica notum, horizonti ad par-
tem orientalem. Si ab occasu, iunge eundem ho-
rizonti versus occidentem, Quocunq; autē mo-
do agas semper indicem cycli horarij constitue

Dad

Nocturnæ
hora.

ad duodecimam horam meridiei. Deinde inter-
diu applica gnomonem sphericum loco solis in
signifero, & circumduc globum cum sede, au-
globum absque sede quousque stylus gnomoni
nullam diffundat umbram: Tunc enim index
inter horas cycli horarij tibi satisfaciet. Sed in-
terim non omittendum, quod ea pars globi so-
li obiicienda est, quam idem tempore propositus
occupat, scilicet orientalis vel occidentalis, quo
facile ex umbrarum dimensionibus colligitur.
Nam si hæ minuuntur, nondum sol ad meridi-
em peruenit: Si contra, iam relictæ meridie in-
occasum prolabitur. Nocturnæ horæ, aliter in-
ueniuntur, observato tamen eodem quod dixi-
mus de indice dirigendo ad horam duodecimam.
Quo observato, accipienda est noctu alicuius ste-
llæ fixæ cognita, & quæ in globo descripta est
altitudo: vel per quadrantem, vel aliud instru-
mentum. Et simul diligenter animadverten-
dum an stella eadē citra vel ultra meridiem cō-
sistat. His compertis, circumducendus est glo-
bus (applicando semper quartam altitudinis lo-
co stellæ) donec stella eadem in globo in simili
parte orientali, vel occidentali constituta, tan-
tam sub quarta altitudinis altitudinem occu-
pet, quantam habere per quadrantē experti su-
mus, & rursus index horarius quæsitam horam
mani-

manifestabit. Hæc paulò exactius docere stamus, eo quòd in longitudinis regionū inuentione opus sit perfectæ horarum & minutorum cognitione: Primū igitur si horas à meridie cūscire, volo globum donec locus solis ad meridianum perueniat: & simul video quotus gradus Equatoris in meridianum incidat: hunc numerum scribo (vocāt autē Astronomi ascensionem rectam), deinde ago cum gnomone sphaera pro horis diurnis, aut cū stellis fixis & quantente, pro nocturnis eo pacto quo iam dixi, & sic cōsydero quotus gradus Equatoris à meridianano secetur, & hunc similiter scribo. Deinde subduc primum numerum, scilicet ascensionem rectam à secundo, si possibile sit, quod verò inquitur, reducendum est ad horas, & horarum minuta, hac lege. Partire primum hūc numerum per. 15. numerus qui producitur horas multiplicabit, si deinde post partitionem aliquot erent graduum, eorum singuli quaterna minus horaria valent, dimidijs verò gradus duo. Quod si nō possis primum à secundo subducere, quod fit ubi primus secundum excedit, adde secundo. 360. gradus, & deinceps operare per subtractionem & multiplicationem, vt docuimus. Si numerus horarum. 12. excesserit, abiectis duobus primis, relinquētur horæ à media nocte cōputatæ

Aliter per
gradus
Equato-
ris.

Quòd si ab occasu solis libeat numerare horas. Colloca primum solis locum ad horizontem in parte occidentali, & nota numerum graduum Equatoris quẽ Meridianus notat: deinde inuestiga horam siue cœli situm interdiu ex sole nocte per stellam fixam vt diximus. Rursum gradus sub Meridiano constitutos nota. Priorem ex posteriore subduc, mutuatis (si opus fuerit) 360. gradibus. Residuum ad horas & scrupula reducatur. Ita patebunt horæ ab occasu. Ab ortu similis ratio est.

CAPVT DVODECIMVM.

De horis inæqualibus.

Natura-
lis dies.

DIem Astronomi distinguunt in naturalem & artificialem, Naturalem vocant moram eam quæ est ab ortu solis ad exortum sequentem, vel est reuolutio Equatoris vnà circum terram cum tãta portione zodiaci, quantam interim sol motu proprio pertransiit.

Artificia-
lis dies.

Artificialis verò dies est, mora quæ intercipitur inter solis exortum & occasum sequentem. Hos dies inuicem inæquales esse, luce clarius cõstat. Inde fit vt horæ, quibus tales dies dimetiri consueuimus inæquales appellentur, vt præcedenti capite annotauimus. Reliquæ verò æquales vel æquinoctiales. Iam vt ad rem veniamus, quantitatem diei artificialis, (quam supra do-

cuimus

ASTRONOMICI.

imus inuenire) diuiferimus in. 12. partes, habimus quantitatem vnius horæ inæqualis, quandoquidem Astronomi omnem diem artificialem et similiter noctem, diuidunt in. 12. portiones: quarum cuilibet tribuunt dominium vni de septem planetis, sequentem verò horam sequenti adsignant planetæ. Hinc dierum nomina orta sunt: Nam primæ horæ ab ortu solis diei, tribuunt Lunam, sequenti Saturnum: & deinceps ad vigintiquatuor horas: post quam hora cedit Marti, qui nomē dedit sequenti diei. Vt autem exactius hæ horæ distinguantur, reducatur quantitas diei ad minuta, & propterea numerus diuidatur per. 12. numerus qui exoritur erit quantitas vnius horæ inæqualis. Deinde si omnes horas æquales libeat reducere ad inæquales, Reducantur semper horæ æquales quæ transierunt ab ortu solis ad minuta, & totus numerus diuidatur per quantitatem vnius horæ inæqualis, videbimus facile quotæ horæ inæqualis, & quotus planetarum ei præsit: Noctu similiter agendum est diuisa quantitas noctis in. 12. si deinde animaduertamus quotæ horarum æqualium ab occasu, reductumque numerum horarum diuidamus per quantitatem horæ inæqualis noctis. Hæc cum parui sint momenti quod aiunt brachio pertranseo.

A qua parte oriatur, vel occidat sol,
vel quaelibet stellarum.

Oriens tri-
plex, æqui-
noctiale,
æstiuum,
hybernum.

Solem non semper eodem oriri vel submer-
gi loco, neminem puto nescire: Inde fit va-
triplex oriens, & similiter occidens distin-
guatur apud Gellium & reliquos autores. Ori-
ens *Æquinoctiale*, siue exortum *Æquinoctia-*
lem, vocant locum in horizonte, à quo sol emer-
git cum in *Æquatore*, hoc est principio *Arie-*
tis vel *librae* consistit. Occasum *Æquinoctialem*
ubi occidit. *Æstiuum* vocant ubi sol horizon-
tem contingit cum iam *Cancerum* ingrediens, sol-
stitium *æstiuum* efficit. *Hybernum* verò cum
in *Capricorni* principium inciderit. Quantum
verò hæ plage orientis & occidentis ab *Æqui-*
noctiali oriente dissideant, incertum est gene-
tim diffinire, cum in quavis regione varientur.
Sed per globum nostrum hac arte discutiemus.
Disposito prius globo secundum eleuationem po-
li, efficio vt locus solis eius diei quo distantiam
ipsius à vero oriente vel occidente scire cupio, cō-
tingat finitorem ab oriente: deinde video facili-
le, à qua parte mundi oriatur sol, aut quot etiam
gradibus distet à vero oriente, vel versus *Aqui-*
lonem, vel versus *Austrum*: numerando scilicet
gradus finitoris qui sunt inter ipsum oriens ve-

rum

rum & locum solis. Ioannes Schoner talem distantiam ab oriente vel occidente vocat zenit ortus, vel occasus, quemadmodum nonnulli etiam alij. Vbiunque autem circulus Cancrī finem cōtingit ab oriente, ibi est oriēs aestiūm: ubi verò in occidēte coierit, ibi est occidens aestiūm. Contra tropicus vel circulus Capricornī, distinguit oriens & occidens hybernum. Aequator autem verum oriens, quod semper in eodem est loco. De ortu autem stellarum, & occasu nō

Stellarum
ortus.

illia ratio est quā de sole diximus: Sed plures stellae in quibusdam regionibus nunquā oriuntur aut occidunt, quod facile erit deprehendere si voluamus globum quo stella incidat in meridianum circulum versus Aquilonē: si enim certatur ibi supra horizontem nunquā ea occidet in tali regione, secundum cuius latitudinem eodem tempore globus compositus est.

CAPVT XIII.

De altitudine syderum.

Altitudinem vocamus, non vt vulgares, quot scilicet stadiis sol à terra sit remotus, sed quot gradibus siue circuli partibus centrum eius horizontem sub se relinquat. Adaptato igitur globo pro latitudine qualibet, si solis vel syderis cuiusvis altitudinem desideras maximam, quum scilicet in meridianum incidit,

Admoue tale sydus in sphaerico corpore designatum, ad circulum meridianum: pro sole vero locum solis adhibe. Deinde applica eidem quartam altitudinis, in qua videbis altitudinem quaesitam, ubi scilicet locus solis aut alterius syderis eam contingat. Quocumque vero tempore si libet altitudinem habere, Siste primo gradum solis in zodiaco notatum, ad circulum meridianum: & simul indicem cycli horarij ad .12. meridiei horam. Post hoc circumduc globum, quoad index ad horam peruenierit qua altitudinem ipsius syderis petis: globoque paululum fixo, adiunge loco solis aut syderis cuiusvis quartam altitudinis, & voti compos eris. Ut sole existente in .15. gradu Arietis, si eius altitudinem maximam siue meridianam placet habere, collocetur decimusquintus gradus Arietis ad circulum meridianum, & coniungatur ei quarta altitudinis, videbitur altitudo .44. graduum, & .56. minutorum in latitudine .51. graduum. Rursus globo permanente in tali situ, locetur index horarius super duodecima hora meridiei, hinc circumagatur globus, quousque index horam quartam pomeridianam contingat, si tunc altitudo solis petatur, applicando quartam altitudinis loco solis, videbitur .23. graduum & .15. minutorum. De reliquis syderibus & horis idem esto iudicium.

um. Hoc modo tabulæ seu canones cōscribun-
 er pro structura Chilindrōrum, Quadrātum,
 Annulorum particularium, atque aliorum hu-
 smodi sciōtericorum instrumentorum. Quæ-
 entur enim altitudines solis pro singulis horis
 midij diei sole existente in Cancro, Ariete, et
 capricorno. Nonnunquam quoq; pro singulis
 gnis à Cancro vsq; ad Capricornum.

CAPVT XV.

Docet in qua parte cœli sydus ali-
 quot situm sit, & quot gradibus
 à meridiano absit.

Hius inuentio parum à superiori dif-
 fert, nam constitutis omnibus vt ibi do-
 cuimus de altitudine inuenienda ad sin-
 gulas horas, ipsius quartæ altitudinis extremitas
 iuxta horizōtem indicabit in qua parte cœli sy-
 dus ipsum cōsistat. Ex cuius rei cognitione Me-
 ridiei, reliquarumq; mundi partium inuentio
 patet. Circulo enim quouis in plano in 360. gra-
 dus diuiso, duobusq; diametris ad rectos angulos
 dissecto, gnomon siue stylus ex centro erigatur.
 Tertaturq; tabella plana donec vmbra styli tot
 gradibus ab aliquo diametro distet, quot sol à
 Meridie distare in horizōte deprehensus est:
 nox diameter ille lineam Meridianā designa-
 bit. Quantum verò absit à meridiano cœli reuo-

D 5 lutione,

lutione, ita inuestigabis, seruatis omnibus quæ diximus. Notetur gradus *Æquatoris* qui sub meridiano est, deinde voluatur globus donec sy-
 dus de quo agitur sub meridiano collocetur. Si-
 iam numerentur gradus qui inter meridianum
 & punctum notatum intercipiuntur, habebitur
 distantia ipsius à meridiano, quorum graduum
 15. vnā horam conficiūt, reliqui quaterna mi-
 nuta: atq; in tanto tempore ipsum sy-
 dus meridi-
 anum perueniet, aut si ultra meridianum fue-
 rit, tot horis prætergressum est.

CAPVT XVI.

In qua parte sy-
 dus quoduis situm sit, &
 quantum à vertice distet, & alia quæ-
 dam generalia.

Locato loco solis sub meridiano & indice
 horario ad duodecimam: si deinde circum-
 agas globum, vt index horarius horā pro-
 positam contingat, locoq; solis aut cuiusuis syde-
 ris quartam altitudinis applicueris, videbis in
 horizonte versus quā partem cæli tale sy-
 dus cō-
 sistat indicante quarta altitudinis qua horizon-
 tem contingit. Si verò ipsum sy-
 dus meridiano
 adiunxeris, videbis quot gradibus à vertice di-
 stet, cum ipsum erit in maxima altitudine: nu-
 merādo inquam gradus meridiani qui sunt in-
 ter punctum verticis & syderis locum. Rursus
 de

de syderibus quæ occidūt, si talia meridiano applicueris versus septentrionē, deinde globum cū meridiano circūagas, donec talē sydus horizon-tem contingat, videbis lucide eleuationē poli regionis eius in qua quidē tale sydus in horizonte conspicitur, sed tamē non submergitur. Item de syderibus quæ nobis non veniunt in conspectū, vt sunt Canopus, Centaurus, &c. si ea meridiano coniunxeris versus meridiem, deinde depri- mas per meridianū polum arcticū versus hori- zontē quoad talia sydera supra horizontē appa- reant, videbis inter horizontē & polum gradus latitudinis eius regionis, in qua talia sydera cō- spici possunt. Quæ latitudo cuius sit regionis fa- cilimi est iudicij. Nam si tot gradus ab Æqua- tore versus polum in meridiano supputaueris, & loco latitudinis talis stylus admoueris, styloq; ibi manu retento si globum circumagas, quas- cunq; regiones stylus ille transferit, illæ sunt in quibus talia sydera interdum videri possunt su- pra horizontem.

CAPVT XVII.

Qua arte locus lunæ visæ, vel cuiuscunq; stellæ ignotæ situs deprehendatur.

A Nimaduerte an sydus visum (sit in ex-
emplum luna) orientale sit an occidenta-
le: hoc est, an citra vel ultra meridia-
nam

Distantia
syderum

nam lineam consistat: idq^{ue} facile cognoscet locato globo secundum cœli partes, per capitis tertij legem. Deinde altitudinem eiusdem supra horizontem addisce, artificio quadrantis, vel cuiuscunque alterius instrumenti astronomici. Præterea eiusdem lunæ distantia ab aliquo alio syderum octauæ spheræ, quod quidem in globo fixum est, tibiq^{ue} cognitum, huiusq^{ue} syderis altitudinem supra horizontem. Distantiam autem syderum inuestigabis per baculum seu Radiū astronomicum, cuius formationem Io. Vernerus in paraphrasi super. 1. li. Pto. & post eum Petrus Apianus docet, Demum et nos peculiarem de hoc instrumento tractatum conscripsimus. Aut si talis fortè tibi negetur, quoquo modo per circulum diuisum in. 360. partes cum indice volubili rem expedies: Si scilicet hunc circulum ita figas alibi, vt superficies ipsius (aspectu diuidicante) per vtriusque syderis locum transire intelligatur. Visa etenim per pinnacidia indicis primo luna, locoq^{ue} in circulo notato, si deinde indicem ad alterum dirigas sydus circulo fixo permanente, in gradibus circuli apparebit distantia inter eadem sydera. His habitis, & globo secundum eleuationem poli composito, stella fixa sub sua altitudine inuenta, & in latere simili quale in cœlo obtinet cōstituatur, per quartam
alti-

altitudinis: mouendo scilicet globum cum quar-
 ta altitudinis, donec stella fixa suæ subiiciatur
 altitudini inuentæ. Deinde globo fixo perma-
 nente, quartam altitudinis ad latus globi quod
 luna occupat, applica, & altitudinem eiusdem
 lunæ prius inuentam in eadem signo quouis no-
 ta. Post hæc circinum secundū gradus Equa-
 toris disspesce, ad quantitatem distantie syderū
 inuentæ, & pedem alterum circini super loco sy-
 deris noti in globi superficie loca: alterum verò
 versus quartā altitudinis dirige, ipsamq; quar-
 tam remoue, vel adduc, donec notam altitudi-
 nis lunæ cum libero pede circini coniungere pos-
 sis. Tum nota altitudinis locum lunæ in globo
 ostendet. Quod de luna diximus, de quouis syde-
 re ignoto dictum volumus. Aliter absq; altitu-
 dine syderum. Quare distantias lunæ à duobus
 quibuscunq; notis syderibus, idque adhibito (vt
 diximus) Radio astronomico. Deinde ex singu-
 lis eorum tanquam centris secundum lunæ ab
 ipsis distantias describe in superficie globi circū
 lum deletilem. Duo hi circuli sese mutuo seca-
 bunt duobus in locis. Quorum vter pro vero lo-
 co habendus sit, aspectus ipse facile iudicauerit.
 Hac arte omnia sydera quæ inferiori hemisphæ-
 rio insiguntur, Ptolomæo, aliisq; incognita, per
 nostri seculi nautas in globū depingi facile pos-
 sent.

Alius mo-
 dus.

sent. Et per eandē Planetarum loca inueniuntur, tam secundum latitudinem, quā longitudinem.

CAPVT XVIII.

De longitudine regionum inuenienda.

INuento iam per obseruationem loco lunæ vt diximus, simul consyderanda est diligentissime per globum hora illa, qua luna locum talem occupat. Deinde ex Ephemeridibus rite calculatis, aut ex tabulis Alfonsi aut alterius cuiuspiā docti Mathematici exquisitissimo calculo colligenda est hora qua luna talem locum per obseruationem deprehensum attingere deberet, idque pro loco aliquo certo & cognito & cuius longitudo nota statuatur. Oportet autem horas ab vnius diei meridie numerare more astronomico progrediendo vsque ad. 24. horas. Deinde minor numerus horarum auferatur à maiori. Aut præcedentes horæ à sequentibus. Quod verò relinquitur ex horis & minutis ad gradus reducendum est, hac lege. Multiplica horas per. 15. minuta verò horaria partire per. 4. prouenient gradus Equatoris inter duos meridianos intercepti. Minuta si quæ post partitionem supersint, per. 15. multiplica, proueniēt minuta graduum. Hanc verò differentiam longitudinis

udinis inuentam, adde ad lōgitudinē regionis
ognitā, si eius loci horæ fuerint plures: aut de-
re ex eadem longitudine si minores fuerint, col-
ges tandem longitudinē loci ignoti, ab insulis
ortunatis. Facilius quidem & promptius idem
per globum inuestigatur geometricè, hac arte.

Locum cuius nota est lōgitudō in globo inuen-
im sub meridiano collocato, indicem qui circū
olum mouetur ad horam qua luna locū præ-
nitum in tali regione occupat dirigito, deinde
lobum conuertito donec index horarius ad ho-
im peruenerit, qua quidē tu locum lunæ igno-
im quæsieras: gradus *Æquatoris* à meridiano
obili intercisi lōgitudinē regionis quæsītā ape-
ent. Certissima tamē via qua lōgitudinū disse-
ntia inueniūtur ea est, quæ per idem aliquod
uod in oībus regionibus eodē momento appa-
t, utpote per eclipses lunæ procedit. Cognitis
im diuersis horis quibus hæc in diuersis regio-
ibus cōtingit, non alia ratione longitudo aut
arithmetice aut geometricè, quàm per præce-
ntem proxime canonem inuenitur. Verum
uum hæc neque semper neque omnibus appa-
at, deinde præcedens modus sic satis difficilis
, neq; idem semper promptus propter lunæ con-
nctiones, atq; adeo interdū nōnihil à rei veri-
te deficiat, propter diuersitatem aspectus, &
lati-

Aliter per
globum.

Certissima
ratio per
Eclipses.

latitudinē lunæ: fit vt longitudes multarū regionum præcipue earum quas nuper Hispani adiuere, incertas aut penitus nullas habemus. Neque enim ex itinerum dimensionibus flexuosis certi quicquam colligi potest, cōfirmate id Ptolomæo libro primo Cosmographiæ. Subnectam igitur aliquid domi nostræ naturæ quo facili via & quouis tēpore longitudes regionum inter proficiscendum inueniuntur.

CAPVT XIX.

De nouo modo inueniendi longitudinem.

Nostro sæculo horologia quædam parua adfabre cōstructa videmus prodire, quæ ob quantitatem exiguam proficiscendi minime oneri sunt: hæc motu continuo ad 24 horas sæpe perdurāt, imò si iuues, perpetuo quæ si motu mouebuntur. Horum igitur adiuumento hac ratione longitudo inuenitur. Primo curandum vt priusquam itineri intendamus, exactissime horas eius loci obseruet à quo proficiscimur. Deinde vt inter proficiscendum nunquam cesset. Completo itaque itinere. 15. aut 20. ginti miliarium, si quantum longitudine distemus à loco discessus libeat addiscere, Expectandum donec index horologij punctū alicuius horæ exactissime pertingat, eodemq; momento per astro-

astrolabium, aut globum nostrum inquirenda-
st hora eius loci in quo iam sumus: quæ si ad
minutum cōuenerit cum horis quas horoscopiū
ndicat, certum est nos sub eodem adhuc esse me-
idiano, aut sub eadem longitudine, iterque no-
trum versus meridiem vel Aquilonem confe-
isse. Si verò differat vna hora, aut aliquot mi-
utis, tum hæc reducēda sunt ad gradus, vel gra-
uum minuta, vt in præcedēti capite docuimus,
& sic longitudo elicienda. Hac arte possem lon-
gitudinem regionum inuenire, etiam si per mil-
e miliaria inscius essem abductus, ignota etiā
tineris distantia: sed tū prius latitudo (vt sem-
per) est addiscenda. Quam absque horæ cogni-
tione variis modis cognosci posse iam antea do-
uimus. Tum verò horologium exquisitissimū
ut oportet, quod auræ mutatione non variet.
Quamobrem vtile fuerit in longis profectio-
nis, potissimum verò nauigationibus, adhibere
nagnas clepsydras seu horologia aquaria, aut
arenaria, quæ integrum diem dimetiantur ex-
acte: per quæ aliorum horologiorum errata cor-
rigantur.

De locorum distantiiis.

Locorum intercapedines nullo ferè negotio ex globo deprehendimus. Extensum nanque circinum ab vno locorum in alterum, applicamus deinde *Æquatori*, et quot gradus comprehenderit notamus. Hos gradus in 15. miliaria germanica vel. 60. Italica ducimus, & producitur numerus miliarium inter duo loca contentorum. Iam vnum miliare Italicum cōstat mille passibus vel octo stadiis. Stadium. 125. passibus. Passus. 5. pedibus. Pes. 4. palmis. palmus totidem digitis. Demum digiti latitudo quatuor granis hordeaceis in latus dispositis æquatur. Ex his facile fuerit miliaria in passus, vel in quodlibet genus mensuræ reducere. Quod si oppidorum distantia dimetienda veniant eorum, quorum globus ob angustiam loci capax minime est, consule tabellam ciuitatum huic nostro libello insertam, aut tabulas *Ptolomæi*. Ex his longitudines, & latitudines locorum addisce, quorum distantias dimetiri animus est, & secundum eas in globo loca puncto delebili describe, hoc scilicet pacto. Longitudinē ipsius loci in *æquatore* nota: deinde circumduc globum, vt talis longitudo ipsi meridiano subiiciatur. Latitudinem verò in eodem meridiano

inue-

uenies, sub qua in globi superficie punctū describes, quod eius loci situm ostendet. Eadem et in ratione cuiuscunque alterius loci situm in globo deprehendes, & deinde distantiam dimetieris ut iam docuimus. Atque hæc de distantis rebus intelligenda sunt. Alioqui distantiae tales partes metiendae essent, quod cum cuius fieret, omittimus.

CAPVT XXI.

In quam mundi partem vergat
quævis regio.

Consueuerunt Hydrographi & rerū nauticarum periti terræ sitū in plana superficie deformare, multis ductis lineis ex his atque aliis tanquā centrīs egrediētibus. Quam usus est monstrare in quam partē dirigenda sit, à quocunque loco in alium quemli- tendentibus. Quæ res sanè summam habet admirationem in usu quotidiano, postquam metis stupēda facultas (priscis illis incognita) notuit. Indicant autem lineæ illæ nō quidem rerum situm locorū ab inuicem, sed in quā par- tē dirigēda sit nauis, quoue v̄eto duce sit opus hoc loco in illū tendentibus. Aliud enim lon- gū est locum aliquē ab altero in Orientem spe- rare, & ab aliquo loco in alterum nauigan- semper in ortum dirigendam esse nauim.

Tabulæ
marinæ.

Situs lo-
corum.

Quadratū
Nauticum
Auctoris.

Axioma
primum.

Secundum

Nauigatio enim in ortū sub eodē fit parallelo. At loca qualibet extra *Aequatore*, verū *Orientis* ductū ad aliquē locū sub *Aequatore* faciunt. Eodem modo de aliis mūdi partibus intelligenda res est: demptis tamen cardinibus duobus *Septentrione* inquam & *Austro*. In quam igitur partem dirigenda sit nauis quoquouersum nauigantibus, facile paruo quadrato nostro *Nautico* addiscitur, cognitis longitudinibus & latitudinibus duorum locorum. Cuius quidem quadrati compositio tam prompta est, vt neminem latere possit. Vsum verō docuimus in *Comographico* libro *Petri Apiani*, & obiter in nostra *Generali orbis descriptione*. Quamobrem paucis datis praeceptis generalibus, hic de ea exactius nō videtur agendum. Illud igitur tantumquam axioma statuendum in primis: Loca quae sub eodem *Meridiano* collocantur, siue quibus eadem est longitudo, ea in *Septentrione* & *Austrum* ab inuicem sita sunt. Quamobrem & nauigantibus ab altero in alterum perpetuo nauis vertenda est vel in *Boream* vel in *Austrum*. Secundo loca quorū eadem est latitudo siue quae sub eodem parallelo sunt, dum ab altero ad alterum nauigatur, semper nauem in ortum vel occasum aspicientem habet. Iam igitur à quocumque loco quatuor praeipuae partes notae erunt

quor-

uorsum vergant. In aliis consideranda sunt
longitudinum latitudinumque duorum locorum
differentia. Quod si longitudinis differentia par
uerit alteri differentia latitudinis, erit plaga
nauigationis aliqua ex quatuor mediis inter
quatuor cardines. Quam quiuis facile colliget,
cognitis ut diximus cardinibus quatuor præci-
uis. Si verò differentia longitudinis fuerit ma-
ior differentia latitudinis, erit nauigationis du-
bus tanto propior ad ortum vel occasum, quan-
to ferè inæqualitas differentiarum maior fuerit.
Contra si latitudinis differentia excesserit lon-
gitudinum differentiam, accedet nauigatio ad
pentrionem & Austrum. Et quoniam hodie
autem trigintaduas numerant plagas. Quatuor
ordines iam docuimus dignoscere, & quatuor
medio loco descriptas plagas. Reliquas hoc mo-
do. Si differentia longitudinis ad differentiam
latitudinis rationem habuerit quintuplam, erit
plaga nauigationis prima ab ortu vel occasu.
Si verò rationem habuerit qualem. 5. ad. 2. erit se-
cunda plaga, si sesquialteram, tertia: si æquales
uerint, quarta. Simili modo si differentia lati-
tudinis fuerit quintupla differentia longitudi-
nis, erit plaga nauigationis prima à Septentrio-
ne vel Meridie, Si dupla sesquialtera, secunda:
sesquialtera, tertia: si rursus æquales fuerint

Tertium

Quartum

Quintum

Plagæ nau-
igationum.

E 3 quar-

Situs re-
gionum.

Exemplum

quarta. Idq; hinc inde à quatuor cardinibus n
merādo, habebimus. 32. plagas. A quo vero ca
dine & in quam partem numeranda sit plaga
situs ipse locorum in globo indicat. At alia es
ratio de vero situ regionum ab inuicem facil
quidem in globo, in tabulis autē planis vix p
sibilis. In globo igitur locus quem ad alia cōp
rare volumus ad Meridianum adducitur. De
inde quanta est regionis latitudo, tantum eleu
tur axis supra horizontē, Meridianum circur
ducendo. Quadrans altitudinis deinde ad ver
cem aptatur. Hic igitur circūductus globo per
sistente ad quemlibet locorum, ostendit in hori
zonte plagam mundi in quam quivis spectet l
cus. Exempli gratia libet cognoscere in quā cœ
li partē spectet Hispaniola insula ab Vlyssipo
na. Statuo igitur Vlyssiponā sub Meridiano
& eleuo polum ad. 39. grad. 38. minuta. Deind
applicatam quartam altitudinis vertici, cir
cumduco eam ad Hispaniolam insulam: mo
in Horizonte video pedem quartæ altitudini
paulum declinare ab Occasu versus Austrum
nempe tribus tantum gradibus: qui efficiunt tr
gesimam totius quadrantis partem. At si cogn
scere libet in quam partem dirigenda sit nauis
ab Vlyssipona ad Hispaniolam nauiganti
bus: Subtraho longitudinem Hispaniolæ occi
denta-

lentaliorem scilicet, à longitudine *Vlyssiponæ*,
 hoc est. 306. ex. 5. Quod quia fieri nequit, mutu-
 to toto circulo, demo. 306. ex. 365. relinquin-
 ur. 59. gradus, differentia longitudinis. Latitu-
 do vero *Hispaniolæ* est. 18. fermè graduum.
Vlyssiponæ. 39. gra. 38. min. quibus ab inuicem
 sublatis, restat differentia latitudinum. 21. gra-
 dus. 38. mi. Hæc igitur differentia quoniã ma-
 ior est quàm quinta pars illius differentie lon-
 gitudinum, minor tamen quàm duæ quintæ, col-
 ligo nauigandum esse inter primam & secundam
 lagam ab occasu versus *Austrum*, propius ta-
 men ad secundam. Loquimur autem hic de pla-
 cis vulgariū nautarum qui. 32. distinguūt in-
 otum. Hinc facile liquet non esse idem in quā
 artem regio aliqua vergat, & in quam diri-
 enda nauis illuc nauigantibus. Hic quoq; de-
 monstrare licet nauigationes magna ex parte
 se curuas quia non fiunt per maximum circū
 in superficie sphaeræ, Sed alium locū requi-
 rit ista consyderatio.

CAPVT XXII.

De maris augmento, & decremento.

Idem excedit, lunæ vim tantam inditam
 esse, vt quæ tanto remota interstitio, Ocea-
 num tamen omnem penè secum ducere vi-
 eatur. Id enim pro cōperto habemus in nostris

E 4 regio-

regionibus maritimis luna exoriente mare intumescere, & versus interiora regionum & continentis vndabundum irruere, donec eadem meridiana lineā occupet. A qua dum versus occasum delabitur, oceanū rursus pedetentim regredi & cōsidere, vsque dum luna nostrum cōspectum egressa, antipodibus oriatur. Nam tū denuo mare æstuat, ac si aluum suū egressurum foret. Cum rursus luna ad mediæ noctis lineam peruenerit, indeq; ad nostrū hemisphærium ascendit, oceanus compositis fluctibus sese in locum suum recipit: fitq; hoc pacto vt. 25. horarum spacio ferè plus minus bis oceani accessum & recessum videamus. Si ergo tempus augmenti maris & similiter decrementi ex globo colligere placeat: in primis locū solis & lunæ in promptu habearis, aut ex tabulis, aut quocunq; ingenio. Quibus datis volue gradum solis in linea ecliptica inuentum, ad meridianū, itaque paululum permanēte, siste indicem horarium super linea duodecimæ horæ: Post hæc circumduc globum, vt locus lunæ (secundum longitudinem & latitudinem in globo designatus) in exortu supra horizontem emineat. Interim index inter horas indicabit qua mare intumescet. Si deinde cum loco lunæ ad meridianum pergas, videbis per eundem indicem tempus recessus. Rursus si locum

rum lunæ ad occasum perducas, tempus accessus patefiet. Denique si oppositum gradum ad meridianum colloques, decrementi certior eris. Id tamen notandum puto, ex motu lunæ veloci (nisi aliquid addas ipsi) magnam sæpe diuer-
 sitatem accidere. Igitur pro singulis binis horis quas index inter mouendum percurrit loco lunæ vnum gradum adicias, sicq̃ nullus error eu-
 lens committetur. In vasto tamen pelago non-
 andem omnino rationem motus observari au-
 liuimus. Nam sæpe ventorum impetu versus
 quamcunque partem mundi mare rapitur: Sæ-
 pe etiam natura loci eadē perpetuo labitur via.
 Nonnunquam contrariis fluctibus ex diuersis
 partibus confluit & conflatur. Demum etiā
 ii qui interiora regionum colunt, vt si Mechli-
 enses ad Antuerpianos conferamus, posterius
 accessum & recessum percipiunt quā maritimi,
 sed talis scilicet differentia vbi semel animad-
 uersa fuerit facile perpetuo observatur.

CAPVT XXIII.

De Horoscopo reliquisque cœli
domiciliis.

V Eteres ferè omnes Mathematici zodia-
 cum in duodecim partes seu domos diui-
 serunt, factō initio à signo exoriente.

Et quanquam in numero domorum & initio

E s con=

Priscorum
modus.

Alii modi.

Ioannes de
Regio mō-
te.

Campanus

consentiant omnes, in reliquis tamen domibus plurimum dissident. Prisci enim illi quales Ptolomæus et Firmicus, in æquas partes secuisse Zodiacum videtur, dum tertiam domum, quintam nonam, atque vndecimam cum horoscopo familiari ac benefico aspectu coniunctas statuunt. Cognito ergo Horoscopo, hoc est signo ascendente reliquæ domus deinceps æquali partitione numerantur. Sed hoc modo difficile dictu fuerit in qua domo collocandæ sint stellæ fixæ quæ longius à zodiaco digrediuntur. Alij nō contemnendi viri totam cæli superficiem in .12. partes secant, idque per sex circulos magnos concurrentes in duabus sectionibus horizontis & Meridiani. Horum circulorum duo sunt horizon & Meridianus, ille initium primæ & septimæ domorū declarat, hic verò decimæ & quartæ. Reliquas deinde domos rursum non eodem modo numerant auctores. Ioānes Regiomōtanus Æquatorem diuidit in .12. partes æquales, per quæ sectiones illas & duas intersectiones horizontis & Meridiani sex circulos ducens, zodiacum, totumque cælum in .12. partes seu domos diuidit. Campanus non Æquatorem, sed circulum verticalem per orientem, occidentem, punctum verticis, punctumque pedum, incedetem, in .12. partes æquales secat, concurrentibus vt prius circulis

cum

um horizōte et Meridiano. Sed nos in re tā dif-
 icili sentētiā nō dicimus, dabitur fortassis cōmo-
 ior de his differēdi locus. In præsentiārū oībus
 illis nostro globo satis fiet. In primis itaq; statuē-
 us globus ad poli altitudinē vt sapius dictū est.
 Deinde locus solis ad Meridianū applicetur si-
 mulq; index horarius ad. 12. horā meridiē. Post
 hæc circūduc globū quousq; index horarius ad ho-
 rā assignatā puenerit. Globoq; sic firmato mox
 videbis in horizōte oriētali signū ascēdēs quod
 horoscopū vocāt, initiū scilicet primæ domus. In
 horizōte verò occiduo initiū septimæ domus. Si
 ergo priscorū more domos per æqualia spacia di-
 uidere placet, ordine signorū seruato eosdē mul-
 tudine gradus statue initia reliquarū domorū
 quos in Horoscopo deprehēdisti. Vt si decimus
 gradus Tauri Horoscopum possederit, decimus
 geminorū secūda domus initiū statuatur, & de-
 cimus Cācri initiū tertiæ atq; ita deinceps. Si ve-
 ro Ioānis de monte regio ratio arridet, notabis
 gradus Equatoris in horizōte orientali collo-
 catos, illis adde. 30. gradus, & vbi numerus fini-
 er, eo circulum positionis vocatum traduc fir-
 mato semper globo. Idem ergo circulus in zo-
 diaco notabit initium duodecimæ domus. Rur-
 sum alios. 30. gradus prædictæ summæ adiice, et
 circulo positionis in Equatore applicato, in
 zodiaco videbis initium vndecimæ domus.

Horoscopi
 inuentio.

Modus Io-
 annis de Re-
 gio monte

Decimæ domus initium Meridianus in zodiaci
 sectione declarat. Gradibus autem Equatoris
 sub Meridiano collocatis alios.30.adde, & tra-
 ducto circulo positionis in occidentalem partem il-
 lis Equatoris gradibus semicirculum positionis
 adiunge, ostendet idem in zodiaco initium no-
 næ domus. Additis eodem modo aliis.30.gradi-
 bus initium octavæ domus colligetur. Septimæ
 domus horizon monstrat in occidentali parte. Re-
 liquæ domus per diametros iam dictarum domo-
 rum colligantur. Secunda enim octavæ, Tertia
 nonæ, Quarta decimæ, Quinta undecimæ, &
 demum Sexta duodecimæ opponitur. Quare
 æquales numero gradus oppositorum signorum
 accipiens habebis oppositas domus. Pro Campa-
 ni modo quartam altitudinis vertici annexam
 diriges ad verum orientem, siue ad contactum ho-
 rizontis & Equatoris in ortu. Applicato de-
 inde semicirculo positionis ad.30.gradus in ea-
 dem quarta, videbis in ecliptica initium duode-
 cimæ domus. Similiter semicirculus positionis
 transiens per.60.gradus altitudinis, in Eclipti-
 ca initium undecimæ domus notabit. Initium
 decimæ meridianus signat. Nonam cognosces
 quarta altitudinis ad occasum verum deuolu-
 ta, & semicirculo positionis per.60.gradus qua-
 drantis transeunte. Octava demum habebitur
 ducto

Campani
 modus.

ucto semicirculo positionis per. 30. gradus alti-
tudinis. Septima & prima eodem modo hic atq;
aliis omnibus colligitur, & reliquæ per oppo-
sitionem. Scribit & alium modum Io. Schonerus,
ut propterea ex proposito dimisimus quod pa-
rum nobis videatur habere firmitatis, & ab opi-
one doctiorum abhorrere. Quod si non satis quis-
uam indici horario fidat, velitq; exactius horæ
artes dinumerare: locato solis loco sub Meridi-
no, videat ascensionem rectam ipsius, siue gradus
Equatoris sub eodem Meridiano constitutos. His
igitur pro singulis horis à meridie transactis ad-
at. 15. gradus, & pro quaternis singulis minu-
is singulos gradus, & numerum graduum Equa-
toris sub Meridiano statuat, habebit horoscopus
reliquasq; domos eodem quo dictum est modo,
notamq; sphaeram ad exemplum sphaerae caelestis
constitutam.

Exactior
ratio.

CAPVT XXIIII.

De directionibus.

Hæc quum non sint vulgaria, sed iis tan-
tum necessaria qui Astronomorum vul-
gus multis post se parasangis reliquerunt,
uibusq; iam ad talia intellectus instructus est,
aucis perstringam. In primis pro gradu re-
olutionis cuiuscunque principij inueniendo sic
gas. Gradum ascendentem talis principij ad ho-
rizontem

Gradus re-
uolutionis

Hora reuo-
lutionis.

Directio.

rizontem in ortu loca, & nota gradus *Æquato-
ris* qui *Meridiano* subiaceret: quibus pro singulis
annis elapsis adice gradus. 87. mi. 19. Pro qua-
ternis. 349. gra. 16. mi. Pro quinis singulis. 76.
gra. 35. mi. Pro denis. 153. gra. 10. mi. Pro vice-
nis. 306. gra. 20. mi. Pro centenis deniq. 91. gra.
33. mi. Numerus autem hinc collectus si. 360.
excesserit gradus, subductis. 360. gradibus quo-
ties licuerit, relictus in *Æquatore* inuentus sub
Meridiano collocetur: & quicumq. gradus *Zodi-
aci* ad horizontem exurgit, is est gradus reuolu-
tionis pro tempore quaesito, & eleuatione poli co-
stituta. Eosdem gradus *Æquatoris* sub *Meri-
diano* postremo constitutos, si ab ascensione re-
cta solis demas, residuumq. ad horas ac scrupula
reducas, quemadmodum capite vndecimo do-
cuimus, cognosces horam reuolutionis: ad quam
deinceps planetarum loca colligenda ex suis ta-
bulis. Pro directione seu progressionem significa-
toris ad locum praefinitum sic procedas. Consti-
tuto horoscopo ad horizontem, applica semicir-
culum positionis significatori siue loco ad quem
dirigere placet, ac effice ut aut cera, aut alio ad-
miniculo semicirculus sic firmetur, ut globo cir-
cūducto ille non dimoueat a suo loco. Verū si
significator in horizontem aut *Meridiano* constitu-
tus fuerit, iam semicirculo non habes opus. His co-
stitutis nota gradū *Æquatoris* meridiano appli-

antē: manēteq₃ (vt diximus) semicirculo, circū
 lucatur globus donec locus promissoris, siue se-
 undus eidē semicirculo positionis applicetur, et
 diligēter nūc quoq₃ gradus æquatoris sub Meri-
 diano cōstituti notētur. Differētia igitur priorū
 posteriorū graduū Æquatoris directionis mē-
 strā ostendūt. Cuius quidē singuli gradus singu-
 los annos Ptol. auctore denotāt. Illud interim
 el me tacēte quiuis facile collegerit, pro dire-
 ctione (vt vocant) directā globū voluendū esse
 versus occasum: pro illa verò quæ fit in antece-
 dentia, siue quæ cōuersa dicitur, in ortū. Vt trouis
 utē modo incesseris, gradus Æquatoris Meri-
 dianū trāseuntes directionis tēpora vocātur. Iā
 Quō dire-
 ctio perue-
 nerit.
 erò si libet inuenire ad quē gradū zodiaci quo-
 s anno directio significatoris ptingat: cōposito
 obo vt iā diximus & semicirculo positionis ad
 ū significatoris firmato: gradib. Æquatoris
 b Meridiano collocatis, tot adde gradus quot
 mos ab initio elapsos statueris, idq₃ pro dire-
 ctā progressionē, aut adime totidē pro cōuersā:
 inde numerum illum graduum sic productum
 lloca ad meridiani contactum: mox semicir-
 culus positionis in zodiaco gradū notabit ad
 em directio perducetur in annis propositis.
 t quia difficile est semicirculum positio-
 s ad quemuis situm firmare: dabo alium
 odum quo exquisitius hæc res confici possit.

Alius mo-
 dus.

Eleuatio
poli supra
circulū po
sitionis.

Atque etiam si quis velit ex tabulis ascensionum obliquarum directiones perficere, habebit hic compendium inueniendi eleuationē poli supra circum positionis cuiuscunq; puncti: Quae cognita, faciles sunt directiones ex tabulis. Primum igitur composito globo ad regionis latitudinem, & horoscopo ad finitoris contactum: semicirculum positionis applica significatori, si loco ad quem placet dirigere, diligenterq; nota gradus Aequatoris quos idem semicirculus secat. Deinde significatorem volue ad horizontem in ortu si ante Meridianum in orientali medietate consistebat, in occasu, si in pomeridiana medietate. Manente verò in finitoris contactu significatore, meridianum circumduci quousque gradus illi Aequatoris quos circulus positionis notauerat simul cum ipso significatore finitori adiungantur. Quo facto videbis in Meridiano eleuationē poli supra circum positionis: nempe quot sunt gradus Meridiani à polo ad Horizontem. Ac iam horizon erit circulus positionis: perficiesq; directiones ad horizontem, vt antea diximus, ducendo secundum locum ad horizontem, notandoq; gradus Aequatoris siue qui Meridianum, siue qui horizontem pertranseunt, vnde absque vlla difficultate directiones habebis exquisitas. Si verò significato

sub.

horizonte constitutus in themate deprehenditur, fiet similis prorsus operatio per oppositum punctum. Atqui in oppositione latitudo quoque puncti dati attendenda est, nam puncta per diametrum opposita, in contrariam siue oppositam latitudinem declinant. Demum si locus significatoris prope *Æquinoctialem* constituit vel in eodem, notabitur in sphaera alius quilibet punctus extra *Æquatorem* constitutus, in eodem circulo positionis: ut stella aliqua, aut aliquis modo notatus punctus: qui una cum significatore ad finitoris contactum collocabitur, sic rursus eleuatio poli supra circulum positionis dignoscetur. Ascensionem quoque obliquam & descensionem pro tali situ idem horizon notabitur. Vnde per tabulas ascensionum obliquarum similis erit operatio.

Sub horizonte.

Cautio.

Ascensio obliqua.

CAPVT XXV.

Quo pacto ex globo horologium in plano horizontis describatur ad quamcunque regionis latitudinem.

Constituatur itaque sphaera secundum latitudinem propositam. Deinde constituatur sub Meridiano circulo Colurus *Æquinoctiorum*, qui est circulus in sphaerae superficie scriptus per initia *Arietis* & *Librae*, perque
F duos

duos polos transiens: Mox in *Aequatore* numerentur à principio *Arietis*. 15. gradus, quorū terminus statuatur ad meridianum, ac simul notetur quantum in horizonte *Colurus* ille distet Meridiano versus occasum: numerusq; ille graduum notetur diligenter, qui erit horæ primæ. Pro secunda hora applicentur Meridiano. 30. gradus *Aequatoris*, iterumque notetur numerus graduum horizontis qui à *Coluro* dicto tangitur. Pro hora tertia. 45. gradus *Aequatoris* Meridiano adaptentur, pro hora quarta. 60. pro hora quinta. 75. gradus *Aequatoris* eidem Meridiano iungantur, & singulis vicibus notentur gradus quos in horizonte notat *Colurus* ille dictus, numerando gradus horizontis à Meridiano versus occasum. Sic enim habes intervalla horariarum linearum in plano per quinque horas. Sexta autem hora in omni superficie plana iacenti per quadrantem circuli distat. Exempli gratia: libet horologium in plano horizontali describere ad latitudinem 51. graduum. Primo itaque sphaeram compono ut polus. 51. gradibus supra finitorem extet. Tum verò *Colurum Aequinoctiorum* à Meridiano deوليو versus occasum per. 15. gradus *Aequatoris* qui unius horæ spacium comprehendunt, Idem posset fieri per indicem horarium

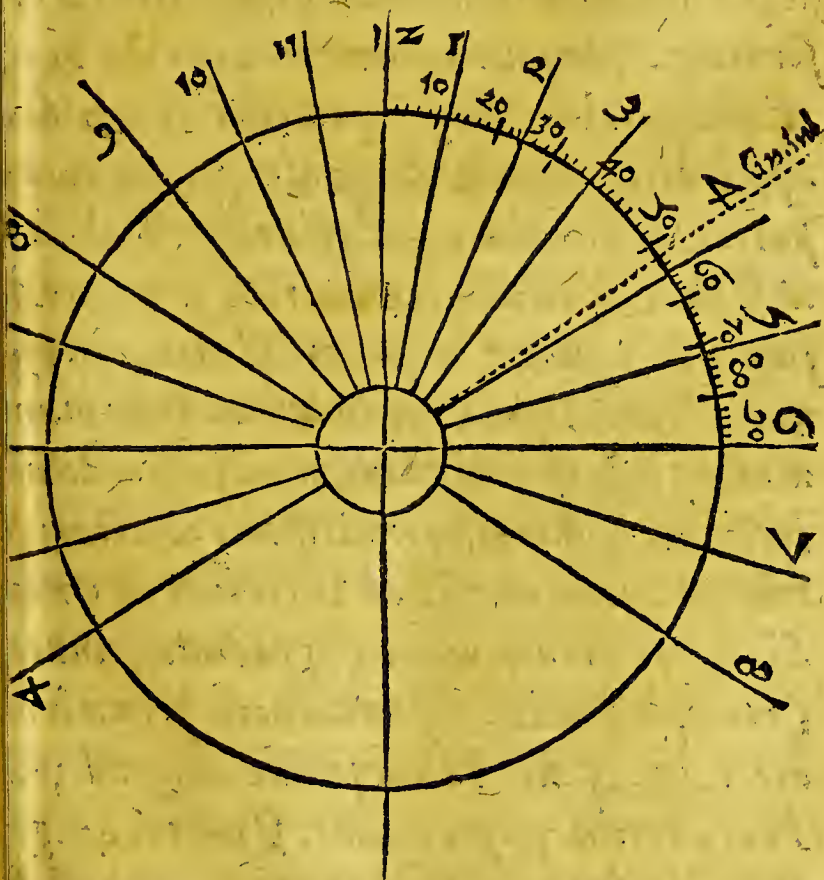
um qui horas in circo horario indicat. Hic
 im positus ad horam duodecimam simul at-
 te Colurus æquinoctiorum Meridiano subii-
 tur, deinde promotus ad horam primam idem
 facit quod præcedens operatio. Verum exa-
 ior est ratio per Equatoris partes. Colloca-
 igitur sic ut diximus Coluro, inuenio in Ho-
 rizonte. 11. gradus cum dodrante, siue. 45. scrup-
 ulis primis. Hæc est distantia primæ horæ à
 duodecima siue Meridie in plano Horizonta-
 . Pro secunda hora applico ad Meridianum
 10. gradus Equatoris, & incidit Colurus in
 4. grad. & 9. scrupula Horizontis, à Meri-
 diano computando. Pro hora tertia admoueo
 ad Meridianum. 45. gradus, ac tum Colurus
 incidit in. 37. grad. 52. min. Horizontis. Pro
 quarta hora. 60. gradus Equatoris Meridia-
 no applicantur, & Colurus abscindit in Hori-
 zonte. 53. gra. 24. mi. Pro quinta demum hora
 bi. 75. gradus Equatoris meridiano iunxero,
 Colurus in horizōte notat gra. 71. ferè. Iam de-
 ribe in plana superficie circulū pro arbitrio ma-
 nū. Hunc duobus diametris ad angulos rectos
 se secantib. in quatuor quadrātes partire. Quo-
 um alter linea erit horæ duodecimæ, alter li-
 ea erit sextæ horæ & ante meridianæ & po-
 meridianæ. Pro reliquis iam horis partire vñt.

quadrantem in .90. partes more consueto. Mox ab hora .12. exorsus cōputa distantias horarum antea annotatas ex sphaera. Nempe pro prima hora .11. grad. 45. mi. pro secunda .24. gra. 9. mi. atque ita de reliquis. Ex notis his in quadrante acceptis ducantur lineae ad centrum circuli. Sic igitur quadrantem vnum absoluiſti. Sed quantum linea horae primae distat in ortum à meridie tantundem linea horae vndecimae in alteram partem distat. Sic hora secunda & decima aequaliter hinc inde à meridie distant. Itidem hora .3. & .9. Itemq; hora .4. & .8. Hora etiam .5. & .7. Ex vno ergo quadrante reliquum facies traducendo hinc inde à linea horae duodecimae quae erat altera diametrorum, aequalia horarum spacia. Completo itaq; semicirculo si lineas ad centrum ductas produxeris in oppositam circumferentiam habebis omnes horas. Index autem erit stylus ex centro circuli eleuatus supra lineam horae duodecimae, atque inclinatus secundum axis mundi inclinationem, hoc est secundum angulum latitudinis regionum. Numerando igitur in quadrante latitudinem regionis, atque per eam ex centro ducendo lineam rectam: qualem angulum ea facit cum linea duodecimae, talem faciet index cum eadem linea duodecimae. Cōfice igitur tibi tabellam desinentem in angulum aequalem illi,

Index ho-
rarius.

li quem in plano didicisti, ex ligno aut ære, ac
er eam styli eleuationem corrige. Aut ipsam
tabellam super lineam duodecimæ firma, ita vt
anguli conus in centro desinat circuli, atque ip
tabella ad angulos rectos consistat. Sic habes
horologium quod in plano horizontis collocatū
cundum mundi plagas, ita vt linea duodeci
æ recte meridiem aspiciat, sole lucente ac non
impedito horas indicabit.

Horologium Horizontale
ad latitud. 51.

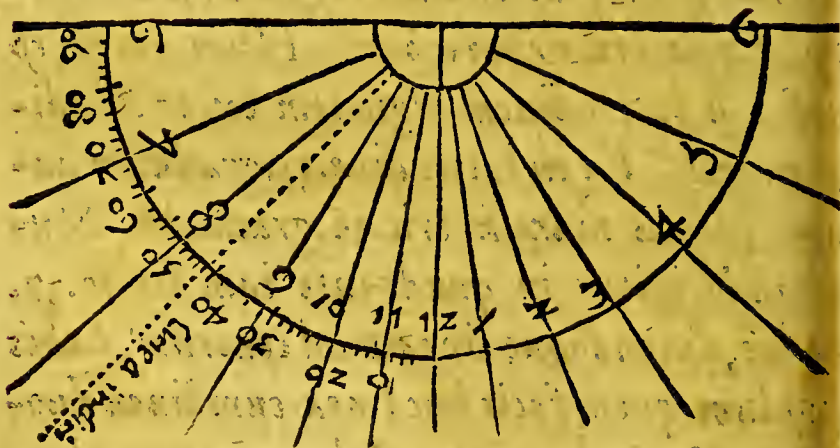
Quo pacto Horologium murale describatur ex sphaera ad quamvis latitudinem regionis.

Componatur sphaera quemadmodum in praecedenti capite dictum est. Pro horis quoque prima, secunda, tertia, & reliquae per ordinem applicentur meridiano gradus Aequatoris. 15. 30. 45. 60. 75. Quadrans vero altitudinis ad verticis punctum aptetur, ac pes eius in occidentem Aequinoctialem dirigatur, atque sic per horarum omnium investigationem conservetur. Singulis autem vicibus cum gradu Aequatoris horis singulis attributos meridianos applicueris, notabis diligenter gradus eorumque partes, quos Colurus Aequinoctiorum abscindit in Quarta altitudinis numerando à vertice deorsum. Illi siquidem horarum distantias in planum murale indicant. Appello autem nunc planum murale, superficiem planam ad perpendicularum erectam, & meridiei exactissime obiectam, extentam autem directe ab Occidente in Orientem. Sic igitur in latitudine. 51. graduum, inuenies (exempli gratia) distantiam horae primae à meridie. 9. gra. 33. mi. Horae secundae. 19. grad. 58. mi. Horae tertiae. 32. gra. 11. mi. Quarta. 47. grad. 28. mi. Quinta. 66. grad. 55. mi. Sexta autem, sic

precedēti, quadrāte distat à duodecima. De-
 ibe igitur in plano semicirculum, eumque in
 os quadrātes diuide, ducto semidiametro ex
 tro ad mediū semicircumferentiæ. Hæc erit
 ea duodecima. Diuide iam quadrantem in
 partes. Numera quoq; distantias horarum
 sphaera deprehensas à duodecima hora, quas
 tias hinc inde à duodecima æquales effice:
 ex notis ad centrū lineas ducito. Erit ita-
 completum horologium quod si ad murum
 nponas, ita vt directe meridiei obuertatur,
 perpendiculariter stet: sufficiet ad horas in-
 andas ex solis umbra. Verum index qui ex Index
 tro producetur, cum linea duodecimæ non
 iet angulum latitudinis regionis, sed angu-
 Equatoris & horizontis. Hunc autem co-
 scis si latitudinem regionem ex. 90. gradi-
 aufers. Vt in latitudine. 51. graduum an-
 us indicis muralis erit. 39. graduum. Nu-
 rando igitur in quadrante iam diuiso. 39.
 adus, ducendoque lineam ad centrum, habes
 gulum quem facit hæc linea cum linea duo-
 cimæ. Secundum quem stylum ex centro horo-
 ij muralis compones. Horologiū verò mura-
 meridiē aspiciēs, & perpendiculariter erectū,
 nquā ultra duodecim horas cōplectitur, atq;
 ac est quod semicirculū tantū proposuerimus.

Posset quoque ex sphaera horologium ad quacunque superficiem designari, verum sufficere hac pro nostro instituto. Nam multo plura atque infinita quodammodo de vsu globi præcepta adicere liceret: nisi modus in omni re seruandus esset. Potissimum verò in hoc instrumento, quod ipsum sua facilitate prompta sese explicat, ac captui discentium quasi sponte obuiat. Nisi sanè quis omnium rerum ignarus, ac nullis initiatus mathematicis artibus accedat. A sapienti dictum sat est.

Horologium murale
ad latitud. 51.

Finis secundæ partis.

TERTIA PARS

de orbis diuisione.

CAPVT PRIMVM.

Rbis habitabilis portio, à veteri-
bus oïbus in tres diuisa fuit præci-
puas partes: scilicet Europā, Asi-
am, & Aphricā: quibus nunc quar-

tam adiungimus cæteris non imparem Ameri-
cam. Europam licet omnium minimam primū
describere solent geographi, cum ob frequentio-
res in ea cultores, tum ob præclara eorum gesta
qui hanc incoluere. Aliæ enim partes licet ma-
iores ac vastiores pateant, minus tamē sunt ha-
bitatæ, adeò quidē vt quæ de Asiæ maiori par-
te tradantur, fabulæ loco habeantur: Similiter
de Aphricæ parte quæ in Austrū vergit. Ame-
ricæ verò quasi Megarensiū nulla apud eos fuit
mentio facta. Terminatur autem Europa vn-
dique ferè pelago: ab occidentis enim parte ocea-
num habet occidentalem aut Vergium, dein-
de mare Cantabricum: à boreali, Aquitanicū
& Britannicum: à septentrione Germanico al-
luitur oceano & hyperboreo: pars orientalis ab
Asia Tanai fluuio dirimitur, qui ex montibus
Hyperboreis prorumpens in paludem Mæoti-

Europæ
descriptio ;

Tanais
fluuius.

Strictum
Sibiliae.

dis decurrit. Idem hic fluuius à Barbaris Silis dicitur & Don. Deinde palude ipsa Mæotidis clauditur, postea Cimmerio Bosphoro, pōto Euxino: hinc propontide & Hellesponto: sequitur deinde mare Ægeum. Partem quæ Austrum aspicit mare mediterraneum ab Aphrica seiungit: quod varia tamen interim pro locorum, nationum, insularum, euentorumq; diuersa ratione nomina sortitur. Post Ægeū sequitur Mirtoum, deinde Lybicum vel Punicū, deinde magis in occidentem & boream mare Hadriaticum vel mare Superū vel Venetum: Sub Italia mare Tyrrhenum aut inferū, Ligusticum, Sardoum, Siculum à Sicilia, Balearicū, ab insulis illius nominis: postea Ibericum ab Hispania, quæ græcis Iberia ab Ibero fluuiο dicta fuit. Demū quod angusta via Iberiam à Mauritania separat mare, Herculeum fretū à geographis dicitur, nunc verò strictum Sibiliae vel strictum de Gibaltar. Hæc de Europæ descriptione aut circumscriptione animo hæere oportet, vt sciamus, & in prōptu habeamus quæ regio, aut quis mons, cuius sit partis mundi, si forte aut scribere aut dicere aliquādo animus fuerit, quod quidem Momi auribus dignū erit. Figura autem continentis ipsius Europæ, draconis ferè effigiem reddit, cuius caput in occidentem spectat,

petat, & vtrinq; in Austrum aduersamq; par-
tem alas expandit, quæ sunt Italia, & Cymbri-
ca Chersonesus. Partes autem Europæ præci-
puæ sunt Hispania, Gallia, Germania, Ita-
lia, Rhætia, Vindelitia, Pannonia, Dacia, Græ-
cia, Sarmacia, &c.

Partes
Europæ

CAP. II. De Hispania.

Hispania quæ & Iberia, prima pars con-
tinentis vndiq; oceano clauditur, nisi vbi
Pyrenæi mōtes ipsam à Gallia separāt
ac disterminant, ab ortu videlicet: ab occasu
enim habet oceanum occiduum: à septentrione
Cantabricum: ab opposita parte mare mediter-
raneum, quod ibi fretum Herculeum & mare
Balearicum appellatur. Ptolomæus hanc in tres
diuisit partes, sicut etiam Strabo, & pleriq; vete-
rum: scilicet in Bethycam, Lusitaniam, et Tar-
raconensem. Nonnullis in sex, aliis in quinque
diuiditur partes: vt in Carpentaniā, Bethycā,
Lusitaniā, Caleciā, Tarraconēsem, & Cartagi-
nensem. Nūc in octo ferè regna distincta est. Be-
thyca, aliis Betica, à Bethy fluuio vulgo Gua-
dalqueuir, qui mediam abluit nomē sortita est,
nūc regnum Granatæ vocatur. Disterminatur
autē à Lusitania, fluuio Ana, qui nūc Guadia
na dicitur: deinde recta linea ad Balearem vs-
que ciuitatē quam Bariā putāt: reliqua latera
mari occiduo & Herculeo freto includuntur.

Granata.

Hanc regionem Plin. li. 3. Italia cōfert, quod pulchritudine regionis, ingeniorum fœcunditate, fructuum magnitudine facile cæteras regiones antecellat: tum quia in vicino fortunata insulæ adsunt, tum etiam quia quarto climati subest, quod optimam ad omnia temperiem præstat. Hæc itē regio Plinio in vltiore Hispania continetur cum parte aliqua Lusitaniæ.

Gades
Insula.

γὰρ εἰς: Dyonisio Cotynusa, Volunt alij dictâ fuisse Erythream. Dicitur hodie Calix siue Calys. Lusitania à lusu Liberi patris dicta, habet à Septentrione Tarraconensem Hispaniam diuisam ab ea Durio fluuio: hinc linea ad Anam fluuium latus orientale finit: Anas verò fluuius meridionale: demum occidentalis pars oceano alluitur occiduo. Hanc nostra ætas Portugalam vocat, quanquam limites eius nonnihil à veterum distinctione varient: vnde & hodie ad insulas Moluccas sub India sitas navigatur. Vnicus in ea est mons lunæ, in latere occiduo situs, vnde promontorium Lunarium, Ponte de luna. Tarraconēsis Hispaniæ tertia pars, habet à meridie mare Balearicum, ex aduerso Cantabricum: ab occasu occiduum, & partem Lusitaniæ: ab ortu Pyræneos montes qui Gallic

iæ obiciuntur. Tota hæc pars quinq; iam re-
 na complectitur, Gallitiam primam ab occi- Gallicia.
 dentali parte, regnum Nauarræ statim à Py- Nauarra.
 ænæis montibus supra Durium fluuium, qui
 Dorias dicitur: Regnum Castellæ, aliis Ca- Castellæ.
 ilia, inter Gallitiam & Nauarræ regnum in
 gradibus longitu. 12. la. 42. Regnum Catello- Catellonia
 iæ supra Baleares insulas ad mare nostrum, si-
 e Ibericum. Regnum Tarraconēse, quod alij Terraconig
 nissa vnica litera Aragoniæ dicūt, proximum
 iam à montibus Pyrænæis, verum ad partem
 meridionalem, ita vt mare nostrum ipsum al-
 at. Quibus etiam Legionis & Toleti regna
 innumerantur. Fluuij Hispaniæ partim dicti
 nt. Est præterea Tagus fluuius notus ab au Tagus flu.
 arenulis. Item Iberus fluuius vulgo Ebro Iberus flu.
 Vindio monte in mare Balearicum progre-
 tur. Idem mons nunc Ronciualis dicitur &
 auanella. Demum sub Tarraconensi Hispa
 a, duæ iacent insulæ non longe dissitæ Balea- Baleares.
 s, quarum quæ magis spectat in occidentē ma
 aut maiorica dicitur, reliqua minor aut mi Maior.
 rica. Adiacet etiam Lusitaniæ Londobris Minor.
 sula quæ nunc cum aliis paruis insulis Bér-
 gæ dicuntur, longitudine. 3. grad. latitudine
 ferè.

CAP. III. De Galliæ terminis.

DEscriptis Hispaniæ limitibus nō solum secundum Ptolomæi, Plinij, Strabonis aliorumq; scriptorum classicorum opiniones, verum etiam secundum neotericorum assignationem, occurrit proxima Hispanis Galliæ: cuius latus occidentale Pyrenæis montibus ab Hispania, oppositum Rheno fluuiō à Germania determinatur. Reliqua duo latera oceanō & nostro mari includuntur. Atque hic fuerant antiquioribus limes Galliæ, nunc non eousque protenditur, verum magna pars Germaniæ inferiori accessit: ut Hannonia, Flandria, Brabantia, &c. Cæsar omnem Galliam in tres diuisit partes, Aquitaniā, Celticam, & Belgicam. Aquitaniam distinxit à Celtis Garumno fluuiō, Has à Belgis Sequana fluuiō, Belgas deinde à Germanis fluuiō Rheno. Ptolomæus vero, ac posteriores Geographi quatuor adsignant partes Galliæ: scilicet, Aquitaniā, Lugdunensem, Belgicam, ac Narbonensem. Aquitanici fines describunt, ab occasu oceanus Aquitanicus: à septentrione & ortu Liger fluuius: à meridie tum Pyrenæi montes, tum etiam Narbonensis Gallia. Distinguitur hodie in has prouincias, Auerniam, Gasconiam, Andegauiam, Borboniam, Armiacum, Barim. Populi ver-

Diuisio
Galliæ.

Aquitania.

Auernia.

eius sunt Bituriges, Vascones, Auerni, Lemo-
uices, Pictones, Xandones, & nonnulli alij.

Lugdunensis Gallia finitur oceano Britanni-
co à septentrione: ab occasu partim oceano, par-
tim Aquitaniæ dictis terminis: ab ortu Sequa-
na fluuius: ab austro Narbonensem Galliam ha-
bet diuisam ab ea Iura monte. Huius populi
olim fuere Bellocassi, Cenomanni, Redones,
Nannetes, Eburaci, Sennones, Carnutes, Pa-
risij, Segusiani, Hedui, ac alij nonnulli. Nunc

però Normandiam ad partem orientalem & Normandia.

septentrionalem, iuxta Sequanam fluuium con-
inet. Item Britanniam (cuius etiam Plinius Britannia.

mentionem facit) ad occidentem & boream: sub
ac verò Turoniam, & populos Samnitas, Cō Turonia.

pitenses & Arubios. Belgica veterum descri-
ptione à septentrione Britannicum oceanū: ab
occasu Lugdunensem Galliā discretā ab ea flu-
mine Sequana: ab aduersa parte Rhenū fluuiū:
einde à meridie Narbonensem Galliā habet.

Diuiditur nūc in plures prouincias: scilicet in
Picardiā proximā à Sequana fluuius ad oceanū Picardia.

erè Britanicū: In Campaniā deinde magis au Campania.

ralē apud eundē fluuiū: In Borgodiā, quæ ferè
Narbonensem attingit Galliā apud fluuiū Ara-
m qui Rodano coit: in quo situ Pto. Mediom-
ices, Lingones, Sequanos, & Eluetios (quos
nūc Suiceros vocāt) posuit. Picardiæ loco Pto.

Veroman-
duos.

Hollandia.

Brabantia.

Geldria.

Vastum
renum.Lotha-
ringia.

Suitia.

Ambianos posuit, Atrebates, et Cameracenses.
 Pro Campania. Bellouacos, Vessones siue Sue-
 siones, & proximos Renos & Romanduos, hoc
 est Veromanduos collocavit. Continet autem
 Belgica plures alias prouincias, quas nostra
 ætas Germaniæ attribuit inferiori, vt Flan-
 driam & Hannoniam ad oceanum Germani-
 cum, vbi Pto. Morinos descripsit, atque vt ait
 Volatera. Bellocassios. Postea in ortum ac Be-
 ream Hollandiam: Cuius populum Batauos
 appellat Ptolomæus. Hinc redeundo versus
 Austrum Brabātiā habet loco quo Ptolomæ-
 us Tongros, ac alij Grudios collocant sub gra.
 long. 26. mi. quasi. 30. lat. 51. mi. 30. Deinde Ge-
 driam ducatū, cuius incolæ & Sicambri & Pto-
 lomæo Menapij dicti videtur. Hinc Austrum
 versus Luxemburgēsis ducatus cōtinetur apud
 Mosellam fluuium, quem Obrincum nominat
 Ptol. Atque hinc etiam magis in Austrum Lo-
 tharingiæ ducatus est loco quo Ptolomæus Leu-
 cos & Tullenses descripsit, proximosq; Neme-
 tos. Quibus etiam vicina est Alsatia vini opti-
 mi ferax neque frumenti indiga, in gra. lon. 28.
 lat. 48. ferè. Hinc etiam atque etiā versus me-
 ridiem apud fontes Rheni atq; Alpes, Suitia,
 siue Suiceri, veteribus Heluetij, Marte clari.

Hæ verò posteriores prouinciæ Germaniæ su-
 perierunt

erioris sunt partes: Illæ verò, inferioris: cuius
 populi moribus ac linguis proxime accedunt ad
 Germanos: Imò vult Plin. hanc Galliæ partē
 per M. Agrippam populis transrhenanis occu-
 patam fuisse. In hac Galliæ partē ingens est
 sylua (Arduennam vocant) 30. miliaribus ab
 austro in septentrionem protēsa, cuius medium
 habet gra. longitu. 29. mi. 40. lati. verò. 49. mi.
 4. Sequitur nunc quarta Galliæ pars Narbo-
 nensis, quæ & Transalpina Cæsari dicitur, ab
 casu montibus pyrænæis contenta, E regione
 Alpibus: à septentrione Lugdunensis & Bel-
 icæ Galliæ parte: A meridie mari Gallico.
 continet nunc regiunculas, Prouinciā & Del-
 phinatum, apud Alpes & mare Ligusticum.
 Prouinciā maritimā prorsus, Delphinatum
 à Rhodanū, magisq; ad Boream. Deinde ma-
 gis in occasum ultra Rhodanum fluuium, Lon-
 docham, in quo loco Pto. Tectosaces & Vol-
 tes describit: Demum apud Galliæ Belgicæ li-
 tites, Sabaudiam: cuius olim gentes Allobro-
 ges: Ptolomæo dictæ fuisse videtur & Memini.
 Montes præcipui Galliæ sunt Cemeni vel Ca-
 ueni, nunc Cauerna, in gra. lon. 22. la. 46. Vo-
 sus mōs alpibus iunctus. Fluuij Garumpna,
 Cemenis montibus in mare Aquitanicū flu-
 s: Liger ex eodē monte versus mare Britan-
 G nicum:

Arduenna
sylua.

Prouinciā,
Delphi-
natus.

Longo-
docha.

Sabaudia.

Cauerna
mons.

Fluij. nicum: Sequana ferè ex *Vogeso* in *Britānicu*
oceanum: *Rhodanus* ex *Alpibus* in mare *Lig*
Alemania. sticum, cōstituens interim lacum *Lemanum* in
gentē, cuius accolæ *Aleman* sunt & regio *A*
mania dicitur. *Scalda flu.* quē *Pto. Tabudā*
cat, ex *Veromāduorū* regione ortus, variisq; a
ctus et fluuiis & riuulis *Antuerpiā* præterflu
in mare *Germanicū* se exonerat. Cuius ostio
iectæ partim sunt, partim vicinæ, insulæ *Zela*
diæ hodie vocatæ. In quibus ex salis apparat
quæstū haud cōtemnēdum faciūt incolæ. CREDU
tur olim cōtinētis fuisse partes, at nūc ita diuis
sæ sunt, vt vix aggeribus maximo sumptu co
gestis se ab oceani impetu tueri quēāt. Sitæ sunt
in lon. 26. gra. la. 52. gra. 20. mi. ferè.

CAP IIII. De insulis Britannicis.

G Allia iamiam à nobis descriptæ, supim
minēt à septentrione insulæ duæ *Brita*
nica, quarum quæ magis in occasum ve
Ierlandt. git *Hybernia* dicitur hodie *Ierlandt*. Gense
immanis, ferox & inculta. Equos mittit oneri
bus ferēdis q̄ aptissimos. Hinc versus *Borear*
Islandia. sita est insula *Islandia* ad mare glaciale, cui
incolæ *Ichtiophagi* sunt, habet autem latitudi
nem ab *Æquatore* tantam vt *Circulus Arcti*
cus mediam secet, hoc est. 66. grad. cum semiss
ferè. Longitudinem verò. 8. aut. 9. graduum.

Sun

et in ea montes perpetuo ardent, qui ta-
 niuem in verticibus nunquam amittunt.
 et regi Noruegiæ. Albion insula Britan-
 Hyberniæ ad ortum sita, naturaq; (vt ait
 ar) triquetra, cuius latus imum contra Gal-
 iæ est, habet à septentrione oceanum Deuca-
 rium: ab ortu Germanicum, ab austro Bri-
 tannicum, ab occasu Vergium. Hæc insula
 nomine mutato in duo diuisa est regna, An-
 glia. & Scotiam, limite (vbi arctior est) duo-
 plus minus passuum. Angliam autem ab
 illis Teutonorum populis qui eam occupa-
 runt, nomen sortitam esse scribit Volateranus.
 Hæc solū fertile est, maxime pecoribus alen-
 tum. Vnde & lanificiis ditatur. Nam vt
 non habet, ita oues plurimas alit. Mittit
 annum, & plumbum: Habetq; non solum
 ferri fodinas, sed et salis. Nec caret gemis.
 Simū verò Gagatem lapidē abunde pro-
 Mores, lingua, cultusq; Anglis Scotisq; nō
 um dissimiles: Animorum tamen consen-
 sus est. Huius item insulæ extrema-
 quilonari obiectæ sunt insulæ triginta nu-
 , vocatæ Orchades, Regi Scotiæ subditæ: Orchades,
 grad. longitud. 30. vt Pto. ponit, Verum vt
 tiores. 22. gra. cū semisse ferè. Latitudo cir-
 mediū earum est. 61. gra. ac paulò amplius.

Ebuda. Sunt etiam inter Hyberniam & Scotiam
res insulae Ebudae vocatae, Quarum longitudo
est. 15. aut. 16. fere grad. latitudo. 59. circa me-
Hetlandia. um ipsarum. Porro & magis in Arctum He-
landiae insulae ponantur non paruae magni-
tudinis, circa latitudinem. 63. fere gra. longitu. 90.
si. 15. An vero una ex istis sit ea quae Ptolomaeus
Thyle. veteribusque scriptoribus dicta fuit Thyle, an-
tius ingens illa insula dicta Islandia ego
constanter affirmare, neque etiam prorsum
gare ausim: eo quod nunc nulla eo loco depre-
hendantur insula quo Ptolomaeus statuit Thyle.
Nec mirum adeo quia nunc recentiores lo-
caliam faciunt longitudinem regionum, pra-
pue circa Scotiam vicinasque insulas, quam
Ptolomaeus crediderit. Sed de his satis.

CAP. V. De Germania.

Germania
unde dicta.

Germania cognomine magna, versus
casum Rhenum attingit, à Septentrio-
ne oceano alluitur Germanico. Ab o-
ceano Vistulam fluuium habet & Carpatum mon-
tem. Reliqua pars Danubio fluuio & Alpibus co-
nfinatur. Dicta autem est Germania eo quod e-
ius gentes germani siue fratres viderentur Gal-
licis. Regiones eius nominibus parum cum
descriptione nunc conveniunt. Pli. universam G-
maniam in quinque diuidit genera, Isthæon-

Ximos rheno, deinde in Hermiones, Ingeuo
 Vindelos, & Peucinos. Pto. in tres præci-
 as diuisit partes, scilicet in Germaniã supe-
 riore, Inferiorem, ac magnã. illæ iam dictæ sunt.
 Stat tertia Germaniæ pars, cuius à septentri-
 circa Rheni ostia, prima regio occurrit
 Phrysiæ vel Frisia, nomē adhuc vetus retinēs. Phrysiæ
 nunc in tres diuisa partes, occidentalem, orien-
 tem, & mediã Grueningensem, Proxima est
 Saxoniam sub Cymbrica Chersoneso aut sub Da- Saxoniam
 cuius populi proximi à Danis Saxones apud
 li. 2. dicuntur: reliqui verò Teutonarij, Cau-
 Angriuarij, &c. Habet deinde Saxonia
 occasu, prope Rhenū flu. Busactores paruos,
 s. Pli. Isthaeuones appellat, & proximos Sy-
 ros. Quorū loco nunc Geldriæ ducatus pars
 cū Zutphaniæ comitatu, & proximis ciuita-
 tibus. Sequuntur paulū ad Austrū magis Lōgo-
 di, Casuarij, Tenceri, & Incriones, eā inco-
 nes regionē quæ nūc partim Hassia est, par-
 Vuestphalia. Alioqui Busactori maiores et Vuestphalia
 emæ Vuestphaliæ partē incolebāt: & Chat-
 Hassiæ partē magis orientalem vsq. ad Turin Hassia
 quæ & à Casuariis colebatur. Hinc rursus Turingia
 Rheni latus magisq. in austrū, Intuergi, Var-
 nes, & Carithni habitabāt, quæ nūc Frāco- Franconia
 creditur, nobilis Germaniæ regio in lon. 30

- Misnia.** ferè grad. la. 50. Misnia verò regio circa A
fluuij ductū est vbi Ptol. Camanos & Tubā
designauit sub grad. lon. 36. la. 51. Rursus ap
Sueuia. Rhenū & Danubij ortū Sueuia est nomē ad
vetus retinens, & Valesia circa Rodani fon
inter alpiū iuga illā nōnulli apud Albim
describūt: verū Strabonē nostra descriptio &
dierna respōdet, Pto. tamē Sueuorū sitū stat
vbi nos Saxoniā descripsimus apud Anglos
Lōgobardos. Huc vsq; in Germaniā descrip
one à septentrione in meridiē inter duos fluui
Rhenū atq; Albim processimus, nūc eodē ordi
regiones quæ sunt inter Albim & Vistulā fl
uios pcurremus. In quibus tñ enarrādis nost
nō prorsus adstringimus fidē: sed tantū dictū
quantū cōiectura adsequi licet, facta collatio
nouæ descriptiōis orbis cū Ptolomæi tabulis
mographicis. Extremum igitur cōtinētis in A
Etos extēsum Cymbrica Chersonesus est: Cui
populi Cymbri, Charudes, Phundusij, Cobā
& Chali dicti sunt, à Pto. nos verò vno no
Dania. Danos dicimus, & Chersonesum, Daniam, al
Iutiā & Holsatiā. Qui magis austrū et ortu
**Mechel-
burgēses** spectāt populi, Veruni sunt & Pharodini, M
chelburgēses à neotericis dicti, sub gra. lō. 37. la.
Pomerania 56. ferè. Deinde ad Vistulā vsq; flu. Pomerani
regio extēditur, quā incolebant olim Sidini &
Marca. Ruticlij. Marca antiqua regio sic dicta vlti

Albi imponitur, Cuius populos Pto. Sennones,
 & Batinos appellat. Huius oriēta
 res Lutyburi sub Marchia noua cōtinētur in Marchia
 a. lō. 40. ferē. la. 53. Sequitur ad austrū Schle- Schlesia.
 & Vratislauia regiones sic satis agrorū vber
 te præditæ quarū populi Danduti et Cognidi
 sunt, sub gra. lon. 40. lat. 50. & mi. 40. Inde
 Albi fontes occurrit Boëmiæ regnū mōtib. Boëmiæ
 syluæ Herciniæ parte interclusum, frumētūq;
 ax, sub grad. lon. 36. mi. 20. la. 49. mi. 40. In
 dē ferē situ Pto. Boëmos describit, verū paulō
 agis versus Danubium flu. Postea paulō plus
 ortum & Danubium Morauia regio est, in Morauia
 ontes vsq; Sarmaticos extensa, vini frumen-
 tū fertilitate gaudens. Huius populi Marco-
 anni Pto. dicuntur, sub gra. lon. 40. la. 48. &
 nisse. Hæc de Germaniæ regionibus & popu-
 maxime celebratis huc vsq; Montes Germa Montes.
 æ præcipui sunt Alpes qui eam ab Italia se-
 ngūt, sub gra. lon. 30. la. 45. 46. & 47. Carpa-
 us mons sub. gra. lon. 44. 45. 46. & 47. la. 48
 lic tamen nō tam Germaniā occupat, q̄ finit.
 nobius mōs sub gra. lō. 32. la. 51. ferē, qui nūc
 assia sunt et vicinarū regionū mōtes. Est in-
 p Germania multis ac dēsissimis syluis cōsita,
 æcipua tñ vnde oēs aliæ ortū habere vidētur
 Hercinia sylua est, aut secūdū Pto. Orciniū ne Hercinia
sylua.

mus, apud Abnobiū montē orta, & circa Boēmiam, deinde per totā Germaniam ac per Sarmatiam Europæ serpens ad hyperboreos vsque montes extenditur: verum interim diuersa prae diuersis regionibus nomina accipit. In principio enim Nigra sylua dicitur: deinde alia atque alia in successu admittēs nomina. Est item aliā ingens sylua Semana à Ptol. dicta circa Thuringiam orta & in diuersas etiam partes Germaniæ diffusa. Quæ nunc Picearia dici videtur. Fluuij hij sunt: Danubius haud admodum longe ab Alpibus in nigra sylua, in longitu. 30 grad. lat. 48. gra. 10. mi. quasi ortus, multisq; assumptis fluuiis sex ostiis in pontum Euxinum erūpit. Rhēnus ex alpidibus in ea parte vbi Adalā est mons eminentissimus in oceanum Germanicum inter Phrysiā & Hollandiam tribus potissimum ostiis egreditur. Obrincus fluuius qui nūc Mosella putatur, circa Vogesum montem fontes habens, Rheno coniungitur. Mosā etiam nō longe à Vogeso ortus, itidem cū Rheno se admiscet circa Brabantiam. Amasus per Phrysiā in Vuestphalia ortus in mare Germanicum profluit. Visurgus in Thuringia incipiens, in mare Germanicum desinit. Hic nunc Besera dicitur. Albis fluuius prope Boēmiam exortus, in mare Germanicum Daniā à de-

tris linquens sese exonerat. Sueuus fluuius, quem nunc Spre vocant, in montanis Boëmiæ Spre.flu. & Schlesiæ ortus, in mare Sarmaticum egreditur. Sequitur hunc ad ortum Viadus fluuius ut Odera. Demum Vistula fluuius in mōtibus Sarmaticis ortus, Germaniam à Sarmatia determinans in mare Sarmaticum defluit. Hic iam Isula dicitur Melæ.

CAP. VI. De Sarmatia Europæ.

Sarmatia Europæa, cuius gentes omnes cū Sarmatia Asiaticæ populis Scythas veteres vocauere, deinde Sauromatas tantum, has nunc Sarmatas dicimus: ab Arctis habet mare Sarmaticum cum sinu Venedico ab occidente Vistulam fluuium, secernentem eam à Germania, ab opposita parte Thanaim fluuiū cum Meotidis, deinde meridionale latus terminat Carpatum mons cum Sarmaticis montibus. Plurimas nunc continet regiones Poloniā Polonia. maiorem & minorem, illa à Pomeriana Duca incipiens vtrunq; latus Vistulæ occupat & versus occidentem ad Oderam fluuium vsque extenditur, huius gentes Vandali & nonnulli Vindali dictæ fuerūt sub gr. lon. 45. la. 52. Altera versus Austrum in mōtes Sarmaticos Carpatum montē incidit, proprium habens gem sub gr. lon. 46. la. 51. huius olim gentes

G 5 fuere

- fuere Burgiones, Cistoboci, & Visburgi. Regiones autem sunt non multum frequētes habitatoribus. Magis ad mare Sarmaticū in ora cōtinentis post Pomeraniā ad ortum sita est Prussia regio frequēs habitatoribus, et pascuis pecoribusque diues. Hic etiā Succinū quod græci Electrū vocāt abunde colligitur. Incolæ olim Gothones seu Gythones Venedæ & Sudini dicti. quorum mediū ferè habet lon. 47.30. lat. 54. Sequitur
- Russia. versus orientē & meridiem Russia rubea vel Rhutenia, cuius gentes Roxolani Pli. dicuntur. Post ad Tanaim flu. Podolia. Hæ regione mel & ceram affatim gignunt, populi verò earū à Pto. Cariones, Gillones, Amazobij & Eobigitæ dicuntur sub grad. lon. 55. la. 52. Huius
- Podolia. Podoliæ cōnectitur Isthmo penitus arcto Tanarica Chersonesus contra Achillæū promontorium Asiæ: inde nomē sortita, q̄ quidā ibi boues primus aratro iungere tentauerit, Peninsula est vt ex descriptione nostra videre licet, nunc
- Tartaria minor. Gazaria. minor Tartaria dicta, barbaris Gazaria sub gra. lon. 62. la. 48. Deinde rursus ad Oceanum pauloq̄ plus ad ortū sita est Littouia quæ eadē
- Lituania Samogitia. Samogitia neotericis dicitur vel Lituania, vbi Pto. Alauni Scythas describit & Surnos. Idem Vbiones, Aribos, Scauros, Boruscos, qui hodie Prussia creduntur incolæ, & Voltas

ad montes Ripheos locavit. Quanq̃ verò ii qui
 hodie regiones frequētius lustrarūt, negēt vlllos
 hic esse mōtes, sed vastas sylvas. nos tamē locum
 notauimus in nostra descriptione propter veterū
 autoritatē, scilicet inter Thuruntū et Chersinū
 flu. quorū ille ab aris Alexandri, aut à Tanai
 flu. hostiis, in mare Sarmaticū delabitur. Hæc
 regiuncula Curlandia quibusdā est, non vsque Curlandia
 adeò ciuitatibus atq; syluis cōsita. Hinc sequi-
 tur Liuonia vltima inter veteribus cognitas
 regiones Sarmatiæ, longe in septentrionē disti-
 ta Hyperboreis proxima, Cuius populi Pagiri
 thæ & Careotæ & Carbones. huius situs est in
 longitudine 63. gra. la. 60. partiū & 40. mi. Se-
 quūtur hinc in Arctos adeò extensæ regiones
 vt etiam circulum Arcticum transcendant,
 quarum descriptio versus Germaniam & Sar-
 matiam reducta in Austrum peninsula figurā
 efficit. Et quanq̃ hodie regna habeat torna ac
 insuper incolas admodū varios, lateq; in septen-
 trionē effusos, ex quibus olim Gothi, Vuandæ-
 i, ac etiam Huni creduntur prodiisse, qui Eu-
 ropam penè totam occuparunt: incognita tamē
 veteribus mansit. Cōtinet autē regnū Dania et
 Schandia sub lon. 38. lat. 60. Regnū Sueciæ in
 quo Gothia oriētales sub longitudine 45. grad.
 at. 64. & 65. gra. Hic & auri fodinæ extant.
 Regnum

Regnum demū Norvvegiæ magis in occasum
 & Septentrionem, circa longitudinem 42. gra.
 lat. 66. Hæ verò regiones magnis sinibus & flu-
 viis intercisa longe excurrunt versus Septen-
 trionem, vbi & Pilappi & Vuillappi habitāt
 homines admodum agrestes. In orientali verò
 peninsula dicta Finlandia est regio, hoc est
 pulchra nunc sub Sueciæ regno contenta. Ter-
 ra plana fertilis et amœna, sed frigida admodū,
 nempe quæ proximè circulum Arcticū attin-
 git in longit. 53. ferè grad. lat. 65. Deinceps ve-
 rò incultæ regiones sequuntur & frigidaæ adeò,
 vt perpetua ferè glacie concretæ sint. Quo fit vt
 bella commodius hyeme quàm æstate gerantur.
 Atq; in æstate mensem totum solem conspicuū
 habent, quidam etiam diutius, pro sphæra incli-
 natione. Varia circūquaq; monstra visuntur.
 Quin & cacodæmones varia sub spectri specie
 sese visui obiciunt, ac nonnunquā operam suā
 certo tempore locant. Adiacent his regnis insu-
 la non exigua, quarum præcipua Zelandia est,
 in qua & regia ciuitas est Coppenhaga siue
 Hafnia: sub grad. long. 37. ferè latitud. 57. grad.
 Ab hac versus occasum propè littora Cymbri-
 cæ Chersonesi Fionia est, sub long. 35. propè gra-
 duum: Latitudine 56. gra. 30. mi. Femara sub
 long. 35. grad. 20. mi. latitud. 56. graduum. La-
 landia

landia in longitud. 36. grad. 30. mi. lat. 56. gra. 25. mi. Falster insula sub long. 36. gra. 45. mi. latitudine verò 56. grad. 15. mi. Atque hæc postrema propè iunguntur sibi inuicè. Hinc longius in Ortum Olandia est vicina continenti Scandia sub longitudine grad. 43. mi. 30. latit. 56. grad. 30. mi. Deinceps in ortum est Gottua insula sub longitud. 46. grad. 40. mi. latitud. verò 57. fere graduum. Sunt & aliæ minores quas breuitatis gratia omisimus. Mare ipsum in quo sitæ sunt prædictæ insulæ, veteribus Sarmaticum, Neotericis Pontus sabulosus dicitur.

CAPVT SEPTIMVM.

De Rhætia & Vindelicia.

Rhætia (vt ait Volaterranus autoritate Trogi) à Rhæto duce Hetruscorum dicta, qui expulsi à Gallis in proximis Alpibus consedere, ob occasu Heluetiis seiunctis ab ea monte Adula, qui ab Alpibus in Boream extenditur, deinde linea quæ coniungit capita duorum amnium Rheni & Danubij: A septentrione Danubio vsque in gra. lon. 32. la. 47. & 10. minutorum: Ab ortu Lico fluuio, cuius finis australior gradus habet. 34. la. 45. 15. Ab austro alpibus finitur. Hæc olim tempore Augusti iura cum Vindelicia & Norico à Romanis

manis possidebatur per quingentos penè annos. Nunc verò Sueui maximā partē occupant, & Alpiū incolæ, Cuius etiam pars est Algoia siue
 Algauia. *Algauia*, & *Brisgoia* proxima Alpibus. *Vindelicia* ab occasu *Rhætiæ* habet, à septentrione *Danubiū* vsq; in gra. lon. 34. vbi *Enus* flu. ex *Danubio* in meridiē vergit. *Noricū* à *Vindelicia* disteminās iuxta oriētale latus, meridionale latus alpibus terminatur, Huius nūc partē maiore incolunt *Bauari*, vnde & regio *Bauaria* dicitur. *Ptolomæus* *Boios* appellat. partem quoq; aliquā *Sueui* obtinent. Sequitur *Noricū* inter *Enū* fluuiū & *Cetiū* montē qui ab Alpibus in Septentrionē longē protenditur, ab *Arctis* *Danubio* terminatur. ab *Austro* verò Alpibus & *Carauāca* monte. Huius quoq; incolæ occidentaliore *Bauari* sunt, Regio non æque vini ac frumēti ferax. sub lon. 36. gra. 30. mi. lat. 47. ferè graduū. Ab hac inter alpes *Tyrolensū* regio cōtra magis vini q̄ frumēti ferax.

Pannonia. *Pānonias* duas descripsit *Pto*. Superiore ac inferiore, Illa ab occasu *Norico*: à septentrione *Danubio*: ab ortu *Pānonia* inferiori clauditur: quæ ab eadem distinguitur, linea quæ per 41. gradus longitudinis à *Danubio* ad montem *Bebium* ducitur: Mons autem hic *Bebius* ab alpibus versus *Græciam* procedit. Hæc eadem est

DIVISIONE.

III

Et quam nunc Austriam dicimus, regio non
 namena: fontium, piscium, ac lignorum copia
 nobilitata, sub grad. long. 30. lat. 47. Pars de-
 inde quæ alpibus coniuncta est Stiria dicitur,
 regio ferri diues atq; etiam argenti fodinis non
 enitus orbata. Ab hac verò plus in occasum
 ultra Cetium montem Carinthia est & Fo-
 rum Iulij ducatus, regiuncula eò quòd alpibus
 proxima sint aquosæ: niues enim quæ inter al-
 pes copiosissimæ sunt, cum calore solis resoluun-
 tur, aqua magnam vim in has regiones mit-
 unt. Pannonia inferior ab occasu præscri-
 ta linea determinatur; à septentrione &
 à Danubij parte, deinde Bebij montanis. di-
 tur nunc fere tota Hungaria, ab Hunnis
 in æstum maris fugientes ex Sarmatia Euro-
 pæ, huc aduentasse feruntur: eius regionis rex
 clitus Ferdinandus quinti Caroli Impera-
 ris frater & Christianæ fidei propugnator
 Athleta strennuissimus, continue sumpti-
 bus ac laboribus inenarrabilibus bellum ge-
 nit aduersus Turcos, qui tantis viribus in has
 regiones irruunt, vt ægrè resisti possit, imò to-
 tam hanc regionem fere vastam nostro æuo red-
 derunt cum magna copia vsque ad Viennā
 urbem nobilem Austriæ, nostro magno timore
 accolarum destructione miseranda peruene-
 rant,

Austria.

Stiria.

Carinthia.
 Forū Iulii.

Hungaria.

rant, vnde tamen Dei auxilio & Christianorum
 præclara & memoratu digna victoria profligati
 sunt. Huius demum Pannoniæ pars quæ D.
 Croatia. matia coniungitur & montibus, Croatia reg
 dicitur. Dictæ autem iamiam regiones à Pto
 seorsum descriptæ nunc à nonnullis Germani
 annumerantur, nam & germanica lingua va
 tur, & moribus non sunt dissimiles. Montes
 rò & Fluuij earum inter describendum enar
 rati sunt. Illyris vel Liburnia duobus iis e
 a quo nominibus vocata, nunc vocatur Scla
 Sclauonia. uonia, Ptolomæo etiam Dalmatia, quam G.
 Dalmatia. reanus seorsum versus meridiem & ortum desc
 bendam censet. Cingitur hæc ab occasu Histrie
 à septentrione utraque Pannonia siue Austrie
 & Hungaria, intercedente monte Bebio, quæ
 deinde mutato nomine Sardonijs à Ptolomæo
 dicitur, partemque ortum aspicientem à Mysia
 superiori diducit, reliquum latus mari Adri
 atico aut supero alluitur. Populi sunt inculti
 & inertes, nisi quod bello apti sint, quæ in re
 bis aduersus Turcorum impetum non parum
 sunt adiumento. Dicti sunt olim Delmata.
 Nominis ratio. Delminio, quem Scipio Nasica Cons. deuicit
 hinc Dalmatia: deinde Sclauj vel Sclaueni e
 gente Scythica quæ Illyricum occupauit, & hinc
 Sclauonia, sub est gra. long. 42. lat. 44.

CAPVT OCTAVVM.

De Italia, & Insulis vicinis

Talia cū omniū regionum celeberrima, tum etiā fertilitate soli nulli posthabenda, cingitur ab occidēte mari thyrreno, quod etiā infedicitur, à septētrione alpiū iugis, ab ortu maHadriatico Veneto vel Supero, reliquāve partē Ioniū mare & Lybicū alluūt. Strabotypbiæ demortui hoīs, Pli. querno folio adsimi. . . Dicta autē est ab Italo rege. Gel. lib. II. exymæo. et M. Varrone dicit à græco vocabulo αλοῖ quod boues significat dictā esse, quorum copia fuit. Trogus Saturniā appellat, LiuiAusoniā. Dyonisius ænotriam, demū Ver. esperiā magnam in differentiā Hesperiae. i. ispaniæ. Pars eius alpius proxima Gallia alpina & togata dicta fuit, cū altera Gallia transalpina & Brachata diceretur, nūc Longobardia dicitur, regio fluminibus & lacubus numeris exornata, huic attinet etiam regiunā Venetia & Teruisa apud sinū Hadriatini. Populi Taurini Cenomanni & Insubriundū Ptol. Regionis mediū est sub gra. long. mi. 30. la. 44. & 30. minutorum. Sequitur Isthmo Italiæ Flaminea regio quæ & Rondiola & Emilia & Liguria dicta fuit, alij item Longobardiæ faciunt sub gra. long. 32.

H

& se-

Longobar-
dia.

- & semis, la. 43. & semis. In medio verò Italia
 Tuscia regio & Latium cuius est Roma, populi
 Aborigenes, Rutili, Volsci, Hernici, Equi
Tuscia. Tuscia eadē & Hetruria dicta fuit, regio om-
 niū rerū fertilis ferè quæ ad vitam necessar-
 sunt, habet gradus lon. 35. la. 42. & semis. Ita
Vmbria. Vmbria cuius gentes Vmbri & Sabini prop-
 us ad sinū Adriaticū ultra Apenninū mon-
Spoletani. tem sitæ sunt, vocatur nunc Ducatus Spoleta-
 nus sub gra. lō. 36. la. 43. Picenū Marchia Fi-
Anconi- miana nunc Anconitana sub gra. lon. 36. &
tana. mis. la. 43. graduum. Campania Latium seq-
Campania tur sub grad. long. 30. mi. 40. la. 41. dicitur
 Terra laboris, regio ut omnis Italia multa
Apulia. rerum fertilis. In extremo Italiae Apulia re-
 gio & Aprutium ubi Ptol. Ætolos descripsit
 regiones auri, argenti, frugū, vini, olei, diti-
 mæ, sub grad. long. 41. & triente la. 40. Deim
Calabria. Calabria Fauonios & Siciliā respiciens sub
 40. gra. & semis, la. 39. et semis. Demum ut
 mel finiam tota Italia adeò est urbibus con-
 ta, tam est cæli tēperie prædita & frugifera,
 facile omnem Europæ prouinciam superet. **Montes.**
 tes Italiae præcipui hi sunt: Primū Apenninus
 ab Alpibus exorsus totam Italiā dirimit per
 inde atq; spina tergum hominis, hinc omnes ad
Garganus. oriuntur quorū est Garganus in Apulia di-

Michaelis miraculo celebris. Vesuvius mons
 niuomus Campaniæ. Eiusdem est Phalernus Phalernus.
 ons vini fertilitate celebris. Fluvij & si mul-
 sunt non tamen adeo celebres: Præcipui sunt
 yberis flu. ex Apennino per Romam in ma-
 Thyrrenum decurrens. Padus siue Erida-
 s ex alpibus tribus hostiis in sinum Hadria-
 um egreditur, Italiæ etiam attinet Istria.
 t tantum una pars, reliqua Sclauoniæ tribu-
 r: lingua vtuntur Italica, Habet hæc ab oc-
 ente Galliæ Cisalpinae partem, à septentrio-
 Rhetiam, ab ortu Illyridem siue Dalmati-
 , deinde mare Adriaticum, sub gra. lō. 37.
 45. & triente.

CAPVT NONVM.

De Sicilia, Corfica, Sardinia &c.

A Diacet Italiæ à sinistris si arctos aspici-
 as insula Sicilia nobilis à fertilitate soli,
 & monte Ætna memorabilis qui perpe- Ætna.
 s flagrat ignibus, Habet autem ab occasu Nominis
 yrrenum mare & à septentrione, ab ortu Io origo.
 m & Italiam, deinde mare africanum. Dicta
 t Sicilia à Sicanis Hispaniæ populis qui ferè
 mi eam incoluere, & adhuc partē, quæ occi-
 tem respicit incolūt, Habet autem tria pro-
 ntoria autoribus trita, & hinc Trinacria
 dicta, appellantur hoc modo. Pelorus

H 2

Italiam

- Italiam & septentrionē aspicit, Lelibæū occa-*
sum, Pachynus Græciam, vnde quidam naue
ex Carthaginensiu portu. prodeuntes videre p-
Æolus. *tuisse fertur. Hic regem egit Æolus qui vent-*
rū deus habitus fuit. Cynos à Græcis dicta L.
Corfica. *tinis Corfica, sub gra. lon. 31. la. 40. & 40. m-*
insula vini fertilis, agrorumq; fertilitate præ-
Sardinia. *ta. Sardinia sub Corfica versus Africam, agr-*
rū fœcunditate ipsa Corfica beatior, habet gra-
lon. 31. la. 38. Hæc quia plantam humani ped-
Ichnusa. *ferè refert Ichnusa dicta fuit, Ixv & enim ve-*
stigiū significat, In stricto mari quod inter h-
& Corsicam interfluit insulæ sunt parvæ cuni-
culariæ à Plinio dictæ. Ab hac Sardinia profere-
tum est adagium Sardonicus risus. Herb-
enim quandam profert lappæ similem qua ve-
scientes ridendo emoriuntur. Sunt etiam in si-
nu Hadriatico plures insulæ quarum præci-
pue sic dicuntur: Tragurium, Arba, Pharus
Pharus. *vel Parus, aut Pharia Ptolomæo circa gradu-*
lon. 36. & min. 30. la. 44. & semis, Deinde Li-
Lissa. *sa vsq; ad nostra tempora sic dicta, Item Chissa*
secundum alios Gissa, quæ nunc putatur Pago-
Meliten. *dici sub lon. 38. la. 44. Meliten quæ apud Pro-*
Meligina vnde canes Melitei, hodie Maltha
sub lon. 40. grad. mi. 40. la. 43. & semis. Ap-
sorrus quæ nunc Querle videtur, sub lon. 42. &
la. 42.

DIVISIONE.

117

- a. 42. *Absyrtides insulae paruae sub lon. 43. la.* Absyrtides
 1. *Portunaca quæ & Vigilia sub lon. 44. la.*
 1. & 20. minutorum.

CAPVT DECIMVM.

De Dacia, Iazygibus, & Mysiis.

Azyges metanastæ quorum regio hodie Septem Septem
ptem castra dicuntur, inter Danubium occi castra.
duum & Tibiscum orientalem & inter Sar Tibiscus.
aticos montes continetur, Carpato monte au
calior, nunc Germaniæ adiicitur, in gra. lon.
5. & 30. mi. la. 48. Dacia sequitur orientale
tus Iazygium post Tibiscum flu. Regio in-
ns & vasta cuius gentes Pto. Bastarnas &
etas dicit, Pli. eas à Romanis Dacos, à Græ
Getas appellari autor est: alij Dacos occi-
os esse Getas orientale plagam incolere con-
idūt, dicitur nunc Vualachia, sub lon. 51. la. Vualachia.
& Transyluania, sub lon. 50. grad. la. 49. Transyl-
uania.
è. Cingitur autem Dacia ab occasu Iazygi-
s & Tibisco fluuio. A septentrione Sarma-
Europæ, Ab ortu Danubio, qui hinc Ister
itur & sex hostiis in pontum Euxinū exit.
meridie rursus Danubio. Mysia duplex est,
ferior quæ nunc Bulgariam, Bosnam, & Bulgaria
sciam regiunculas complectitur, septentri- Bosna.
alior est superiori. Ab occidente habet
ualachiam, Ab ortu pontum Euxinum, A
 H 3 septen-

septentrione Sarmatiam, deinde Thraciam
 Moësiam dici contendit Volaterranus, eam
 rō quæ est in Asia Mysiam, medium huius re-
 gionis habet gra. lon. 55. la. 47. Ptolō. has ad-
 gnat nationes Bulensios, Epiarensios, Triba-
 los, Troglodytas, Peucinos inter hostia Dan-
 bij, qui hic Ister (vt diximus) vocatur, his at-
 tē ostiis obiecta est Peucen insula. Mysia si-
 prior à septentrione Danubio & Dacia, ab
 casu Dalmatia, ab aduersa parte Thracia, de-
 inde Macedonia clauditur. Eius gentes Pto-
 lib. 3. enumerat, qui sunt Tryconesij, Pycensij
 & Darsani, nunc partim Bossina dicitur,
 Bossina
 Zeruaia Zeruaia: partemq; Rascia complectitur. sita est
 sub lon. 47. graduum & semissis, la. 44. ferè.

CAPVT XI.

De Thracia & reliquis Græcię partibus
Thracia nunc Græcię portio, quæ & Sy-
 thon dicta fertur, circūscribitur hoc mo-
 do. Ab arctis Istro flu. & Mysia inferi-
 ri, ab occasu Mysia superiori, ab ortu solis po-
 to & Propontide, à meridie mari Ægeo. Eius
 gentes sunt pugnaces & feritate præditæ, dicti
 Besi, Odones, Odrysij, & Bryges, qui deinde
 transeuntes in Asiam Phryges dicti sunt. Mo-
 tes habet insigniores, Ænum & Rhodopen,
 Cathena
 mundi
 mons. nostris dicuntur Cathena mūdi. Flumina sunt
 Nesi

Iesus & Hebrus in mare *Ægæum*: *Bythinus* Fluvius.
 & *Athyra* in propontidem sese exonerantes.
 Medium regionis habet gradus lon. 54. la. 42.
 & semis. Adhæret *Thraciæ* pars quæ proprie
Chersonesus dicitur, in qua est vrbs *Sestus* & Cherso-
nesus.
alipolis. *Macedonia* in medio duorum mari-
 um, *Ionij* ab occasu, & *Ægæi* ab ortu contine-
 tur. Latus autem septentrionale, partes *Dal-*
atiæ, *Mysie* superioris, & *Thraciæ* termi-
 nant: Reliquum *Epirus* & *Achaia*. Pars eius
 inter montes *Camelæos* & mare *Ionium*
 auditur *Albania* dicitur, cuius est *Dirrachium* Albania
Dirrachium.
 n emporium nobile. Sequuntur hinc versus
 tum *Orestæ* populi. Annumerant alij plures
 eorum regionum prouincias, vt *Pelasgiam*,
Emathiam siue *Pharsaliam*, quarum *Luca-* Emathia.
us sæpe mentionem facit, nam hic ferè conse-
 gere manus *Pompeius* & *C. Cæsar*. Item *Cal-*
dicam, *Periam* *Stimphaliam* *Ptolo.* & alias
 certa ferè designatione. *Volaterranus* *Edo-*
es pop. adsignat ad partem orientalem statim
Thracia, vnde sinus *Edonicus* nomen habet.
 de *Peones* adsignat mediterraneos. Omnia au-
 tem hæc sub *Græcia* continentur nunc *Tur-*
cia: Regiones sanè non infelices, auri enim
 & argentiq; venas habent. Suntque multum au-
 ribus decantata. Medium earum est sub

Thessalia.

gra. lon. 47.30. la. 40. Thessalia apud Pto. su
Macedonia continetur, ab aliis tamen sigilla
tim describitur. Est igitur pars Macedoniae
Græciæ, proxima Epiro & Achaia, vndiq, fe
rè montibus theatri (vt ait Plin.) modo inf
xis cincta. Ab oriente Pelion & Ossa poëta
celebratos habet mōtes. Ab aquilone Olympu
ab occidente Pindū: ex quo Peneus amnis me
diam secans regionem, præter Ossa in Egæ
mare prolabitur. Deucalion Pyrrheam appel
lauit, vt ait Strabo: Hemon verò Hemoni
am, Eius filius Thessalus Thessaliam. Huius
est Emonia regio & ciuitas: Itē Æthices gēs
Demetrias regio ab euictore dicta, Dolope
à Mercurij filio, Lapithæ populi, Mynia, Ma
lienses, Pelasgi, Æstioti &c. Montes Ma
cedoniæ præclariores, quibus ferè tota cin
gitur, atque ob id crebris laborat terræmoti
bus, sunt Candauia vel Camelai ab occasu
Bertiscus Ptolomæo, à parte Thraciæ. Citta
rius qui à montibus Achaia in septentrionen
assurgit. Athos mons in promontorio mari
Egæi. Mediterranei verò, Olympus mons al
tissimus, & Pelion. Item Pindus, iuxta Epy
rum cum Othry: qui Lapitharum sedes fuēr
vt ait Plin. lib. 4. Sunt item Ossa, & Pieris
et Oetha, vnde Sperchius flu. inter Macedoni
& Acha-

Montes.

Pieris.

Achaiam transiens, in mare Ægeum exit.
unt præterea fluuij Strimon, Axius Erigo- Fluuij.
on, Demum Peneus amnis, hic (vt ait Pli.)
rtus iuxta Gomphos, interq; Ossam & Olym-
um nemorosa conualle defluens. 50. stadiis di-
idio eius spatium nauigabilis, deinde in sinum
Thermaicum egreditur. Hæc est illa Macedo-
ia (vt idem Pli.) terrarum imperio potita quon-
iam: hæc Asiam, Armeniam, Iberiam, Alba-
nam, Cappadociam, Syriam, Ægyptum, Tau-
rum, Caucasum transgressa: hæc in Bactris, Me-
dis, Persis dominata, toto oriente possesso: hæc
India victrix, per vestigia Liberi patris,
etq; Herculis vagata: hæc eadem est Macedo-
ia, cuius vno die Paulus Æmilius imperator
oster: 72. vrbes direptas vendidit.

CAPVT XII.

De Epiro, Achaia, & Peloponneso.

E Piri termini sunt, Albania & Thessa-
 lia descriptæ ab aquilone, mare Ionicum
 ab occasu, linea verò à monte Oetha ascē-
 ens ad ostiū Acheloi fluuij ab ortu, reliquum
 utus mari circūscribitur Ionio. Regiones eius
 articulares sunt Chaonia montana apud Io-
 nium pelagus: Thesprotia mediterranea: deinde
 Æthiopia & Acarnania versus Achaiam,
 Gentes sunt Dolopes, Tymphæi, Amynæi,
 H 5 Amphi-

- Amphilochi, Cassiopi, Molossi, unde tota Epiri rotarum regio Molossa: Item Amytæ, Argiriui, & Chauni apud montem Oetham: vnde*
- Montes** *Achelous fluuius originē sumit. Montes Epiri, Acroceraunia ab Ionio pelago imminetia. Pindus à parte Thessaliæ: Leucathes vel Aetolium promontorium versus peninsulam. Fluuij*
- Achelous qui ex monte Pindo in mare Adriaticum descendit: Acheron versus Corcyran insulam incedit: Aractus inter duos transit.*
- Achaia.** *Achaiam describit Pto. lib. 3. cap. 15. habere à occasu Epirum, ab aquilone Macedoniam secundum limites præsc. ab ortu autem partem Ægæi maris, à meridie mare Adriaticū, deinde Histmum & mare Creticum, Pars Græcia est, nunc Turciæ attinet: Regiones eius particulares sunt.*
- Ætolia** *Ætolia ab Ætolo Endymionis filio, hæc sita est apud Acarnaniam intercedente Acheloo fluuiio, huius Ætoliaë gētes Ephyri, Ænienſes, Dolopes, Atraces. A quibus Atrax amnis Ionio mari infunditur. Sub Achaia etiam*
- Locris** *Pto. comprehendit Locros vel Locrenſes, quorum regio Locris: idem Ozolæ vel Epicnemidij cognominati sunt: siti apud sinum Corinthiacum, cuius est Castalius fons, amnis Cephissus, oppidum liberum Delphi. Post Locrēſes ad*
- Phocis** *ortum adiacent Phocēſes & Phocis regio: & Dryo-*

Dryopes iuxta Parnassum montem. Bœotia in
 medio Achaia, Doris. Postea Megaris & Me- Megaris. 1
 garēs in prouerbiis triti: huius situs est ab Ist-
 mo ad ortum. Extremum autē Achaia versus
 ortū occupat Attica, in qua Athenæ vrbs præ- Attica.
 lara. Mōtes Achaia Callidromus, qui deinde Montes.
 Corax. Parnasus mōs biceps vt testatur Persi.
 Citheron musarū habitatio, vbi Orpheus canta-
 re solebat. Fluuij, Euenus flu. ex Callidromo Fluuij.
 ortus versus ortum Cephissi nomē accipit: Hic
 dem ab iisdē mōtibus ortus, cū Asopo & Isme-
 no flu. in mare Ægæum delabitur. Peloponne-
 us, Apia, Pelasgia, Danaa, & peninsula ap-
 pellata nūc Morea dicitur: haud vlli terræ no- Morea.
 mīlitate postferēda, inter duo maria Ionium et
 egæū cōtenta, angusta ceruice Achaia cōnexa,
 duobus vtrinq; sinub. quorū occiduus Corinthia-
 nus, oppositus Saronicus. Regiones cōtinet mul-
 tas quæ sunt. Corīthia statim ab Istmo, in qua Corinthia.
 Corinthus, Ephyra siue Heliopolis ciuitas no-
 bilis, vnde prouerbiū: Nō cuius homini contin-
 git adire Corinthum: & Κοινδιὰ ῥεῖ, lasciuire.
 Deinde Sicyonia regio inter Corinthum & Sicyonia
 Achaia proprie, proxime sequentē in eadem
 peninsula: in hac multæ oleæ. Mesenia verò ad Mesenia
 occasum solis & meridiem peninsulæ vergit:
 Supra quam Helida, Helis vel Hellas regio. Hellas.
In

Arcadia.

In medio verò peninsulæ Arcadia, ab Arca-
de Iouis filio dicta: eadem & Parrhasia, Lyca-
onia, Azania, Pania, & Pelasgia appellat.
fuit: Regio montuosa, & quæ asinos præstante
mittit. Post hanc versus ortum solis & meridi-

Lacedæ-
monia
Argia

Laconica vel Lacedæmonia. In ipso autē Ist-
mo Argia, vnde Argiui & Argi: hæc etiam

Montes

Doricum Hippium et Dixium appellata fuit
Montes Peloponnesi Pholoë, Stymphalus, M-
noë, Taygeta: qui ab Aquilone per occasum in
austrum tendunt, imitando literam C, ab alte-
ra parte scilicet orientis Cronicus mons, & Za-

Fluuij

rex. Fluuij, Asopus, in sinum Corinthiacum
ex Cronio profluens. Syos, ex phole in eundem
sinum. Aphæus amnis per mediam peninsulam
in mare Ionium, interim congressus cum Pan-
so flu. qui idem in austrum digreditur. Postre-
mo Inachus flu. cuius fons in Stymphalo mon-
te, ostium ad mare Creticum.

CAP. XIII.

De Insulis maris Ionii, & Ægæi.

Corfuniū.

Primum ab Ionio pelago incipiemus, in
quo apud Epyrum Corcyra insula, nunc
Corfunium: sedes Pheacium ad quos Ulys-
ses naufragium passus, appulit. habet grad. lon.
45.36. la. 37.45. Cephallenia, quondam Mele-
na, apud sinum Ambratium. lon. 47.40. la. 37.

Eri-

ricusa, sub gra. lon. 46. 40. la. 38. Echinades,
 b Echinorū copia, apud sinum Ambratium,
 n. 48. 10. la. 37. 15. Ab hac versus austrū par-
 i insula Ithaca, in qua mons Nerithus. Za-
 ynthus, à Dardani filio Zazyntho, hæc etiam
 Lyriæ, sub gra. lon. 47. mi. 30. la. 36. 30. Apud
 inc parua insula Letoia versus occasum.
 Apud Peloponnesum Strophades duæ ab aliis
 lotæ dictæ, sub lon. 47. 30. lati. 36. Spasia vel
 agia (vt habet Plinius) sub lon. 48. lat. 35.
 ythera antea Porphyris, sub longi. 50. la. 34.
 0. Ægina antea Oenone sedes Myrmidonum
 sinu Megarico, sub gra. lon. 2. mi. 20. lat. 36.
 i. 45. Ab hac versus austrum parua insula Sa-
 cis. Hic obiter notandum volo, quod in adsi-
 natione longitudinis & latitudinis regionum,
 imus numerus significat longitudinem, alter
 titudinem: Si verò prior duplex reperiatur,
 ior pars gradus, altera minuta valebit, si ve-
 vnicus in priori ordine sit numerus, gradus
 nificare certum est. Similis est ratio de po-
 riori ordine siue latitudine. Sequuntur nunc
 sulæ maris Ægæi, quarū maxima Creta quæ
 inc Candia dicitur terminatur à septentrione
 etico mari, à meridie Punico, ab ortu Carpa-
 ico, Extensa in longum. 270000. pass. Ha-
 t multas præclarasq; ciuitates. 100. enim vr-
 bium

Candia.

bium clara fertur, hinc *ἐκατόμπολις* dicta fuit
 ab Homero, Mittit vinum optimum: Habet
 Montes montes insigniores Idæum vel Idam, Leuco-
 Cadiscum, Dictam vel Dictæum. Fluvios M-
 saliam, Helectram, Lithæum, & Pycnum. Na-
 dium insulæ est sub longitu. 54. latitud. 34. 40.
 Cretæ adjacent insulæ plures: Claudos ab occi-
 su, longit. 52. 30. la. 34. Latoa versus austrum
 longitud. 54. 30. latitudinis. 34. 30. Dia insula
 ab Arctos Plinius Driam vocat, longit. 54.
 30. latitu. 35. 40. Cimolis insula ad orientem
 lem, longitu. 55. 30. latit. 34. 30. Melos non lo-
 ge à Dia sub longitu. 54. la. 35. 30. Quæ apud
 Achaiam describuntur. Euboëa insula satis ma-
 gna, plus tamen in longum quam in latum pro-
 tensa: Hodie Negropontus dicitur, Turco-
 rumque imperio subest. Habet autem gra. longi-
 tud. 53. 40. latit. 38. 15. In ea aquæ calidæ reperiun-
 tur Hellopia dictæ. Ab hac versus Cretam &
 Achaiam, Thera sub lon. 54. latit. 36. 25. Plus
 ad Arctos Cia & Chy insulæ non longo distan-
 dentes interstitio sub grad. lon. 54. 25. lati. 37.
 Therasia sub lon. 54. 45. lat. 36. 18. Sequuntur
 dehinc plures insulæ in orbem collatæ, unde no-
 men traxere Cyclades, quarum præcipuæ hæ sunt.
 Delos à mercatu & templo Apollinis celebra-
 ta, omniumque Cycladum longe nobilissima, ubi
 primum

primum ignem repertum esse autor est Plin.
 learos, quæ primo Pactia, postea Minoida ap-
 pellata, marmore clara. Cythnos, Rhena, My-
 nos cum monte Dimasto: Item Andros, Te-
 os, quæ propter aquæ copiam Hydrusa dicta
 est, Scyros, Paros, Subium, Syphnus ante Me-
 pia, Naxos. harum omnium medium est sub
 a. lon. 55. la. 36. 8. Sequuntur hinc versus Thra-
 am Sporades sic dictæ, quod in mari sint spar Sporades.
 e. Sunt autem Helena, Phocusa, Hecaria,
 chinusa, Pholegandros & Naxo, circa grad.
 56. la. 37. & semis. Adiacet Thraciæ Lem Lemnos.
 os insula Vulcani fabulis clara, & cuius fœmi
 e una nocte facta conspiratione omnes mari-
 s à bello reuersos occiderunt, habet grad. lon.
 30. la. 41. Ab hac versus Achaiam Sciathos
 b longitu. 52. 10. la. 39. 15. Peparuetos insula
 ciuitas, lon. 52. 30. latitu. 39. 30. Scopelos ha-
 t lon. 52. 30. la. 39. 20. Demum Scyros insula
 b lon. 54. la. 39. Plures sunt in hoc mari par-
 e insule, quas tum ob multitudinē omisimus,
 m etiam quia non multis autoribus decanta-
 sint. Partem tamen in Asiæ descriptione enu-
 erabimus. Huc usq; de Europæ descriptione,
 inc de Aphrica.

De Aphrica.

Aphrica quasi sine frigore (φθιγγ enim frigus significat) dicta putatur: apud alios Africa scribitur, à Græcis Lybia & Hispæria appellata fuit: Ea freto Herculeo, & à mari rubro in mare mediterraneum extenta, ab Europa & Asia diducitur. Reliqua pars omnis oceano alluitur. Diuiditur prima in Mauritaniam, quæ ab occiduo mari, & mediterraneo incipiens, in duplicem diuiditur Mauritaniam, Tingitanam scilicet, & Cesariensem. Mauritania Tingitana ab occasu oceanus clauditur, à septentrione mediterraneo mari, à oriente Malua flu. à meridie Atlante maioris monte: huius populi quondam fuere Masices iuxta columnas Herculis, deinde Cauni, Maresij, & Herpesigani. Nunc regnum Fessæ continet, & Fessam urbem, iuxta gradus longitudo. 7. gradus. latitudo. 34. & semissis: in hac est Abyla mons, una de columnis Herculis quam Hispani Simicam appellauerunt, eo quod simiarum copia circa hunc locum reperiatur. Altera est Mauritania Cesariensis, quæ ab ortu Ampsaga flu. terminatur, à meridie Atlante monte. Sumpsit nomen à Cesarea ciuitate, sicut & illa à Tingi dicta fuit. Eius gentes sunt Taladusi

Nachbi

Nacbusij, Aquensij, Myceni, Metagonitæ, Soc-
ossij, Volibilianij, Durdi: Omnes autem harum
regionum incolæ, Barbari, & ipsæ regiones Bar- Barbaria
baria dicuntur. Aphrica minor deinde sequi- Aphrica.
tur post Ampsagam fluvium, usque ad Cyrenes
extensa. Huius ea pars quæ proxima Mauri-
aniæ est Numidia dicitur, Massinissæ clara Numidia.
nomine. Numidarum autem ortum scribit Sa-
ustius ex Persis esse & Medis, de quibus postea
sermo erit. Numidæ verò Nomades appellati
uerunt, eo quod huc illucq; mapalia sua plau-
ris circumuehentes oberraret. Reliquæ Aphri-
e gentes sunt Massyli & regio Massylia, quæ Massylia.
quos præstantes mittit: deinde Lotophagi, qui
loto genere arboris victitant quod fructus fert
libæ magnitudine, crocei coloris, soporisq; tam
electabilis, ut aduenis obliuionem patriæ in-
ducere, fama sit: horum situs est apud Syrtim
minorem. Sunt præterea Syrtesij, Iontij, Mede-
i, Nictij, Eleones, Misulani, Nattabutæ:
versus interiora Saburbures, Bazacites, Ze-
e, Mimaces, Astacures, Eropæi, Dolopes,
Iycpij, Macæ, Sigiplosi. Nihil harum regio-
rum insigne, præter marmoris Numidici fera-
mque prouentum, præterea circa Bizantium
terra tanta est fertilis, ut agricolis cum cer-
uina fruge fœnus reddat: Libyphœnices vo-
cantur

cantur qui hanc partem incolunt. Sequitur a
orientem post Syrtim maiorem Cyrenaica v
Cyrene. Cyrene versus Marmaricam & Ægyptum,
Et etiam Pentapolitana à numero ciuitatum.
In hac sunt horti Hesperidum, aurea poma f
Fons rentes: Fons solis versus Marmarides, quē no
solis. Etu calidum, interdiu frigidum ferunt. Popu
eius Barcitæ, Ararauceles, Asbytiæ, Macautæ
deinde versus austrum inter montana Silpha
phora regio, hoc est, Balsamum ferens. Psyll
quibus naturale robur aduersus serpentes ind
tum est.

CAPVT XV.

De Marmarica & Ægypto.

Marmaricam Libyæ cum Ægypto Pto
simul indistincteque describit: Illa tamen
occidentior est magisque ad Cyrene
& mare Punicum attinet, diciturque à Pli. Li
bya Mareotis: Ægyptus verò ad sinum usque
Arabicum & montana Æthiopiæ. Marmar
icæ autem populi apud Pto: quos nomos, hoc est
præturas appellat, hij sunt: Libyarchæ, Ani
tæ, Bassacithæ, Apotamitæ. i. penuria aquar
laborantes, Augilæ versus Libyā interiorem
Ammoniaca regio circa gra. lon. 55. mi. 20. la
28. Nasamones quos Plin. prius Mesamones
hoc est, inter harenas medios dictos ait: Ana
chisa

isæ, Tapanitæ, Azari, Zigritæ, Chatani,
 gdeni. Sequuntur Adimaschidua, Iobachi,
 uditæ, Prosoditæ: demum Sciatica regio pro
 ma Ægypto. Deinde sequitur Ægyptus re- Ægyptus
 o diuisa in duas præcipuas partes Inferiorē
 Superiorem. Inferior proxima oceano inter
 ili brachia findēte se Nilo ita vt triquetram
 ræ figuram efficiat Delta dicitur, ob similitu
 em literæ græcæ Δ, atque hæc à nonnullis in
 insulas reputatur: Superior Ægyptus cui à
 ridie Æthiopum regio prætenditur Thebais
 itur, in qua Thebæ centum portis nobilita-
 vrbs. Mediam verò Ægyptum Nilus flu. Nilus
 currit, qui ex montibus Lunæ (vt putatur)
 us per Æthiopum regionem interim sese ad
 tium aliquod condens, dedignatus scilicet
 re per harenosa & squalentia, aliquando
 um in duas sese diffindens partes, insulas va
 efficit: & tandem compositis fluctibus pla-
 q̃ cursu per mediam Ægyptum in mare me
 rraneum. 7. ostiis egreditur. Hic singulis
 us statò tempore per totam spaciatur Ægy-
 m, & sua inundatione terram fecundam
 lit, & interdum ad. 18. cubitus sese ex-
 it. Sunt qui ortum in Mauritania pu-
 , eo quòd decedente pluuiæ copia apud
 uros, tum Nilus plurimum augeatur.

Populi autem *Ægypti* sunt *Goniata*, *Proso*
ta, *Scythiaca regio Mastita*, *Nitriata*, *Oasita*.
 Item *Libyæ Ægyptij*. Extremum verò eius
Marmarica est *Diammos* & *Abrochos* regio-
 nes, quibus ferè *Tropicus Cancræ* per verticem
 punctum transit. Oram deniq; sinus *Arabici* in-
 colunt *Arabes Ægyptij*: *Australiores* iis *Ich*
thiophagi. Montes *Mauritaniæ* sunt iam à
 bis enarrati, quos diximus esse *Atlantem* ma-
 rem, qui eam à *Getulia* distinguit: hunc nocte
 bus micare crebris ignibus ferunt, & fistularum
 tibiarumq; cantu impleri, & tympanorum soni-
 tu resonare, adeoque in altum erigi ut orbes

Atlas. *Lunæ* contingere videatur. Est item *Atlas* n-
 nor in *Mauritania Tingitana*, & mare quo

Montes. hos montes alluit *Atlanticum* vocatur. Dur-
 dus mons mediam ferè *Mauritaniam* *Tingit*
 nam diuidit. *Byrinus* mons *Cæsariensi* *Mau*
 taniæ adiacet ex *Atlante* ortus. Sequuntur de-
 inde *Libyci* montes qui *Ægyptum* à *Marma*
 rica disterminant. Item *Climax* mons & *An*

Fluuij. *gombra*. Fluuij harum regionū multi sunt *Sa*
 la flu. ex *Durdo* monte ortus per *Mauritani*
 in *Herculeum* fretum exit. *Malua* flu. in eo-
 dem monte ortus in idem mare se exonera-
Mauritaniam *Tangitanam* à *Cæsariensi* di-
 uidens. *Sanus* flu. ex *Atlante* ortus versus *Iu*
 lian-

DIVISIONE.

133

iam Casaream insulam defluit. Mulus ex At-
ante, ubi Cinnaba dicitur, versus sinum Nu-
midicum. Sequitur versus ortū Ampsaga flu-
uius fons in Busara monte, qui ex Atlante ori-
tur, ostium in sinu Numidico. Postea est Ru-
ricatus flu. In Cyrenaica regione Lacenus
u. qui Paliurum lacum efficit ingētem, in quo
scium magna copia: In Marmarica deinde
ingētes reperiuntur paludes, Lycomedis palus,
Aeridis lacus, fons solis de quo diximus. Laci-
lus iuxta Anagombrum montem.

CAPVT XVI.

De Lybia interiori & Æthiopum
regionibus.

Uper has quas diximus regiones, Lybia
interior describitur ingens et vasta, in qua
solitudines montesq; plures occurrunt, va-
genere animantium impleta. In primis à
Lauritania versus meridiem adest Getulia, Getulia.
ius incolæ feri sunt & vagi, regioq; aspera:
quuntur qui Melanogetuli appellantur &
harusij, qui per deserta vagantes vtres cum
uis secum deferunt. Nigritæ Æthiopes qui Nigritæ.
agnam partem Aphricæ occupant, atque ad
ora oceani occidentalis extenduntur, ver-
austrum verò ad Nigritim vsque fluuium,

cuius ea natura est quæ Nili, nam & eodem tempore augetur minuiturq̃, eademq̃ animal gignit, ut crocodilos. Hunc puto eundem fluuium esse quem Lusitani Senegam vocant, nam & huiusmodi naturæ est hic fluuius: Præterea mirum circa hunc fluuium referunt, ab una parte accolæ prolixa esse staturæ nigrosq̃, altera fuscis & breues. Sunt præterea Libyæ populi Garamantes, quorum fœminæ (ut fertur) cuius cōmunes sunt: nulla enim inter ea matrimonia contrahuntur, nullaq̃ fides thorservatur. Sequuntur Pyrei, Sathiodaphnitæ, Odrangi, Mimaces, Lynxamata, Dolope, Agangina, Leuca Ethiopes, Xilicæi Ethiopes, Calcæi Ethiopes, Nubi. Hi eum situm habent apud Ptolomæum quem nunc tribuunt proprio Nubiæ. Hic Christianos nonnullos agere fama est sub ditione Presbyteri Ioannis. His versus occasum Aphricerones sunt magni gens: quorum regio (quantum coniectura assensu qui datur) Regnum Orguene dicitur. Hinc ad occidentalem plagam pauloq̃ ad Aquilonem Regnum Gambre, Item Budomel regnum, non longe a Senega fluuiio. Versus interiora regionum Gambia, vel Guinea. Hic promontorium est quod caput viride dicunt, ad quod primum iter dirigunt Portugalenses, ubi in Americam contendunt.

dunt: deinde hoc relicto, iter ad dextram versus Garbinum, hoc est inter occidentē & meridiem conuertunt, Harum regionū littora iam satis ustrata sunt à Lusitanis: Incolæ verò penitus rudi incedunt, neq; contractus exercent. Restat Ethiopia describenda, quamuis & multi regio Ethiopia. rum dictarū populi Ethiopum nomine appellandi veniant. Est autē duplex: Vna sub Aegypto regio ingens & diues: huius est Meroë insula inter Nili amplexus contenta: ei fœminas rafuisse ferunt. Ab hac versus ortum & Aurum Preto Ioannes quem & presbyterum Io Papa Ioannes. nnem & papam Io. appellant longe lateq; exensum suū habet imperiū, vsq; ad littora maris Indici, & ultra Nilum quoq; protensum: Huius incolæ Christianos se profiteantur. Habent tamen suos quosdā peculiare ritus. medium regionis ferè est in grad. longitud. 66. latitud. 12. Circa hanc regionem habitant Clodij, Rixohagi, Babylonij, Axiunitæ, & Mosyli, Maybæ. Post hos sequitur Troglodytica regio, cuius incolæ specus excavant: hæ illis dominus: victus serpentium carnes, ut inquit Plinius, stridorq; non vox, adeo sermonis commercio carent. Blemines capite carentes oculos & in pectore habere creduntur. Strutophagi, Gamphasantes nudi. Satyri, quibus præter

formam nihil moris humani. Oripai venatores, Mennores. Smyrnophora regio quæ myrrham profert. Deinde est Azania regio in qua plurimi sunt elephantes. Pars magna regno Melinde. Melinde nunc tribuitur quod citra Aequatorem situm est. Incolæ contrahunt cum Arabia nationibus, regi huius magna intercessit cum regno Lusitaniæ amicitia: redditque tributa presbytero Ioanni. Altera Ethiopia quæ interior dicitur, nondum ob sui magnitudinem nisi secundum littora in cognitionem venit. Describitur tamen hoc modo. In primis ab æquinoctiali versus austrum ingens regio Ethiopum, in qua elephantes albi & rhinocerontes, & tygrides gignuntur. Cinamomifera regio inter Nili complexus. Habaschia Habaschia regnum siue Habaschia christianicolarum regio, ultra citraque Nilum locata. Ichthyophagi Ethiopes, quondam Alexandriæ magni armis deuicti. Antropophagi. Rhapsy. Gazatia. Ethiopes iuxta montes lunæ. Gazatia sub tropico Capricorni. Deinde est frons Aphricæ, caput bonæ spei. Caput bonæ spei, quod transcendunt qui ab Hispania Callicutium nauigant. Qualiter verò nomina promonteriorum et sinuum appellentur, cum id satis lucide ex nostro globo haberi possit, superfluum esse putamus hic recensere.

De insularum nomenclatura quæ
circa Aphricam sunt.

Quæ in mari mediterraneo sunt : Iulia
Cæsarea supra Mauros ad gradus lon.
17.mi.30.lati.33.mi.40. Supra Numi-
as, Hydras insu. habet grad. 28. latitudi. 33.
Plus in ortum duæ, Calatha, Ægimius in gra.
.15.33.20. Contra Aphricam minorem Dra-
contius. 33. 15. 33. 15. Supra Siciliam, Glauco-
nis. 37. 20. 34. 40. Melita. 38. 45. 34. 40. Cosy-
s. 37. 20. 34. 18. Herculis templum. 38. 45. 34.
Larunesiæ duæ. 37. 33. 30. Lopadusa. 39. 33.
Æthusæ. 39. 30. 33. 15. Cercinna deinde. 39.
.15. In Syrta minori, Lotophagitis. 39. 20.
.18. In Syrta maiori, Misynus, Pontia, Gea.
medium habet. 45. 20. 30. 15. In mari Punico:
Lymex. 48. 40. 31. 50. Læa Veneris insu. in
a. 50. 12. 31. 55. In mari Lybic. Ædonis insu.
.40. 31. 50. Tyndarij scopuli treis. 55. 50. 31.
. Ænesippa. 56. 30. 31. 30. Phocusæ duæ. 56.
. 31. 15. Pedonia. 58. 30. 31. 30. Dydimæ duæ
. 31. 30. Pharos habet long. 60. minu. 20. lat.
graduum. Quæ adiacent ad orientem solum,
sinu Arabico. Prima est Saspirena: deinde
Aphroditæ siue Veneris insula. Agathonis in-
sula. 65. 15. 23. 40. Astarta. deinde Ara Palla-
dis.

dis. Gypsites, Gomadeorum duæ in longit. gra
67.30. lat. 19. Myronis insula: deinde Catha-
træ duæ. Magorū insu. 68. latit. 16. Acanthina
Daphnina. Macaria. 68.30. latitu. 14. Orneor
australior. Bachi & Antibachi, Panis insula
Isidis orientior. Diodori in gradi. 71. latitu
12.30. Mōdi in sinu Analitico sub lon. 75. la. 8.
30. Quæ verò restant in sinu Arabico, in Ara-
biæ descriptione dicentur. Sequuntur insulæ quæ
in mari Atlantico & occidentali oceano sunt.
E regione Durdi mōtis qui in Mauritania est.

Madera.

Madera insula sic incolarū lingua dicta, q̄ li-
gnis abundet: insula quæ nullo quo vita susten-
tatur humana indiget, sub longit. 359. ferè gra-
duum latitudi. 20. Ab hac non longa disside-

Portus
sanctus.

intercapedine, insula quæ Portus sanctus dici-
tur, sub lōg. 30. quasi minutorū, lati. 20. & 40.
mi. Sequuntur decem insulæ fortunatæ Atlan-

Canariæ.

tem aspicientes montem: etiam Canariæ dictæ,
ob ingentes canes, quorum ibi copia est. Pto-
lex tantum adsignat & plus in austrum exten-
dit. Quæ autem incoluntur sunt: Fracta lācea,
Magna sors, Grancanaria, Teneriffa, Giene-
ra, Palma & Ferrum, Tanta est in his celi
temperies, vt bis in anno fruges maturescant,
deinde habitationem amœniſsimam præstant.
Ex aduerso ferè capitis viridis sub la. 18. grad.

magnus

nagnus est numerus insularum, quibus non propria sunt nomina, sed ab euentu indita. S. Anthonij. S. Vincentij. S. Luciae. S. Iacobi & aliae quae cum nihil preciosi adferant, multum curabile non sunt. Præterea in sinu magno Aphricæ, res sunt nuper inuentæ insulæ primum inculæ: Formosa, Principis, & S. Thomæ quæ sub S. Thomæ. Equatore sita est: Iam ab aduenis Portugensibus occupantur. Referunt in ea quæ S. Thomæ dicitur, eos qui nondum adoleuerint, & pueros natos nihil ferè crescere. Quæ verò versus ortum Aphricæ adiacent insulæ ignotæ ferè sunt, quales sunt S. Laurentij, quæ etiam Madagascar vocata putatur. Sancti spiritus, Mōra, Myrsiaca, Mene, Amici, & reliquæ, quarum situs ex globo facillime haberi possunt.

CAPVT XVIII.

De Asia eiusque partibus.

Asia tertia mundi pars & maxima nunc restat describenda, nudis tantum nominibus regionum & montium adsignatis. Est autem ab Europa Tanai fluuio, palude Mætidis, Ponto, marique Egeæ: Ab Aphrica verò inu Arabico, deinde linea quæ hinc in mare mediterraneum ducitur, discretæ. Nonnullis ab Oceani filia Asia dici videtur: aliis à Promethei matre. Eius multæ sunt partes. Prima, post Europæ

Tartaria.

Europæ terminos occurrit Sarmatia Asiatica, quæ nunc sub Tartaria continetur, ab occasu Tanai fluvio, Mæotidis palude usq; ad Cimmerium Bosphorum terminatur. A meridie montibus inde ad mare Hircanum: Ab ortu linea ex Rha fluvio ad arctos extensa: Reliquum latius terra incognita. Eius gentes in Septentrionali plaga sunt Hyperborei Sarmatæ, quorū

Ruscia
alba.

regio nunc partim Ruscia alba dicitur, regio ingens, sylvis consita in qua argenti pelliumq; preciosarum copia: Partim Moscouia, & gens magna sed inculta Moscouitarum, qui cū Christianæ fidei sint professores, Pontificem tamen Romanum, Ecclesiamq; nostram aspernantur, servant enī Græcorū ritus. Proximi sunt Hippophagi, Perierbidi magnū genus, Iaxamata, Chenides, Nesiotis regio ad ortum, Siraceni & Pseßij apud paludem Mæotidis, Apud mon-

Amazones.

tes Hippicos. Amazonū regio, cui olim mulieres præfuere, bellumq; in vicinas nationes intenderunt, Tyrambæ, Arichi, versus Albaniam Zigi, Gerri, Conapseni, Mithrydatis regio. Postquam Melächleni, Sapothremi, Scymnitæ, Suarni, Serij, Thusci, ubi Thurci legentur

Thurci:

Erasmus censet: hincq; originem Thurcos sumpsisse contendit. Verum maxima pars huius Sarmatiæ à Tartaris occupatur potius quàm

quàm habitatur. Quorum studium omne ferè
 est vicinas nationes bello petere, ac aliena oc-
 cupare. At domi pecora per stationes pascere.
 Sequuntur Olondæ, Vdæ, Bosphorani: Iuxta
 Pontum, Achei, & Heniochi, Postremo Sana-
 rei. Adnumerant alij Hunnos, & Rhombita-
 nos. Montes harum regionum præcipui sunt Montes.
 Hippici & Cerauni in medio ferè: Corax con-
 tra Bosphorum situs, Caucasus sub Iberia &
 Albania ad mare Hircanum vsq. Fluvii, Ta Fluvii.
 nais ex Ripheis montibus ortus in paludē Mæ Tanais.
 otidis decurrit: Rha maximus fluvius ex Hy- Rha.
 perboreis montibus duobus in locis ortus in ma-
 re Hircanum: quanquam hodie paucissimi in
 his regionibus deprehendantur montes, ac poti-
 us Rha fluvius qui nunc Volga dicitur, tum Volga.
 etiam Tanais, ac ipse quoq. Boristhenes ex pa Boristhe-
 ludibus ac lacubus Moscoviæ siue Rusiæ albæ nes.
 baud longè ab invicem oriri conspiciuntur. Rhō
 bites ex Hippicis montibus in paludem Mæo-
 tidis.

CAPVT XIX.

De Ponto, Bithinia, Asia minori,
 Lycia, Pamphylia, & Cilicia.

Pontus regio Ovidii exilium, cum Bithy-
 nia exaduerso Thraciæ sitæ sunt, interce-
 dente propontide ab occasu vsq. ad Olym-
 pum

pum montem qui est in grad. lon. 57. la. 43. 30.

Deinde ab aquilone Ponto Euxino terminatur, ab ortu Galacia: deinde Asia proprie dicta. Eius regiones particulares sunt Chalcedonia, Timonitis, Bogdanis, apud propontidem.

Populi qui multi & diuites sunt apud Galatiam & pontum Euxinum dicuntur, Mariandini, deinde Zigianæ. Montes Olympus sub

Mysia: Horminius mons in grad. 59. 30. 42.

40. Fluuij. Sangarius mediam Bethyniam percurrentes ex Dydimio monte in pontum Euxinum. Ascanius fluuius, qui Ascanium lacum efficit, Psyllis fluuius. Parthenius fluuius ostium propè limites Bithyniæ & Galatiæ.

Asia. Asia minor vel Asia proprie dicta, nunc Thracia. Thracia appellatur vel Natolia. Limites eius occidentales, Hellespontus, deinde Egæum, Icarium,

& Myrtoum maria. Reliqua latera Galatiæ, Lyciæ, & Pamphylæ confinia, in globo nostro suis lineis discernuntur. Multæ sunt huius & copiosæ regiones. Initio post Bithyniæ limites

Mysia. apud Hellespontum duæ Mysiæ: minor quæ occidentalis est & maior quæ orientalis. Intercedit autem Rhindacus fluuius. Inde versus

Phrygia. austrum Phrygia, quæ & Troas: quam olim sub Æolia contentam fuisse, author est Volaterranus: & Troadas fuisse Æolas. Nonnulli

dupli-

duplicem distinguunt Phrygiam, hanc minore
 vocantes, maioremq; inter Galatiã, Paphyli-
 um & Cappadociam locantes. Proxima est
 Doridis regio: Postquam Pentademitæ sunt:
 Hinc è regione Euboëæ insulæ, Lydia Mæo- Lydia.
 niæ. Supra hanc Ionia. Demum Caria ex ad-
 verso Rhodi insulæ, Populi occidui Olympini,
 Mysomacedones, Trimenothuritæ, Pentade-
 nitæ, Orientaliores versus Galatiam, Mace-
 dones. Mæoniæ Erizeli, Apud Lyciam Lycao-
 nes quorū regio Lycaonia: Themisonii. Apud
 Bithyniam Moccadyni & Phulacensij. Mon- Montes.
 tes harum regionum. Ida, ex quo quatuor flu-
 vij, Esepus, Grenius, Simoentes, & Scaman-
 drus, in Hellespontum vergunt. Phrygiæ mōs
 Timeus. Mons Timnus in gra. 57. 40. 40. 30.
 Supra hunc Lydiæ montes Mesotes, Tmolus
 & Mimas non lōge disiti. Micalē mons inter
 Caistrum & Meandrum fluuios. Fluuij iam Fluuij.
 partim enarrati sunt: qui restant hi sunt: Cai-
 us apud Timnum ortus mare Ægæum ingre-
 ditur, Hermus infra Sipylum montem ortus.
 Pactolus supra, in mare Ægæum. Hic postre- Pactolus.
 nus ab auri harenis clarus habetur. Caistrus
 ex Sipylo in mare Icarium. Meandrus ex Ce- Meandrus.
 enorum montibus super Ioniam flexuosis
 deò recursibus procedit, vt sæpius redire
 videa-

videatur, demū in Icariū mare sese exonerat.
 Lycia. Lycia omnis mōtibus Phœnice, Cadmo et Masicyto, à Caria, Asia minori, & Pamphylia distinguatur: deinde mari Lycio. Populi olī Tramioli & Solymi dicti fuerunt. Montes iamiani dicti sunt. Fluij: Calbis ex monte Graga ortus: Xanthus ex Cadmo fluuius ingens: Lymyra ex monte Masicyto. Omnes versus meridiū mari se admiscentes, medium est sub gra. lon.

Pamphylia 60.30. la. 36. Pamphylia Lyciam secundum litus ad ortum sequitur: à Cilicia fluuiio Cestro deinde montibus & mari terminata. In e. Pto. has adsignat regiunculas: Carbaliam quæ etiam partē Lyciæ occupat. Phrygiā quā maiorem nonnulli dicūt, in parte Septentrionali et Occidentali, Pysidiam deinde versus exorientē solum. Gēs est latrociniis multum dedita. Terra olearū fertilis. Habet autem montes continuo Lyciæ montanis, horum qui maxime in septentrionem extat Celenorum tumulus dicitur, quæ deinde Lyciæ attinet. Taurus mons, qui pertinet à Asiā, Armeniam, Scythiamque flexuosus serpit: innumeris flexibus nominibusque subinde affectus. Ex hoc Cestrus flu. Pamphylia descendit in mare Ægyptiacum. Sunt præterea fluij duo, Cataractus occidentalior Cestro: Eurymedon medius inter utrunque. Medium ob-

tinet

tinetur gra. lō. 62. 30. la. 37. 20. Cilicia deinde vs-
que ad sinum Issicum, & montem Amanū ex-
tenditur, à septentrione monte Tauro: ab occa-
su Cestro flu. deinde mari finita. Cilices à Cili-
ce Agenoris filio per occupationem nomē sum-
psere. Sunt autem eorum post Pamphyliam
vsq; ad ortum hæ regiones: Leontidis, Thracia
quam Ptolomæus asperam regionem appellat,
Cetida & Lalassida à Cestro vsque ad Orimag-
dum fluuiū. Hinc Characia ad Calydnium flu-
uium. Lamotidis deinde ad Lamum fluuium.
Postea Lacanitidis ad Sarum fluuium: mediā
hanc Cydnus fluuius irrigat. Postremo est ad
finem vsque regionis Cilicia propriè dicta, per
quam Pyramus fluuius ex Tauro in mare Cy-
rium descendit. Montes & Fluuij dicti sunt.
Omnes autem hæ regiones hoc capite dictæ sub
dominio Thurcorum sunt.

CAPVT XX.

De Galatia, Cappadocia, & insu-
lis circa regiones dictas.

Galatia quæ etiam Gallogræcia fuit di-
cta, qui post multos errores à Gallis oc-
cupata, inter Bythiniam, Asiam mino-
rem, Cappadociam, Pamphyliam, & pontum
Euxinum continetur, Regio sanè ingens, ferti-
lis, ac diues, quam etiam Thurcorū imperator

K

sue

Montes
Galatiae.

Cappa-
docia.

suae adiecit ditioni. Diuiditur in regiones aut
prouincias has. Prima est ad littus Ponti Pa-
phlagonia. Deinde Isauria motanis Paphylia
& Asiae minoris confinis. Eam Lycaonia ver-
sus ortum sequitur, partem etiam Cappadocia
possidens. Gentes Galatiae Tolibosti moti Dy-
dimoi vicini. Tectosagae à Gallis profecti, medi-
terranea incolunt. Proserliminiter, Tilistobogi.
Montes Oligas sub gra. 63. lat. 42. 20. Hinc Za-
liscus fluuius in Pontum exit. Didymus mons
61. latitu. 40. 30. Sumit hic originem Sangari-
us fluuius. Demum ex media Galatia Alis flu-
uius in pontum defluit. Cappadocia olim Leu-
cosyria, à Cappadoce eius regionis fluuii nomi-
ne accepit. Regio frumento pecoribusque praestanti-
bus nobilis, praesertim equorum laudibus exal-
tata. Haec inter Halim fluuium ab occasu in-
ter Taurum, Antitaurum & Scordiscum moun-
tes & Thermodontem fluuium continetur. Pro-
in praeturas ferè distinxit, scilicet Antiochianam
apud Ciliciam, deinde Thyranidis & praetura
Gardauctetam, Praetura Ciliciae & Chamaene-
sem. Praeterea in Pontum Galaticum apud pon-
tum Euxinum: in pontum deinde Polemonia-
cum. Extremum regionis Leucosyri incolunt.
Tenet mediterranea mons Argeus sub gradi-
bus longitudinis. 66. latitudinis. 40. Vnde Me-
las

las fluius per Armeniam minorem decurrēs
postea Euphrati admiscetur. Mediam autem
Cappadociam flexuoso ambitu Iris fluius
peragrat, ex monte Scordisco, qui est in lon-
gitud. 68. 40. lati. 41. 30. in Pontum Euxinū.

Insulae verò quæ circa regiones præscriptas Insularum
adiacent hæ sunt. In Ponto Euxino contra description.

Bythiniam Cianeis insula in gradibus longitu-
dinis. 56. 20. lat. 44. Thynias è regione hostiū
Sangarii fluij. 57. 40. 43. 20. Irythinus sco-
pulus plus in orientem sub longitudine. 58. 30.

43. 25. Lesbos insula magna in Aegeo mari ex
aduerso Asia, etiam Mitylena vel Mitellinū Mitellinū.
dicta, diui Pauli actis clara sub gradibus lon.

55. 25. 39. 48. Tenedos à Tenide puella, dicta
prius. Leucophris in Hellesponto ferè sita sub
long. 55. lat. 40. 45. Pathmos, Posidium, Chy, Pathmos.

vel Myndus vna insula maris Aegæi. 56. 20.
38. 25. Icaria, vnde mare Icarium, quod aliis
à Dedali filio sic appellatum est, habet long. 56.

45. 37. 30. Samos, Parthenias, Athemus, Me-
lamphyllus Straboni nunc Samothracia dici-
tur, patria Pythagoræ sub longitudi. 56. 30.

37. 18. Mynia. 56. latitud. 36. 30. Choa vel Cos
insu. Hyppocratis medici natale solum, quæ
etiam Merope dicta fuit, sub gradibus. 57.

latitudinis. 36. 25. Apud Cariam Astipalæa,
K 2 56. 30.

Samo-
thracia.

56.30.35.40. Carpathus insula, à qua mare Carpathicum. Hæc nonnullis Porphyris dicitur sub longitudine. 57.20.1a.35. Rhodus sic dicta, eò quòd ῥόδος, hoc est rosa, dum iacerentur fundamenta urbis Rhodi sit inuenta. Hæc à Christianis capta fuit annis hinc. 226. nūc iterum Thurcorū vi possessa. Habet grad. 58.30. lat. 35.30. Supra Lyciam Maxima, vel Megista. 60.48. lat. 35.15. Dolochista. 60.48. 35.45. Chelidoniæ scopuli quinq. 61.30.36.10. Crābussa in mari Pamphylico. 62.40. 35.50. Sequitur demū in sinu Issico Cyprus insula Veneri sacrata: vnde Venus dea Cypria vocatur. Hæc prius Crypta fuit dicta, quia maris vndis videatur abscondi: Item Ceraustes, Amāthusia & Minois. Mittit vinum optimum. Medium ipsius habet gradus 65.48. 35.30.

CAPVT XXI.

De Colchide, Albania, Iberia
Duabus Armeniis.

Colchis, Iberia & Albania montibus inter se discernuntur qui ex Caucaso originem habent. Colchis regio ad Pontū Euxinum terminatur, diues opum, & omnibus auriferis nobilitata. Hinc fabula est Iasonem ex Thessalia cum Argonautis huc aduentasse, aureumq. vellus abstulisse. Continet regiones
quæ

quæ dicuntur Erretica, Mauraia & Zala.

Montes ab aquilone prætensi ex Caucaſo ori-
untur, A meridie Moſchij adiacent. Fluvii Co-
rax, Hippus Cyaneus, Phæſis, omnes diuerſis
locis ex Caucaſo orti, in pontum Euxinum ex-
eunt. Proxima eſt Iberia, cuius gentes bello
multum valent. Deinde ad mare Caſpium Al-
bania ſic dicta, quia incolarũ pueri (vt inquit
Gellius) albis capillis naſcuntur, aut in pueri-
tia caneſcunt, & plus cernunt noctu per oculos
quàm interdiu. Regio frigida & aſpera. Canes
tanta corporis mole gignit, vt taurum & leonẽ
premant. Tres autẽ dictæ regiones hodie Tar-
tariæ adſcribuntur: Mõs Caucaſus hanc à Sau-
romatis dirimit. Habet autem idem mons por-
tas, quas Sarmaticas vocant authores, circa
gra. lon. 81. la. 48. 30. Item in grad. 77. la. 47.
Et portas Albanias ſub grad. 80. la. 47. Flu-
uij Albanix Cyrus, Albanus, Cæſius, Gerrus,
& Soana ex Caucaſo profluenteſ in Caſpio ma-
ri deſinunt. Sequuntur duæ Armeniæ quarum
quæ maior dicitur habet ab occaſu Euphratẽ,
deinde Moſchios montes qui ſunt ſub gra. lon.
72. 30. 43. 30. ab aquilone eoſdem Moſchios ad
mare Hircanum uſque: ab ortu Caſpios mon-
tes: à meridie Taurum montem. Diuiditur
in Cotaxenam apud Pontum: in Toſarenam

Iberia.

Albania.

Portæ Sar-
maticæ.Armenia
maior.

K 3 & To-

Georgiani.

& Totenam supra Iberiam, ubi nostri sæculi
Geographi Georgianos describunt quos Chri-
sti fidem defendere ferunt. Deinde est Sirace-
na, Sacapena, Hobordena, Sophena, Astami-
tis, Acilifena usque ad Caspios montes, Anzi-
tena, Gordena: Demum Coricea, Gordiæa, &
Mardorum regio. Montes: Antitaurus qui ex
Tauro procedit. Periardes in grad. long. 76.
la. 42. 40. Hinc Euphrates fluvius nominatis-
simus oritur qui Armeniam in duas diuidens
partes dein post mille circuitus Tygri con-
iunctus iuxta Babylonie limites in sinum Per-
ficum egreditur. Ex eodem etiam monte fontes
habet Araxes fluvius, verum hic versus ortum
defertur. Armenia minor quam eandem vo-
lunt esse quæ in libris Regum terra Ararath
dicitur, continet Pontum Cappadociae iuxta li-
tus Ponti. Gissos montanis Iberiae vicinos.
Deinde praturas, Orbalissenam, Ætulanam,
Ærethicam sub Antitauro, Horsenam, Orbi-
senam, Melitenam apud Melam fluuium.
Sub Cilicia Murianam, Cataoniam, Lania-
nam & Arauenam. Hæ duæ Armeniæ Tur-
corum ditioni subsunt.

Periardes
mons.
Euphrates.

Armenia
minor.
Ararath.

CAPVT XXII.

De Syria, Mesopotamia, Assyria,
Iudæa, & Babylonia.

Syria

DIVISIONE.

151

SYRIA regio sacris literis multum celebrata
terminatur ab occasu mari Syriaco & mō
te Aman. E regione fluuius Euphrate &
parte Arabiae desertae. A meridie Iudaea, inter
cedente Carmelo monte, à Septentrione Cilicia
& parte Cappadociae. Plures eius sunt regio-
nes Comagena apud montem Albanū. Cirresti-
ca inter Singam & Euphratem flu. Pieria in
littore sinus Issici, deinde Seleucis à Seleuco pri-
mo rege Syriae. Calybonitis ad Euphratem flu.
Cassiotis apud montem Casium. Chalcidica re.
Apamena. Ad littus Phoenicia ex qua Phœ- Phoenicia
nix auis. Sub Libano monte Laodicina regio
& Palmyrina. Propè limites Arabiae desertae
Saccæa regio & Bethanæa. Item Trachonitæ
Arabes. Ultima est Cœlosyria vel Curua-
syria sic dicta quia inter duos montes curuos
Libanum & Antilibanum continetur. Ea-
dē decapolis Plinio dicta est. Est autem tota re-
gio Syriae variorum opū diues, frugum fertilis,
& balsamis opima. Montes habet Pieriam in Montes
grad. 69. 40. 35. 35. Hinc Sinoas fluuius versus
aquilonem ad Euphratem vsq; procedit. Casium
montem. 68. 50. 34. 45. Libanum montem di- Libanus
uersarum specierum fertilitate præditum. 69.
20. 33. 30. Hinc quatuor fluuij labūtur, Adon
in occasum, Eleutherus in occasum hybernū,

K 4

Orcus

Orcus quem nunc Verne vocant in aquilonē,
 Chrysooroas in oppositam partem, Antiliba-
 num montem in longitud. 68. 40. la. 32. 40. Ex
 hoc Leon fluuius mare Syriacum petit: & Ior-
 danis. danis fluuius latē per Iudæam spargitur. Hip-
 pum montem in lon. 68. 30. la. 30. Demū apud
 Arabiam desertam Alsadamum montē in gra.
 Iudæa. lon. 71. la. 33. Iudæa inter Syriam Arabiam &
 Ægyptū consistit, olim Palaestina Syria dicta.
 Galilæa. Diuiditur in Galilæam proximam Syriæ præ-
 scriptæ, quæ regio est frumenti, vini, & olearū
 Idumæa. fecundissima: In Idumæam secundū littus ma-
 ris Ægyptiaci quæ Nabathæa & terra Edom
 dicitur, regio etiam frugum fertilis. In Iudæā
 mediterraneā cuius est Hierosolyma longe cla-
 Samaria. rissima urbium orientis. In Samariam orien-
 talem cuius sunt Samaritani quibus cū Iudæis
 parum cōueniebat. Mediā Palæstinam irrigat
 Iordanis fluuius qui se in tres lacus diffundit
 quarum prima Genesara (vt habet Pli.) aut
 Genesareth vocatur, deinde hic fluuius in mare
 Mare mor- mortuū sese immittit siue Sodomorū (Plinius
 ruum vel Sodomorū. Asphaltitem lacum vocat) à quo postremo ebi-
 bitus aquas laudatas pestilentibus mixtas
 Mesopo- perdit. Mesopotamia inter duos fluuios Ty-
 tamia. grim & Euphratem contenta est, vnde &
 nomen accepit. Adsignatur regiones hæ. Initio
 post

DIVISIONE.

153

post montana Armenia, Anthemusia Chalcit-
tis & Gauzanitis, Apud Tigrim Acabena:
Sequitur mediterranea Ingena. Versus Arabi-
am Ancorabitis regio. Regiones sunt diuites,
fertiles, & ab armentorum pascuis laudatæ.

Plinius omnes sub Syria complectitur. Mon-
tes Casij ab aquilone. Syngaras sub. gra. 77. lat.

6.25. Fluij Chaboras & Ascoras, vterq; ex

Casio monte ortus in Euphratem incurrit. As-

Assyria.

syria ab Assur dicta secundum Iosephum de

anti. Tigri à Mesopotamia, ab aliis regionibus

nontibus distinguitur vsq; ad Euphratis & Ti-

ris conuentum. Regio amœna & temperata di-

uisa in Calcenam proximã Mesopotamiæ: Ar-

apachitam versus Mediam: Adiabenam vi-

nam Babyloniæ. Mons Niphates ab Arme-

nia prætenditur, ex quo Lycus, Caprus, & Gor-

us fluuij in Tigrim vergunt. Babylonia inter

Babyloniæ.

Euphratis ambitus ab occasu & aquilone com-

prehenditur. Ab orientali Tigri, deinde sinu

Persico & mōtibus. Septentrionalior eius pars

uchanitis regio dicitur. Media regio Chal-

æa in qua campus Duran & Turris Babel,

æc eadem Astronomos præclaros educavit.

equitur deinde Mardochea regio. Australem

lagam Strophades incolūt. Regio est cum fru-

um, vitium fertilissima, tum etiam rerum pre-

K 5 ciosarum

ciosarum ditissima, in sacris literis Sennaar dicta.

CAPVT XXIII.

De triplici Arabia.

Arabia
petraea.

Arabia triplex est. Proxima Palestina Iudaea & Aegypto Petraea dicitur, à Petra oppido quod Nabataei (ut inquit Pli.) incoluerunt. Continet regiones Munchiatim & Sarraceniā. Gentes sunt Pharaenitae, Ismaelitae, Agareni, Fatheni, Moabitae, Ammanitae & Gerrei. Mons Syna quē Pto. Melanem appellat sub gra. lon. 65. la. 30. Altera est Arabia deserta regio ingens, montuosa, harenosa & vere deserta, cuius incolae sunt Bathanai, Orcheni & Martemi. Tertia est Arabia quae cognominatur foelix: Nec iniuria, nam praeter soli fertilitatē multis aromatum generibus abundat, qualia sunt Aloë, Myrrha, Cinnamonum. Camelos alit, Auri gemmarum copiam habet, quae subinde ad regnum Melinda Aphrica deportantur. Clauditur autem regio à septentrione montibus à Meridia mari: deinde de duobus sinubus Arabico et Persico quibus in modū peninsulae clauditur. Inter plures gentes quas Pto. adsignat sunt apud sinum Arabicum siue mare Rubrum Banubari, Sabaei, quorū regio Saba vel Sabaea diues opum, aromatumque fertilis.

Arabia
deserta.

Arabia
foelix.

Sabaea.

fertilis. Elezara regio. Mediterranei sunt Oadi
 æ, Saraceni, Mesamanes, Alapeni, Scænita
 pagii hoies, Smynophora regio duplex, interior
 & exterior: hæc myrrhã fert. Homerita regio
 ceano proxima, Gerrai, Anarita, Ichthyopha
 i qui piscibus tantũ vescuntur. Versus ortum
 iunt Sophanita, Macæ et Thurifera regio. Mō
 es, Zames in lon. 76. la. 25. Hippos lon. 67. la. 7. 15. Climax in lon. 76. 30. la. 16. apud hunc
 tygis aquæ fons est Maritha mons. 80. 30. la. 1. hinc duo fluuij Laris & Prion fluunt, hic in
 austrũ, ille in aduersam partẽ. Didymi montes
 & Zames versus ortũ recedunt, vnde Horma
 us flu. oritur. Melas mons in gra. 81. 30. la. 12.
 in hoc oliuæ crescũt. Insulæ quæ in sinu Arabi
 sitæ sunt iuxta littus. Zygena, Dæmonũ in
 ula in gra. 66. 45. la. 23. 15. Polybij. 67. 40. 21.
 0. Ieracum. 69. 30. la. 19. Socratis inf. 70. la. 16
 0. Cardamina, Combusta. 70. 30. 14. 20. Mali
 hæ duæ. 72. 30. 12. 30. Dioscoridis inf. 86. la. 11.
 0. Zenobij septẽ. 91. la. 16. 30. Sarapiadis quã
 libi Serapionis dictã vidi, sub lō. 94. la. 17. 30.
 Coyra Christiana cuius incolæ archiepiscopum
 habet, sub. 98. la. 8. Declinans ad septentrionem
 duæ insulæ Virorũ & Fæminarũ. Alterã enim
 arũ quæ est in lon. 94. la. 13. 30. soli viri inco
 unt. Alteram verò sub eodẽ parallelo sitã, sed
 plus

Montes
Arabiz.

Virorum &
fæminarũ.

plus ad ortū solæ fœminæ quæ singulis annis semel conueniunt cum viris esseq; Christiani perhibentur. Ormus insula diues circa quam margaritarum copia inuenitur in lon. 94.30.1a.2 grad. In sinu Persico. Appha, Ichara, Tharo Tylus & Arathos insulæ ignobiles.

CAPVT XXIIII.

De Media, Perside, Parthia, Hircania, Margiana, Ariana, Drangiana, vicinisq; regionibus.

MEdi nomen à Medea naſti maiore Armeniam & Assyriam versus ortum sequuntur, Caspiis & Thoatra montibus distincti. Strabo in Ecathanam & Atropatiam distinxit. Gens est diues & armis potens. Continet regiones Marianā, in qua lacus eiusdem nominis, Cheliam, Marundiam, Ragianam. Gentes, Caspios apud Caspium montem & mare Caspium. Cadusios, Tapuros & Madassos. Montem Zagrum. Fluiuos, Cambysin & Cyrum ex Caspiis montibus in mare Caspium, Amardum ex Zagro in idē mare, qui lacum Marianum efficit. Susiana australior est Media parte Babylonie, Assyrie, Persidis, & sinus Persici intercepta: nonnullis sub Perside comprehensa, huius fructus feruntur perpetuo

virere.

DIVISIONE.

157

irere. Persis seu Persidis, montibus, sinu Persi Persæ.

, & Dara fluuiò à Carmania terminata: con-
net sub se Achæmeniã, Drangenã et Elymæã
regiones. Rursus Caltapitim & Misdiam: Ra-

iam & Hipposagiam. Persæ solem deum sta-
bebant. Idem si cū suis matribus coirent, inde

agos generari non dubitabāt. Huius impera-
r hodie Sophy dicitur: qui imperium à Sara-

nis & Turcis iamdudum ablatū, strenue quo-
die recuperat. Sequitur Parthia montibus vn Parthia.

q; cincta. Eius regiones sunt Comisena in par-
septentrionis, Sabiena in opposita: regiones

æ feras sæuissimas & serpentes alit, Parthi-
cubus equisq; exercendis plurimum valent,

eo vt tam priuata q; publica officia equis obe-
t. Hircania ab occasu Medos habet, à meri- Hircania

Parthos quos Coronus mons dirimit: ab or-
Margianam: deinde mare Hircanum. Re-

mini ferax: vbi apes in arboribus mellifica-
utor est Strabo. Prouincias habet Siracenã

Arsitim & Astauenã. Fluuios Moxeram et
andam, vtrunq; duobus fontibus ex Corono

nte in mare Caspium fluentem. Huic adia-
in mari Hircano Talca insula, in gra. 94. Talca.

42. 30. Margiana regio admodum vitifera, Margianz.
vndiq; montibus obiectis finita est: qui ver

Ariam & austrum Sariphi dicuntur, versus
Hirca

- Hircaniam Masdoranus. Mediam regionem Margus fluuius (vnde regioni nomen est) diuidit: qui duobus fontib. ex Saripho scaturit. in mare Hircanū cū Oxo flu. exit. Populi secū*
- Massageta.** *dum Pto. Dereccæ Massageta Parni & Tapari, hi meridionales, illi septentrionales, Massagetae medij: qui parentū ac amicorū agrotatiū cōnes esitare feruntur: nam miserū iudicāt quēpiam morbo interire. Ideoq̃ sanos mactabant.*
- Aria.** *Ariam regionem cum aliquot sequentium, Ptolemaeus sub India aliquibus cōtentas esse ait. Ptolemaeus seorsum descripsit. Terminatur vndequaq̃ montibus, Masdorano ab occasu, è regione Paropaniso: à meridie Bagoō monte: qui regionem incolunt, septentrionales sunt Nisæi & Astatani: australes Borgi, Ceserota & Scorpiofera regio: medij Drachamæ, Paruti & Etymandi. Dyonisius regionem sterilis esse soli ob solis adustionem, corallium tamen proferre, vites supra quā aliae regiones, ferunt.*
- Drangiana** *Drangiana Ariam sequitur versus austrum, intercedens Bagoō monte. Australe latus finit mons Bactrius, Orientale linea ex Paropaniso monte ad austrum. Diuiditur in Darandas, Bactrios & Tatacenam regionem. Transit eam Arabs flu. cuius ostium in Bagoō monte. In hac lae lapidum preciosorum, vestiumq̃ copiam habet.*

bent sericarum. Arachosia Drangianam ad oc- Arachosia
 casum reliquit, à septentrione Parueta montes
 sunt iuxta quem habitāt Pargyeta. Sydri ver-
 sus occidentem recedunt. Popluta mediam te-
 nent. Eorita australem plagam. Hos omnes
 Dyonisius λивоρχλαίvous appellat. i. lineis uten-
 tes vestibus. Arachosus flu. sese in lacum ingen-
 tem diffundens ex Parueto monte ad Indū flu.
 transit. Carmania duplex est: Altera deserta Carmania
 cuius populi & situ & moribus Persis sunt affi-
 nes: sunt autem Yscithæ, Madomastæ, & Cu-
 bi. Altera quicquid inter montes Persicos &
 sinum Persicum est, complectitur: sub diuisa in
 Rhudianam, Agdenitim, Parepaphitim & Ca-
 adenam regiones, ad littus sinus Persici. Rur-
 us in Aras, Caradras, Cautonicas & Chelo-
 phagos, hoc est, testudines comedentes, ad lit-
 us maris Indici. Demum sunt maxime septen-
 trionales Camelobosci vel Zozotæ gens belli-
 fosa quæ asinis in bello utitur. Montes hu- Montes.
 us regionis Strongilus & Semiramis, in grad.
 4. 20. latitud. 25. Sunt item ignobiles alij in
 medio regionis, ex quibus sex fluuij Dara, Ca-
 rappis, Corius, Achindana, Andanis & Sa- Fluuij.
 nus in sinum Persicum fluunt. Salaris
 erò fluuius ex iisdem montibus in sinum Pa-
 ragonicum Indici maris. Gedrosia Persicis Gedrosia.
 montibus Boëtio, & Indo flu. intercepta est,

cuius regiones, Paradena & Parissena: hæc
 apud Indum flu. illa apud Boëtium montem.
 Gentes Parsiræ, Carmania & montibus contiguæ,
 Rhamnæ apud Indum flu. Muzareni mediterranei,
 fortasse legendū est Guzareni: nan-
 Guzarath. in hac parte describitur hodie regio Guzarath
 Cambaia. Proxima est Cambaia, ad littus maris Indici
 etiam sub Gedrosia contenta: quæ regem habet
 Bactriana. & ciuitatem Cambaiam regalem. Bactriana
 & Sogdiana duæ regiones, Oxi fluuij flexuosus
 ambitu distinctæ: terminantur ab occasu, Ma-
 gianæ montanis: à septentrione & Scythia, Oxii
 montibus & Iaxarte flu. ab ortu Comedorū m-
 tanis, deinde Paropaniso. Bactriana sub se co-
 tinet Chomaros, Salateras, Zariaspas septen-
 trionales. Medij sunt Tochari, Acinacæ, Sco-
 dæ, Varni & Sauadij. Meridionales Comi-
 Tambysi, Orsipi & Amarispi. His mos est n-
 minem pro delicto morte, sed exilio tantum p-
 nire. Fluuij Gardamanis, Zariaspes, Dargæ-
 des ex Paropaniso originem trahentes, omnes
 cum Oxo fluuij congregiuntur qui etiam in e-
 Sogdiana. dem monte oritur. Sogdianorum incolæ Iatij
 Thacori, Augali, Oxidraanæ, Drybaetæ &
 Candari septentrionales: Mardyeni & Drep-
 siani apud Sogdios montes, qui sunt in gra. 115
 la. 47. ferè. Pasitæ, quibus Oxii montes adia-

cent in grad. 108. lat. 47. Chorasmiij & Vanda
banda regio versus Indiam. Oxiani medij. In
hac arbor papyrus foliis tam vastis nasci dici-
tur, vt quatuor pedes in longitudine æquet.

Sequitur Paropanifadum regio versus omnem
partem montium collibus ferè compressa, Paro-
panifus ab occasu & septentrione, Caucasus qui
per mittere fertur ab ortu, Paruetus ab au-
tro. Incolæ Bolitæ septentrionales, Aristophy-
i & Parusij occidentales, Ambautæ orienta-
les, Parsietæ australes. Fluuij, Gardamanis in
medio ortus versus aquilonem Oxo flu. adiun-
gitur, Choas flu. cuius fons in Parueto monte
Indo admiscetur. Regio (vt fertur) præter ole-
um omnia proferens quæ vitæ necessaria sunt,
quam Marcus Venetus regionem Torquesten-
sem videtur appellasse.

Paropa-
nifides.

Torqueste-
sis regio.

CAPVT XXV.

De Sacis & Scythis.

Sacæ vel Sacosani genus hominum est sa-
gittariæ artis peritissimum, syluas lucosq;
inhabitans: nulla enim in eorum regione
sunt oppida: totaq; montibus contiguis circum-
cepta est. Nonnulli sub Scythis comprehendūt.
Pro. Sacarum regionem distribuit in Caratas
septentrionales, in Comaros, in Grinæos Scy-
thas Toornasq; mediam incolentes regionem.

L

in

in Aristes & Comedas vnde montes Comedorum occidentales, in Byltas australes, in Masfagetas orientales, quibus Ascatangas montes adiacet in gra. 133. la. 47. Sacæ quas optant sp̄sas prius bello adipiscuntur: qui si ibi vincantur perpetuæ seruituti addicti in cauernis latitant.

Scythia.

Scythia omnis secundum Ptolomæum ab occidente habet Rha fluuium terminum Sarmatiæ: septentrione terram incognitam: ab ortu Sericam regionem, cuius limes est linea per montes Casios sursum deorsumq; ducta. A meridie partim Hircanum mare Sogdiosq;, partim Sacæ & Imaum montem. Plinius & alij etiam Sogdios, Margianos & Sacas sub Scythis comprehendunt, atq; hi Imao monte eam ab India separant, ea scilicet parte montis quæ in ortum casumq; diffunditur. Altera Imai pars sursum deorsumq; tensa Scythiam duplicem distinguit intra Imaum & extra Imaum occidentalem & orientalem. Populi eius nullis constant terminis, eo quod agros non colant neq; conuentibus celebrent. Nominantur his ferè nominibus Alani Scythæ, Suobeni & Alanor si citra Alanum montem: Asmani, Canodipsas regionem Erymni versus Sarmatas: Mologeni, Samnæ, Machetegi, Scymbi, Iastæ, Galactopha comedentes lac medij: Asiotæ, Norossi, Iaxæ

Scythia
duplex.

ta

æ ad mare Hircanum: Anaræ, Ascotanæ,
 Tectosacæ versus Imaum montem. Atque hi
 Scythiæ interioris sunt, quæ tota hodie Tartaria.
 Tartaria magna vocatur, multumq; ultra Hyperbo
 eos montes ad septentrionem protenditur ubi
 vultæ & sylvæ & feræ. His omnibus Scythis
 præesse creditur magnus ille Tartarorum prin
 ceps, ob id magnus Cham dictus, vocaturq; re
 num Cathay ad extremum orientem extensum.
 Qui restant in vltiori Scythia sunt Abij, hoc
 est, non iniqui Scythæ. Hippophagi, Hippopo
 es, Homobij. Cassia regio quæ Cassiam fistulã
 prære dicitur, Achassa regio, Huius etiam fer
 ur esse Tharsos regio cui præfuit Melchior
 agus. Item Arimaspi qui (vt refert Pli.)
 unum oculum in fronte tantum habent. Neo
 rici Mongalistarum regionem appellant. Monga
 listæ.
 Montes harum regionum sunt: Rhymnici vn
 de Rhymnus flu. in mare Hircanum abit, in
 ca. 94. la. 56. Sunt præterea Alani mōtes, No
 ssus, Aspasi, Tapuri & Anaræi, omnes ferè
 tum ex Imao sumentes.

CAPVT XXVI.

De India.

Tota regio Indiæ Indo fluuio ab occasu,
 Sero fluuio ab ortu: Imao, Emodiis, Se
 ricisque montibus ab aquilone, deinde

India intra
Gangem.

Narsinga.

Callecu-
tium.

oceano includitur. Mediam autē Ganges flu-
(quem nonnulli Phison credunt) diuidit: vn-
de duæ distinguuntur Indiae. Cis Gangem & Ci-
tra Gangem. India intra Gangem populos co-
tinet multos & diuersos cum nominibus tur-
etiam moribus: quorum qui statim Indum se-
quuntur Gymnosophistæ magi vocantur, hi re-
fert Pli. ab ortu solis ad occasum vsq; immo-
bilibus oculis solem intuentes perstare possunt.
Dardæ vel Daradæ inter amplexus Indi flu-
uij, apud quos formicas vulpium magnitudinis
aurum effodere fama est, Suaстана regio, Lar-
batæ, Varsa regio, Patalena inter ostia Indi.
Chatriæ, Pulindæ, Agriophagi, Cicopletes qui
unicum oculum in fronte habere perhibentur.
Sirastrena regio quæ nunc ferè Cambaia atti-
net apud sinum Canticolpum, Larica, deinde
versus austrū Arica & Viripyra regiones ve-
nostæ ætatis Geographi Narsingam latam re-
gionem describunt multorumq; aromatum fer-
tilem. Item Cananoia regnum cum oppido re-
gio: Callectutium regnum & emporium fama-
tissimum, nam eo omnis generis merces & mer-
catores ab omni orbis parte confluunt, prætere-
multa ferunt hæ regiones quæ aliunde petere
non opus est. Sequitur in eodē quasi tractu ver-
sus meridiem Gutschin vel Cuchinum regnum.

& Celum, quæ paulò latius in meridiem exten-
 untur, quàm Ptolomæi descriptio habeat. Se-
 uuntur versus ortum Limyrica regio: Carez
 d sinu Colchicum: Pandiones Bragmanæ ma-
 i supra montem Betigum, qui est in gra. quasi
 26. la. 20. Hinc tres fluuij Pseudostomus, Ba-
 is & Solenis in mare Indicum defluunt. Sub
 odem monte sunt Ambastæ, Caspiria regio, So-
 e, Biolingæ: Adysathri ad montem Adysa-
 rum qui est in gra. 132. la. 22. 30. Hinc Cha-
 ernus flu. in sinum Argaricum vergit. Deinde
 ud mōtem Vxentum qui habet gra. 140. la.
 . 30. Mādala, Dryllophyllitæ, Salaceni, Me-
 li Aruarni ad littus oceani. Demum iuxta
 angis exitum Sabaræ quibus Adamas in co-
 a crescit. Item Cocconagæ & Gangaridæ osti
 Gangis circumfusi quarum regio Orphir in-
 cris literis dicitur. Adnumerant alij plures
 tiones tum monstrorum tum aliorum diuer-
 uiuentium ritu, incerta tamen designatione:
 luti Bygmæos, Ophiophagos qui serpentibus
 scuntur, Musicanos, Astacenos, Schiopodes Schio-
 no pede tantæ (si credere fas est) magnitudi-
 podes.
 s, vt resupini æstum solis ymbra pedis vindi-
 nt, tantæ tum celeritatis vt leporem fugien-
 m adsequi credantur. Feruntur & qui auer-
 s plantas habet digitos octonos. Cynoccephali Cynoc-
 phali.

Astomi.

quorum capita canina sunt. Astomi. i. ore carentes. Plura præterea diuersa q̃ animantium herbarum, arborum, caterarumq̃ rerum generum scriptores hic comminiscuntur: eo quòd ob raritatem huius regionis aditum, libere cuius quiduis esse fingere licitum sit. Montes præcipui dicti sunt & fluuij. Sunt præterea Apocapi & Poëndeorum in gra. lon. 120. latit. 25. Item Vindium mons. 131. la. 27. Oriuntur hinc Namadus fluuius & Nanagua qui Callectum perluit: et Soa fluuius qui se Indo admiscet. Ex monte autem Vxento oriuntur tres fluuij Tyndis, Dosaron et Adamas, circa quem Adamas lapis gignitur. Proxima est India extra Gangem quam maiores

India
maiorAurea
Chersonesus.
Malacha.

rem appellant, regio non adeo culta atq̃ illa interior, aut saltem nobis non tam exquisita. Sunt autem secundum Ptolomæum hæ regiones senationes, Ganganæ et Tacoræi proximi Sacinæ. Marundæ secundum Gangis transitum: Circa ad sinum Gangeticum, in qua galli gallinacei barbati reperiuntur & implumes & lanuginosi. Deinde secundum littoris tractum Aurea regio & Argentea, in quibus multa metalla reperiuntur. Eodem deinde ordine Besyngiti humanæ carnis voratores. Hinc Aurea Chersonesus est, quæ nunc ab incolis Malachaputatur dici, ut referunt Portugallensium nationes.

gationes. Dicunt insuper quod regio sit urbibus in modum nostratum ædificatis cõsita: quarum quæ caput est Chnigapola dicitur, regia Sian. Hæc terra præter aurum & margaritas Rhabbarum gignit arbore (ut narrant quædam nauigationum traditiones) crassa & putrida, nec sine putredine odoris præstantiam habente. Cum colligere esset animus, turba hominum noctu, præ timore leonum ac ferarum aliarum arborem conscendit, odoremq; Rhabbari vento perferente excipit: exorto dein sole, omnes eam viam arripiunt quam noctu ventus indicauerat, messiq; intendunt. Sunt præterea mediterranei Indapraethæ, Aminachæ, & alij. Orientales demum Cacobæ, Chalcitis regio, Cudura & Sindi genus hominum ferum, cutis adeo duræ ut sagittis trañci nequeat.

CAPVT XXVII.

De Serica, Sinis, & regionibus orientalibus.

Serica regio ab occasu Scythia, ab austro India terminatur: reliqua latera incognita etiam nunc existunt. Incolæ sericum ex arboribus depectunt, quod vermiculus Ser conficit, indeq; ortum nomen est. Pto. hos describit populos. Anthropophagos, Garinaeos septentrionales: Sizyges, Dānas, Rhabbanaeos, & Asmi

ræam regionem in medio. Sequuntur deinde Is-
 sedones ingens populus, qui parentum funera
 cantu alijsq; delitijs prosequuntur, corpora ve-
 rò carnibus aliorum pecorum commiscentes esi-
 tant. Sunt præterea Aspacaræ, Throani, Oito-
 rocoræ, & Bata incerto ferè omnes loco, cōmer-
 cia aliorum fugientes, quas autem vendere vo-
 lunt merces iuxta vias collocant, cumq; alijs cō-
 mutāt. Hæ regiones ad Cathay regnū & Chin-
 chitalim regionē pertinet. At singulatim partes
 ex Marco Veneto difficile fuerit diuinare.
 Sinarum regio. Hinc Sinarū regio est, quā nūc Chynā magnā
 appellant, ab ortu solis Indiæ maioris post Se-
 rum fluuium. Huius rex potentissimus totius
 ferè mundi celebratur, qui ne regium stemma
 alieno polluatur sanguine sororem in coniu-
 gem sumit. Nulli se conspicuum præbet. Pa-
 latium habet mirifice extructum, septuplicique
 muro communitum: inter quemque ambitum
 perpetuo vice mutata, decies milleni custodes
 excubant. Principes immorigeros pelle exuit.
 Gens est candida sic satis, quæ vestibus men-
 saque pro epulis ritu ferè nostro vitur, le-
 gis Christianæ expers, crucem tamen Domi-
 ni (ignota causa) magnifice veneratur. De-
 inde secundum littora versus ortum nationes
 occurrunt margaritarum feraces Chienchij:
 Lechij

Lechij autem mediterranea occupant, habētes
 regē qui 20. regibus dominatur sed regi Sinæ
 subiectum. Pto. Semanthinos mōtes eiusdemq;
 nominis populum describit. Item Spioras &
 Ambastas, fluuium Aspitharā. quicquid præ
 erea versus ortum ultra. 180. gradus longitu-
 dinis restat, non est claris scriptoribus celebra-
 tum, ideoq; tam incertum ut fidem vix ausim
 adhibere. Describunt verò tales regiones seu
 prouincias. Chinchitalis prima est post Sericā
 regionem. Balor regio deinde quæ magna ha-
 et deserta, Iudæi clausi inter montana, Tan-
 u, Cathay regiones potentissimæ quibus ma-
 nus ille Caam præesse dicitur, Chayram, The-
 et. Cyamba, Mangi prouincia quæ omnes cū
 incertis limitibus nobis sint traditæ non adeò cu-
 andæ sunt. Regnum verò Murfuti, Var &
 Lac quæ longo protractu in meridiem descri- Lac regnū.
 unt ab Hispanis non eo modo sunt inuenta,
 sed eo ferè situ insulæ Molucæ describuntur.
 Hanc autem partem Indiam superiorem vel
 orientalem appellamus in qua diuersa hominū
 instituta & mores comperiuntur voluntq; quos-
 am ibi agere Christianos alios syluestres alios
 alio modo viuentes, fides horum penes autores
 est.

De insulis maris Indici.

INcipiemus primū ab eo loco in quo paulò ante insularum enarrationem omiseramus. Sūtergo in sinu Persico iuxta Carmaniā Sagdana in grad. 94. lat. 23. 15. Vorochtha. 94. 20. 25. 30. Contra Persas Tabiana & Soptha, Item Alexandria vel Aracia in gra. 90. la. 29. 30. Deinde in Indico oceano Carmina. 102. lat. 18. Liba 103. 30. 19. 0. Quæ Gedrosiæ adiacet Asthæa, Codana, Baraca, ignobiles sunt insulæ. Sequitur Seylana insula magna & diues in qua etiam multa aromata crescere fama est, potissimum cinamomum & Zingiber, habetq; montem excelsum quem montem Adæ vocant. Putant enim incolæ in hoc monte Adamum pœnitentiam egisse, sita est sub gra. lon. 118. 30. lat. 6. 40. Sequitur Taprabona insula totius mundi maxima quæ nunc Samotra vel Sumatra dicitur, diues multarum rerum & potens, cuius rex ne regnum hæreditarium fiat liberis gignendis operam dare prohibetur. Referunt Lusitani iā in quatuor diuidi regna quæ & tributa pendunt magno Chamo Tartarorum ac Scythiæ totius principi potentissimo. Incolæ & si Christiana religionis ignari sint, legibus tamen ac æquitati parent, signata vtuntur moneta aurea, argentea.

gentea & ærea. Mittit insula hæc piper abundanter & maximos elephantos. Hæc Ludovicus Rom. Ptolomæus eam antea Simondi dictam fuisse tradit, tempore verò suo Salicam populosque communi vocabulo Salas, præterea omnes utriusque sexus muliebribus ornamentis tectos incedere. Circum Taprabonam cohortes sunt insularum. 1378. numero, quarum tamen nomina extant hæc sunt: Nanigeris, Cory ad septentrionalem plagam, Vangana & Canathra ad latus occidentale. Hinc facile crediderim Samothram eandem esse cum Taprabona de qua tamen multi plurimum dubitant. Secundum idem latus Egidion, Orneos, & Ammina. Monacha sub Equatore, Carcus, Philigus, Irena, Calandadrua polum Antarcticum supra suum hæmisphærium conspicuum habent, Ad australe latus Taprabonæ Arana, Bassa Balaca, Alaba & Cumara.

Hæc ex
Ptolomæo.

Versus orientem Zaba sub æquinoctiali, Zibala sub primo parallelo arctico, Nagadeba sub secundo, Susuara sub tertio ferè. Sunt præterea Maniolæ insulæ decem duobus gradibus demissiores æquinoctiali, quarum incolæ anthropophagi feruntur, ibique lapis Hercules naues quæ ferreis clauiculis compactæ sunt detinere phibetur. Ex aduerso aureæ Chersonesi Barussæ,

Maniolæ.

Baruffæ, Sindæ, & Sabadica insulæ sitæ sunt etiam anthropophagis occupatæ. Demum Satyrorum insulæ quarum incolæ caudas habere perhibentur quales Satyris tribuere consueuimus.

CAPVT XXIX.

De insulis nuper inuentis.

HÆtenus parum aut nihil à Ptolomæi veterumq; autorum vestigiis digressi sumus, sed nunc cum eo loco quo Ptol. Cattigaram longè ultra Equatorem prominentem descripsit, & deinde alij adnectentes regnum Var Moabar & alia incerta ferè ratione, nulla post frequentes ultra citraq; Equatorem navigationes terra continens inuenta fuerit, sed insularum infinitus penè numerus: de earum situ omissis veterum erroribus pauca subnectemus, quæ quidè ex Maximiliani Transyluani viri laudatæ tum honestatis ac probitatis, tum etiã non mediocris eruditionis, epistola: deinde etiam ex pluribus Hispanorum navigationibus in epilogum quasi collegimus. Prima igitur occurrit Laua maior cuius rex affiniu insularum regibus dominatur, & ipsa in quatuor regna diuisa, sub gra. 155. la. 8. aust. magna pars incolarum anthropophagi sunt. Nã & ægros quorum vita deplorata videtur, mactant, sic eos à longo mortis cruciatu liberantes. Ita quoq; Massagetarum instar parētes

Laua
maior.

res senio confectos, atq; ob id vitæ actionibus in-
 commodos, aliis esitandos vendunt: Omnes fe-
 rē Idololatræ sunt, quos Cassranos nuncupant.
 Habent tamē suas quasdā equitatis leges aut
 ritus quibus parent. Habent & æris & auri co-
 piam. Iqua minor insula eiusdē long. la. 3. aust. Iaua
minor.
 Porne insula sub lon. 174. lat. 4. grad. Hæc ea-
 dem Burne vel Burnea dicitur, tantæ est ma-
 gnitudinis vt trimestri spatio vix obiri possit,
 Incolæ gentiles sunt, iustitiæ tamē pacisq; atq;
 amicitia strictissimi cultores, Edes eorum exi-
 les ex ligno terraq; constructæ. Vxores ducunt
 quot alere possunt. Panē ex oriza cōficiunt, Po-
 tum liquor qui de concisis palmarū ramis ex-
 primitur præstat, Argento viuo epoto morbum
 depellunt, sanitatemq; tuentur, Margaritarū
 ferax est insula, nam aliquando ad oui gallinae
 quantitatem reperiri ferunt. Non longe hinc
 duæ insulae sub long. 180. ferē gra. la. 8. Bibalon
 & Cimbaubon vbi crocodilos esse dicunt, & ar-
 borem cuius folia defluxa vita assumpta mouē-
 tur animantium modo. Puloam ficium fertilis Puloana
Panilonga
 lon. 179. la. 10. 30. Panilonga vel Panilongon
 Ethiopibus habitata lon. 181. la. 14. 20. Hoc
 tractu plures deinde sunt insulae sparsim in ma-
 ri sitæ, quarum longitudines & latitudines in-
 certæ etiam nunc existunt, quarū sunt Baxbay
 Cathi-

- Subuth* Cathigan, Bohol, Culon, Canghu. *Subuth* insula sub lon. 189. 10. 11. minutorum. Huius multi proxima navigatione fuerunt baptizati, alliciti miraculo quo quidam ager prorsus extenuatus & ab omni spe destitutus Christi nomine fuit sanitati restitutus. Truncus arboris palmis ferè similis eis pro pane est, Potus ex palmarum ramis conscissis exprimitur. Hinc
- Massana.* ad austrum sub la. 9. gra. Massana insula cuius incolæ aurū quod in copia habent pili faciunt, nam pro rebus vilibus & quisquiliis multum saepe auri commutarunt. Gens est agilis multū, nuda natura tantū obtecta, fœminæ infra umbilicum obuelantur capillis ad talum vsq, eadē in cadauerū iustis faciendis miserabiles luctus exercent, incumbentes cadaueri os ori manūq, manui applicando. *Mattan.* Mauthan aut Mattā sub lat. 10. grad. non longe à Subuth. Huius incolæ bello multum valent, nam fecit huius periculum Magellanus præfectus classis qui ibi cum multis sociis cecidit. Hinc versus ortum & arctos plures sunt insulæ Zuluan, Buthu-
- Inuacana.* an, Calagan, & Inuacana diuites auri, omniq, genere aromatum, quod nostra suspicit regio sunt impletæ, medium omnium est sub long.
- Gelolo.* 185. latitud. 10. Gelolo vel Syloli insula sub lon. 186. la. 2. eius incolæ id quod primum mane egre-

egredientibus sese obtulerit pro numine habet. Nascuntur hic arundines pedali amplitudine aquam potioni peraccommodam ferentes, hicq; feminas vento concipere fabulantur. Ab hac versus occasum ultra citraq; Aequatorem exigua inter se distantia, sub lon. 185. gra. nobiles illae insulae Moluccae describuntur, quarum beneficio totus penè orbis aromatibus impletur. Quinq; numerantur Theodore vel Tadore, Tarante vel Taranatae, Muthil, Mare, & Machian. Tadore septentrionalis est ad dimidium quasi gradus, huic praest episcopus quadragenis ex consuetudine fruens vxoribus. Tarante versus antarcticū. 40. minutis ab Aequatore discedit. Machiā quindecim minutis, Muthil sub Aequatore consistit. Incolae Caphrae sunt, hoc est, gentiles, admodum egentes, quandoquidem praeter aromata nihil ferè apud eos proueniat, latent tuguriolis multum demissis, denique vt ait Maximilianus Transf. omnia apud eos sordida & humilia sunt praeter pacem, ociū, & aromata. Arbor Garyophylli siue Caryophylli (propter foliorū similitudinē cum iuglandium foliis) quae in his insulis crescit procerā assurgit, crassitudine mediij hominis, sensim gracilescens, ex medio autem ramusculi lati uscule effunduntur, folia specie laurinorum.

Garyo-

Moluccae
insulae.

Tadore.

Incolarum
mores.Arbor Ga-
ryophylli.

Garyophylla autē quæ clauos ob similitudinē
vocamus extremis ramis coniuncta enascuntur.
Crescit præcipue in tribus insulis Tarante, Ta-
Cinamo- dore, & Machian. Muthil cinamomum mit-
mum. tit, corticem scilicet arboris cuiusdam surculosa
ad solem arefactum & detostum. Post has in
austrium plures sunt insulæ quarum maxima
Badam. Badam dicitur, hic myristica nux nascitur ge-
Myristica mino cooperta operimento, exterius ligneū est
nux. alterum quod nucem complectitur tenuis mem-
brana nos florē muscatæ dicimus, ab Hispani-
macis vocatur. Circa hanc duodecim sunt insu-
lae parue sub lon. 180. la. 6. austr. In his zingi-
ber passim prouenit, aliud sponte aliud semina-
tum. Radix est cuiusdā herbe adsimilis ei quæ
Ambuon crocum producit. Ambuon insula sub lon. 187.
30. la. 6. aust. huius incolæ anthropophagi sunt.
Buru. Buru ab illa versus occasum sub lon. 183. la. 6.
aust. Tenetum in lon. eadem, la. 3. gra. aust. Se-
quuntur Laboan, Bachian, & Caphi pluresq;
parue insulæ quas ob incertum situm omitti-
mus: in vna harum Pygmaeos degere fama est.
Sullach anthropophagorum insula sub lati. 3.
graduum australium. Malua sub lon. 177. gra.
la. 8. 30. aust. Non lōga hinc intercapedine (vt
ferebant accolæ) homines degunt cubitales, au-
res tam vastas habentes, vt alteri pro strato in-

DIVISIONE.

177

cumbentes altera sese cooperiant. Timor insu- Timor.

la satis magna sub lon. 178. gra. la. 13. aust. Hu-

ius foeminae in aurium ornamentis armillisq;

utitur. Sandalum ubertim hic prouenit, quod

solenni & rata lunae cursus observatione colli-

gitur. Iacent in oceano versus Americam in-

sulae duae latronum sub aequinoctiali. Nomen

Insulae la-
tronum.

dederunt mores incolarum, qui furto & latro-

ciniis plurimum dediti sunt. Gens inops & so-

lers. Mulieres formosae admodum, longis ni-

grisq; capillis, nudae praeter naturam, quam te-

nui membrana velut folio papiraceo obtegunt.

Aedes lignae, conclauia lectosq; habent quibus

paleam palmeam molliusculam sane subster-

nunt. Nauiculas ex trunco excauato cum ve-

lis extructas, tanta arte regere norunt, ut vo-

lare videantur, puppim prorae proramq; puppi

commutantes, singulae singulos capiebant recto-

res. Demum sunt duae insulae infortunatae sub

Infortu-
natae

lon. 240. la. 23. 30. aust. Dictae sunt infortuna-

tae, quia cum Portugallensium classis ad eas ap-

plicuisset, iamq; fere omnes inedia confecti es-

sent nihil rerum necessariarum ibi inuenerunt

sed desertas viderunt. Si praeterea restent insu-

lae (ut restant) quarum mentionem non feci-

mus, illae aut exiguae sunt aut propterea quod

nihil de earum situ certi constet omissae. Nec

M moueas

moveat animos Lectorum si fortasse longitudi-
nes & latitudines harum insularum nonnihil
ab aliorum traditione discrepent. Supputavi-
mus enim longitudes ab occasu in ortum, alijs
contrario ordine procedunt. Latitudinem secun-
dum medium insularum sumpsimus, quam non
nulli ad locum tantum applicationis referunt.
Verum neq; mirari oportet longitudinis magnā
diuersitatem inter eos qui hodie regiones descri-
bunt. Nam & ii qui alio atque alio tempore
nauigant ad has insulas, non eodem modo con-
ueniunt. Quod aut artis Astronomicae errore
fieri oportet, aut quod Lusitani Moluccas in-
sulas in Occasum contrahant, quas reliqui Hi-
spani versus Americam extendunt, utraq; pars
ad suam ditionem, quæ circa 180. gradus longi-
tudinis finitur, tam diuites nobilesq; insulas re-
ducere contendens. Ingenti sanè errore. Cum
altera descriptio ab altera in longitudine 30.
fermè gradibus discrepet. Nos sanè qui hanc li-
tem absque experientia dirimere non possumus,
secuti sumus descriptiones Lusitanorum nobis
à Maximiliano Transyluano viro magnæ
eruditionis & non parvæ auctoritatis (dum in-
viviis erat) apud Imperatorem nostrum Ca-
rolum Quintum, à quo easdem acceperat.
Quod si dies aliud doceat, non verebimur cum

Ptole-

Ptolomæo recentioribus observatis fidem adhibere modo cum ratione firmentur.

CAPVT XXX.

De America.

America ab inuentore Americo Vesputio nomen habet, alij Bresiliam vocant, Bresilia.
 quæ an continens an insula sit necdum satis constat. Incola qui propius Equatorem consistunt Canibales vocantur atrocissimum Canibales.
 genus anthropophagorum. Vicinas enim nationes dira infestant persecutione, & quoscunque capiunt in suam regionem adducunt. Masculos autem statim occidunt, & comedunt carnes totas aut aliter coctas, aut exectis testibus masculos alunt, foeminas seruitutis addicunt, nudi peritus incedunt. Qui deinde sequuntur ultra Tropicum Capricorni, mitiores sunt, numinis vice nihil colunt, lege tantum & instinctu naturæ viuunt, viri foeminaeque nudi agunt, nisi ex lumis psitacorum quasi palliū longo post terius relicto cymate conficerent. Tori maritalis illibatam fidem seruant. Labia, aures, genitaliaque perfossa lapidibus preciosis ornant foras minentibus. Omni genere ferè metalli carent, adeoque tela osse muniunt, lignaque pro scaphis

M 2 lapideæ

lapidea securi excavant. Sagittatores peritissimi, natatores expertissimi, & cursu admodum
 Bresilia veloces existunt. Regio Bresilia aut terra Papagalli vocatur. Propius ad polum antarcticum circa la. 48. grad. alia gens est cursu tā celerī ut equū cursu vincere posse videatur. Gygantes non iniuria dixerim cum Lusitanorum vix aliquis eos æquarit qua medij cinguntur. Vagi sunt, in tuguriolis latitantes eosq; secum transportantes. Pauperes sunt nihilq; eorū terra preciosi producit. Integuntur pellibus ferinis bellē confutis, arcus ingentes telaq; secum deferunt, capillos in modum monachorum detonsos habent, obstructos funiculo lanugineo, ad quem venaturi tela connectunt, cum animam agunt morituri magnus numerus spirituum malignorum sese illis ostendit, ea figura qua apud nos pinguntur. Pars iam dicta Portugallensium nauigationibus lustrata est, qui ultra hāc transierunt ad insulas Moluccas. Iam verò paucis hinc annis cœpit & littus occidentale
 Peru ipsius Americæ lustrari, in quo regio Peru depressa sub longitud. 290. grad. lat. Australi 8.9. & 10. Regio tanta abundans auri copia, ut & vasa in usum viliores ex auro conficiantur, & domus nonnullæ integantur. Frumento bis per annum gaudet, animalium omnium fere

ferè genere dotata, feris ac lethiferis animalibus se liberam iactat. Ciuitates habet & regias & multas legibus atq; armis munitas. Incolæ humanitatis non sunt expertes, commerciaq; cū aduenis tractant. Verum hætenus Christum ignorarunt, quem precamur vt suum spiritum illis donet. Altera verò pars America quæ ab Equatore versus septentrionem protenditur ea quotidie per Castellanos & lustratur & inhabitatur. Sunt autem tales regiones, **Parias** **Parias** regio, **Dariena** **Dariena** Cutana, Dariena, cuius vna pars tam arcta est, exedentibus vtrinq; oceani fluctibus, vt quatuor tantum miliaria contineat, hinc oceanus occidentalis est, illinc Eous. Gentes earum licet religionis Christianæ ignaræ sint, legibus tamen & viuendi institutis vtuntur, sacra faciūt suo ritu, alij penitus nulla, vt sunt in Pariam regionem incolunt, in lectis pensilis dormiunt, domus similes nostris tintinabulis aut campanis extruunt, aurum gemmasq; in copia habent. Quæ deinde sequuntur regiones terra Florida & Bacalearum regio, non Florida deò sunt lustrata nisi secundum littus, Sunt hæc regiones feracissimæ auri omniumq; animarum, campi amœnissimi, montes excelsi, & flumines placidissimi, ciuitates & turres & domus fabre constructæ, adeò vt nostra Europa non
M 3 multo

America cū
Asia non
coniun-
gitur.

multò inferior habeatur hæc pars. Populi sunt affabiles & contractus non fugientes, plures eorum ichthiophagi sunt, alij ophiophagi. Inter omnia tamen oppida nullum præstantius in his regionibus aut maius eo quod Temistelan appellant, secundum nostram descriptionem ferè sub Tropico Capricorni situm, lociq; natura munitum. Est enim situm in lacu maximo, pontibus innumeris vndeque egredientibus, Edificiis cum Dedali structuris confertis ornatum. Incolæ scribere norunt & legere. Hanc partem terræ multi Asiæ adnectunt dicuntq; continentem esse, sed horum ratio certa non est, igitur neq; temerè assentiendum puto, Ego cum ex navigationibus Hispanorum & aliorum possem multa adducere quibus huius descriptionis incommoditatem ostenderem, adducam tantum vnum argumentum, ne videar omnino frustra huic opinioni reclamare. Marcus Venetus qui omnes regiones Indiæ orientalis lustravit, ibiq; ad annos plures habitavit, scribit lib. 3. se per regionem Mangi ad oceanum usque peruenisse, ibiq; nauem conscendisse, & per Garbinum (qui est inter meridiem & Zephyrum) ad Cyambam nauigasse miliaribus italicis. 1500. A Cyamba delatus est deinde miliaribus totidem ad Lauam maiorem insulam

tam versus austrum ferè. Quonam pacto posset
quispiam ex terræ nouæ latere orientali, cum
per eam transitus non sit, versus meridiem ad
Iauam maiorem nauigio proficisci? cum hæc
insula nunc obseruata sit apud Indiam. At
ego rem incertam experientiæ & Lectorum iu-
dicio committo.

CAPVT XXXI.

De insulis apud Americam.

Hispaniola insula sub lō. 306. la. 22. gra- Hispaniola
dum, admodum culta, vrbibusq; consi-
ta est, nam eius magnam partem nunc
Hispani incolunt, qui auri fodinas possident,
in eisq; operarios suo regi alunt, nascitur enī
aurum & in montibus & in fluuiis: iudē agros
colunt, semina iactant & ciuitates more suo
edificant. Insulani nudi ferè incedunt, panem
ex radice quadam conficiunt, aurum auribus
naribusq; suspendunt. Mittit etiam hæc insu-
la lignum Guaiacum, quo nostri tanq; remedio
præsentissimo aduersus morbum gallicum vtū
tur. Isabella Cuba vel Ferdinandina sub lon. Isabella
193. grad. la. 23. & semis longe in ortum occa-
sumq; diffusa, moribus superiori haud dissimi-
lis, ferro caret, sed eius vsum lapis pellucidus
supplet. Iucatana sub longitud. 281. grad. lat. Iucatana
20. Incolæ benigni sunt & commercia non su-
M 4. gientes

Cozumella

Sacrifici-
orum.

Iamaica

gientes, vestes ex gonsapio diuersimode tincta
conficiunt, Fæminæ ab vmbilico deorsum inte-
guntur, tanta verecundia vt vitio detur si pe-
de aut crure discooperto processerint. Huic
proxima est versus ortum Cozumella insula
eiusdem ritus ac instituti cum præcedenti insu-
la. Ab eadem Iucatana. 100. quasi miliari-
bus hispanicis in occasum tres sunt insulæ Sa-
crificiorum. Nomen indidit ritus nephan-
dus insulanorum, quippe qui marmoreis suis
deis proles suas immolant, primum pectore
aperto cor eruunt, eiusque sanguinem labiis de-
orum suorum illinunt, exta igni iniecta com-
burunt: alioqui gens satis familiaris & beni-
gna, habent lon. 268. la. 23. gra. Iamaica insula
sub long. 295. lat. 15. 30. Insulani adiacentibus
similes sunt in moribus & vitæ institutis. Est
item infinitus ferè numerus insularum in lon-
gitud. 315. latit. 12. ex quibus sunt Dominica,
Guadalupa, Sanctæ crucis, quarum incolæ Ca-
nibales sunt, de quorum moribus supra menti-
onem fecimus. In lon. rursus, 340. grad. la. 38.
Graciosa Ternera, S. Michaelis, Fatalis & S.
Mariæ. Insula viridis quæ aliis Brasil dicitur
in lon. 354. la. 51. Deniq; vt semel finiam, tātus
est in hoc oceano numerus insularū, vt si omnium
descriptiones & mores prosequi animus esset,
libellus

libellus in magnum volumen excresceret. Verum si quispiam est qui latiore harum rerum enarrationem cupiat, alios consulat: nobis satis visum fuit præcipuas tantum mundi partes brevibus verbis (ut principis artium opus est) indicare. Neque enim omnem Cosmographiæ, totiusq; orbis descriptionē ad unguem delinire præsentis fuit instituti, sed tantum maiores orbis partes rudiori ordine, veluti pictores, qui primum imaginem lineis exterioribus & principalioribus exprimunt, quales sunt capitis, colli, brachiorum, ventris & crurium, postea exactiora & minutiora ceu oculos, os, labra, singulosq; articulos produ-
cturi.

FINIS.

CANDIDO LECTORI

Gemma Phrysius

S. D.

Et si multos præclarosq; autores iamdu-
dum non sine magna omniū laude de Cos-
mographia deq; aliis id genus artibus scri-
psisse minime inficias ire possim, non tamē
ob hoc candide Lector ἐν τῷ πρῶτῳ κεφάλαιῳ vt
aiūt erimus, aut arrogantiæ & temeritatis
nota digni censebimur, si post tātos tantæq; industriæ vi-
ros, quales fuere Ptolomæus, Strabo, Stephanus, Mela,
Plinius, & plures etiā nostræ ætatis viri doctissimi, tan-
dem aliquid in lucem ædere tentauerimus, quādoquidem
non eo sunt à nobis animo incepta, vt eos æquare ne di-
cam excellere conemur, quorum ego scripta sarta tecta q;
(vt dici solitum est) semper habui. Sed quum indies nouæ
terrarum partes lustrentur, quarum hi autores nō memi-
nerunt, nec tamen ideo culpandi, deinde etiam alia atque
alia regionum nomina suboriantur, quod sanè non paulu-
lum tenebrarum studiosis offundis, demum quia iam nu-
per Globum cum summo labore ex autorum veterum de-
scriptionibus & Hispanorum Lusitanorumq; nauigatio-
nibus deliniatum æderemus, multosq; qui eius præclarū
atq; iucundum vsum ignorarent videremus: His inducti
rationibus vno quasi fasce non omnia sed præcipua auto-
rum & veterum & recentium placita de regionum distin-
ctionibus comprehendimus, vsumq; nostri globi (Laconis
mo quodam) explicuimus, ne Lectoribus aut emptoribus
globi nostri id eueniret, quod Gallo gallinaceo apud Æso-
pum, aut Graculo cum fidibus vt solet dici. Scio tamen fu-
turos, vt suus cuiq; mos est, qui meam breuitatem culpa-
bunt, alios qui omniū demonstrationes desiderabunt quo-
rum hic mentionem facio, sed eos triti iamdudum prouer-
bij meminisse velim, quod dici solet: Vt possumus quando
vt volumus non licet. Potuissē equidem diffusissime om-
nium

EPISTOLA.

rium regionum naturas, vrbes, & minima quæque ex di-
uersis autoribus collegisse, variisq; figuris libellum exor-
nasse, Verum præsens institutum aliud monebat: Nem-
pe compendio quodam cælum cum terra comparare: ac
vsum sphaeræ solidæ breuissimis præceptis manifestum
reddere. Vbi si libuisset, Dij boni quanta nobis erat aper-
ta fenestra digrediendi ac dilatandi quasi in infinitum su-
sceptionis opus. Sed hæc ex aliis colligenda dimittimus le-
ctoribus, cum extent passim multo plures de iis rebus
auctores, quàm antea enumerauimus. Ad quos sa-
nè legendos, nos viam strauimus, ac fores pa-
tescimus. Vale. Ex Antuerpia. XVII.

Kalend. Octobris

M. D. XXX.

TABELLA CIVITA-

*tum aliquot insigniorum secundum
longitudinem & latitu-
dinem.*

Alexandria Aegypti	lon.60.30.la.31.0
Ancona Italiae	35.40 / 43.42
Antuerpia	26.36 / 51.28
Argentina	30.4 / 48.45
Amsterdama	27.34 / 52.40
Aquisgranum	28.52 / 51.5
Antiochia	70.15 / 37.20
Ambratia	48.0 / 38.20
Athenae	52.45 / 37.15
Augusta Vind.	33.0 / 48.15
Babylon	79.0 / 35.0
Bamberga	33.0 / 49.56
Barsalona	10.0 / 41.30
Basilea	29.50 / 47.40
Berlinum	36.30 / 52.50
Bononia	33.5 / 43.54
Brugae Flan.	25.6 / 51.30
Bruxella	26.42 / 51.24
Bizantium	28.20 / 47.36
Burdigala	18.30 / 46.0
Brundisium	42.30 / 39.40
Brema	30.0 / 52.25
Buda	44.30 / 47.0
Calecutium	116.0 / 16.0
Caschouia	46.0 / 50.0
	Casa

TABELLA CIVITATVM.

Cæsarea	56.40 / 41.40
Cæsarea Strat.	66.15 / 52.30
Colonia Agr.	29.0 / 51.0
Compostella	6.0 / 44.20
Corduba	8.0 / 37.50
Cracouia	45.30 / 50.12
Constantia	30.30 / 47.30
Cleuia	29.35 / 51.58
Cartago Af.	34.40 / 32.40
Cyrenæ	50.0 / 31.15
Corinthus	51.15 / 36.55
Constantinopolis	55.30 / 43.0
Cayrum Bubalis	63.0 / 30.15
Dantiscum	44.15 / 54.50
Dauentria	28.44 / 52.30
Dirachium	45.0 / 40.50
Damascus	69.0 / 33.0
Edenburgum Scotiæ	19.0 / 58.0
Erfordia	34.0 / 51.10
Ephesus	57.40 / 37.40
Edeffa	72.30 / 37.30
Ferraria	33.45 / 44.20
Florentia	34.30 / 43.10
Francofordia Re.	30.30 / 50.12
Friburgum Bris.	28.0 / 48.15
Fessa Aphricæ	5.30 / 34.40
Gandauum	26.8 / 51.24
Genua	30.30 / 43.40
Geneuora	28.16 / 45.52
Groninga Frisiæ	29.24 / 53.16

Gry.

TABELLA CIVITATVM.

Gryphiswalda	36.30 / 54.18
Haphnia Daniae	37.30 / 57.20
Hybernia insula	12.0 / 56.0
Hierosolyma	66.0 / 31.40
Herbipolis	32.0 / 49.54
Hispalis	6.36 / 37.0
Ingolstadium	33.0 / 48.50
Ilium	55.50 / 41.0
Iuliacum	29.15 / 51.5
Louanium	27.8 / 50.56
Londinum Angl.	19.15 / 52.30
Leodium	28.0 / 50.51
Lubecum	34.0 / 54.50
Lugdunum Gal.	24.0 / 45.10
Lutetia Paris.	23.20 / 48.0
Lundis Gothiae	41.30 / 57.25
Lipsia	34.45 / 51.25
Luneburgum	33.0 / 54.4
Machlinia	26.50 / 51.12
Magdeburgum	34.30 / 52.10
Mons Regius	46.45 / 54.17
Massilia	15.15 / 43.6
Mons pessulanus	24.56 / 43.5
Mediolanum	32.0 / 44.40
Metis	27.15 / 46.16
Moguntia	30.0 / 50.18
Mantua	32.0 / 44.28
Melita	38.45 / 34.0
Mecha	71.45 / 22.0
Neapolis	40.10 / 41.0
Nidre	

TABELLA CIVITATVM.

Nidrosia	39.45 / 60.50
Norinberga	33.0 / 49.24
Niniue	78.0 / 36.40
Nogardia	66.0 / 62.0
Oliosippo Lisbona	5.10 / 39.38
Onolsbachium	32.0 / 49.33
Patauia Germ.	35.0 / 48.30
Praga	37.30 / 50.4
Pons Aeni	35.0 / 46.55
Portogalla	5.48 / 41.35
Philippis	50.30 / 41.40
Roma	36.20 / 41.50.
Riga Liunionæ	33.45 / 59.0
Reualia	54.15 / 62.30
Ratisbona	33.30 / 49.10
Rothomagus	21.15 / 49.0
Rostochium	34.0 / 54.36
Salmantua	8.32 / 40.15
Salsburgum	35.15 / 47.38
Salueldia Tur.	33.45 / 50.46
Stridona	43.30 / 44.30
Stockholma	47.0 / 60.30
Tetinum Pome.	37.45 / 54.0
Tegina	39.0 / 44.45
Toletum Hisp.	10.0 / 39.56
Traiectum infer.	27.34 / 52.30
Tubinga	35.30 / 48.33
Treueris	28.0 / 49.55
Taurinum	31.30 / 43.0
Turonia	20.55 / 47.30
	Thes.

TABELLA CIVITATVM.

Theſſalonica	49.50 / 40.20
Tarentum	40.45 / 39.45
Tingis Afr.	6.30 / 35.30
Venetia	34.30 / 44.50
Vienna Gal.	24.15 / 44.48
Vienna Auſt.	37.45 / 48.20
Villacum	36.15 / 46.8
Vlma	32.0 / 48.0
Vratiſlauia	39.15 / 51.10
Vuitteberga	35.0 / 51.54
Valencenæ	26.29 / 50.10

*Huius tabellæ numeri virgulam præcedente
longitudinem ab inſulis fortunatis ſignificant
Qui verò virgulam ſequuntur, latitudinem
ab Equatore. Prior verò duorum, gra-
dus ſeu partes notat: poſterior ſcru-
pula ſiue minuta.*

FINIS.

Sequitur Tabula ſtellarum
fixarum.

TABVLA

STELLARVM FIXARVM

verificata ad annum Christi M. D. L.

Nu me.	Stelle.	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
VRSAE MINORIS.								
1	In extr. cau. alrucaba.	II	21	5	S	66	0	3
2	Sequens in cauda	II	23	25	E	70	0	4
3	In educatione caudæ	☿	6	55		74	0	4
4	In late. quad. pr. austr.	☿	20	35	P	75	40	4
5	Eiusdē lateris Boreal.	☿	24	55		77	40	4
6	Earū quæ i la. se. austr	♊	8	5		72	50	2
7	Eiusdē lateris Boreal.	♊	17	5		74	50	2
EXTRA FORMAM.								
1	Circa cynosuram	♊	3	55		71	10	4
VRSAE MAIORIS.								
1	In rostro	☿	16	15	T	39	50	4
2	In binis ocul. præcedēs	☿	16	45	E	43	0	5
3	Sequens	☿	17	15		43	0	5
4	In frōte duarū præce.	☿	17	5	N	47	10	5
5	Sequens (dens.	☿	18	35		47	0	5
6	In dextra aur. præce.	☿	19	5	T	50	30	5
7	Duarū in collo antec.	☿	23	25		43	50	4
8	Sequens	☿	0	25	R	44	29	4
9	In pectore borealior	♊	1	55		42	0	4
10	Australior	♊	0	55	I	44	0	4
11	In genu sin. anteriori.	☿	26	35		35	0	3
12	Duarū in pede sin. pri.	☿	27	25	O	29	20	3
13	Australior (boreal.	☿	26	15		28	30	3
15	In genu dextropriori	☿	26	35	N	36	0	4
14	Sub ipso genu	♊	8	45		33	30	4
16	In humero Dubhe	♊	13	35	A	40	0	2
17	In ilibus	♊	13	5		44	30	2

N In edis

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			M gn
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
18	In educatione caudæ	Ω	24	5		51	0	3
19	In sinistro crure poste.	Ω	24	55		46	30	2
20	Duarū præced. in pede	Ω	13	35	L	29	30	3
21	Sequens (sinist. post.	Ω	15	5		28	15	3
22	In sinistra cavitare	Ω	22	35	L	35	15	4
23	Duarū in pede dex. bo.	ny	0	45		25	50	3
24	Australior	ny	1	15	S	25	0	3
25	Prima trium in cauda	ny	3	5	S	53	30	2
26	Media (Alioth	ny	8	55		55	40	2
27	Vltia Elkerd Bēnenaz	ny	20	45	E	54	0	2
		ny	18	45		39	45	3
		ny	11	5	P	41	20	5
		Ω	5	55		17	35	4
	Extra formam vrsæ	Ω	4	15		19	10	4
		Ω	7	5		20	0	08
		Ω	3	5		22	45	scu
		Ω	2	5		23	15	rae
	DRACONIS	Ω	20	55	T	22	15	
1	In lingua	m	17	35	E	76	30	4
2	In ore	+	2	45		78	30	4
3	Supra oculum	+	4	5	N	75	40	3
4	In gena	+	17	15		75	20	4
5	Supra caput Rasaben	+	20	35	T	75	30	3
6	In prima col. inflex. bo.	wp	15	35		82	20	4
7	Australis earum	wp	23	24	R	78	15	4
8	Media	wp	19	45		80	20	4
9	Quæ se. in cō. seq. ab or.	≈	10	25	I	81	10	4
10	Aust. la. præ. quadrila.	✕	28	55		81	40	4

Borea

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ.	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
11	Borealis	✓ 11 25	0 83 0	4
12	Borealis lateris sequen.	✓ 28 35	78 50	4
13	Australis	✓ 13 45	N 77 50	4
14	In inflex. tertia austr.	✓ 1 35	80 30	4
15	Reliquarum præced.	✓ 12 35	A 81 40	5
16	Sequens	✓ 17 5	80 15	5
17	In trian. antec. trium	☿ 4 15	83 30	4
18	Reliquarū trian. præ.	II 11 15	83 30	4
19	Superiorib. borealior	II 2 45	L 84 50	4
20	Duarū in trian. sequ.	♄ 17 35	87 30	6
21	Præcedens	♄ 12 35	I 86 50	6
22	Triū q̄ in re seq. aust.	♄ 29 55	81 15	5
23	Media trium	♄ 0 25	S 83 0	5
24	Borealis	♄ 29 25	84 10	3
25	Ad oc. du. q̄ ma. ad bo.	♄ 0 55	78 0	3
26	Austrum	♄ 3 55	S 74 40	4
27	Ad occas. in cō. caudæ	♄ 3 35	E 70 0	3
28	Duarū plu. dist. præce.	♄ 28 15	64 40	4
29	Sequens	♄ 2 5	P 65 30	3
30	In cauda	♄ 20 5	61 15	3
31	Postrema	♄ 4 5	56 15	3
	CEPHEVS			
1	In dextro	✓ 26 5	75 40	4
2	In sinistro pede	✓ 23 55	64 15	4
3	In latere dex. sub cin.	✓ 28 15	T 71 10	4
4	Quæ sup. dex. hu. Ald.	✓ 7 35	69 0	3
5	Quæ dex. ver. coxæ cō.	✓ 0 15	E 72 0	4
6	Sequēs eandē attingēs	✓ 0 55	74 0	4
7	In pectore	✓ 19 25	N 65 30	5
8	In brachio sinistro	✓ 28 25	62 30	4

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stelle	Longi. S. G. M.			Latitu. P. G. M.			M gn
9	Australis in pileo	✓	7	15		60	55	5
10	Media	✓	8	15		61	55	4
11	Borealior Informis	✓	9	55 4 35	R	51 64	30 0	5 5
BOOTES								
1	In ma. sinist triū præ.	✓	23	15	I	58	40	5
2	Media australior	✓	25	5		58	20	5
3	Sequens	✓	26	35	O	60	10	5
4	In verte. sinist. coxæ	✓	0	35		54	40	5
5	In sinist. humero Cegi.	✓	10	35	N	49	0	3
6	In capite	✓	17	35		53	50	4
7	In dextro humero	✓	26	35	A	48	40	4
8	Colorobus cū can. infe.	✓	26	35		53	35	4
9	Quæ magis ad boreā	✓	25	55		57	30	4
10	Duarū sub hum. in ve.	✓	28	35		46	10	4
11	Australior	✓	29	35	L	45	30	5
12	In extre. dex. manus	✓	29	25		41	20	5
13	Duarū in vola præced.	✓	27	35	I	41	40	5
14	Quæ sequitur	✓	27	55		42	30	5
15	In ex. hastæ manubrio	✓	28	35	S	40	20	5
16	In dextra aure	✓	20	55		40	15	3
17	Duarū in angulo seq.	✓	16	35	E	41	40	4
18	Antecedens	✓	15	55		42	10	4
19	In calcaneo dextro	✓	26	15	P	28	0	3
20	In sinist. crure bo. triū	✓	12	15		28	0	3
21	Media	✓	11	25	T	26	30	4
22	Australior	✓	12	25		25	0	4
	Arcturus Alramech	✓	17	55	E	31	30	1

CORO

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S. G. M.			P. G. M.			
	CORONAE							
	Lucida coro. Alpha	m	5	35		44	30	2
	Præcedens	m	2	35		46	10	4
	Sequens in Boream	m	2	45	N	48	0	5
	Sequens magis Bo. ver.	m	4	35		50	30	6
	Sequens ad austrum	m	9	5		44	45	4
	Sequens	m	10	5		44	50	4
	Sequens	m	12	15		46	10	4
	Sequens omnes has	m	12	35	T	49	20	4
	HERCVLIS							
	In capite Ras algeti	+	8	35	R	37	30	3
	In axilla dextra	m	24	35		43	0	3
	In dextro brachio	m	22	35		40	10	3
	In dextris ilibus	m	18	55		37	10	4
	In sinistro humero	+	7	35		48	0	3
	In sinistro brachio	+	12	55	L	49	30	4
	In finistris ilibus	+	18	35		52	0	4
	In sinistra vola	+	26	25	O	52	50	4
	Borealior	+	22	35		54	0	4
	Australior	+	22	25	N	53	0	4
	In dextro latere	m	24	45		56	10	3
	In sinistro	+	1	5	A	53	30	4
	In clune sinistro	+	0	55	L	56	10	5
	In educatione auris	+	2	5	L	58	30	5
	In crure sinistro	+	4	55	S	59	50	3
	Sequens	+	6	15		66	20	4
	Tertia sequens	+	7	15	S	61	15	4
	In sinistro genu	+	21	45	E	61	0	4
	In sinistra nate	+	13	5		69	20	4

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	M gn.
20	In pede finist. triū præ.	♄ 6 15	P 70 15	6
21	Media	♄ 7 45	71 15	6
22	Sequens	♄ 10 35	72 0	6
23	In educt. dextri cruris	m 21 35	60 15	4
24	Borealior eiusdē cruris	m 16 15	63 0	4
25	In dextro genu	m 6 35	65 30	4
26	Austr. sub eodē genu	m 4 15	T 63 40	4
27	Borealior	m 1 5	64 15	4
28	In tibia dextra	m 2 5	E 60 0	4
29	In ex. dex. pe & colo.	♄ 25 55	57 30	4
	Extra formam VVLTVR CADENS	m 23 55	N 38 10	5
1	Lucida Lyræ Vuela	♄ 8 15	T 62 0	1
2	Duarū adiacentiū bo.	♄ 11 15	62 40	4
3	Australior	♄ 11 15	R 61 0	4
4	In medio educt. cornuū	♄ 19 35	60 0	4
5	Duarū cō. ad ortū bo.	♄ 22 55	61 20	4
6	Australior	♄ 22 35	I 60 20	4
7	Præced. in iūct. du. bo.	♄ 11 55	56 10	3
8	Australior	♄ 11 45	O 55 0	4
9	Sequen. in eodē in. bor.	♄ 15 5	55 20	3
10	Australior GALLINA	♄ 14 55	N 54 45	4
1	In ore Albirto	♄ 25 25	A 49 20	3
2	In capite	♄ 29 55	50 30	5
3	In medio collo	♄ 7 15	54 30	4
4	In pectore	♄ 19 25	56 20	3
5	In cauda Ari. Deneba.	♄ 0 5	L 60 0	2
6	In ancone dextræ alæ	♄ 10 15	64 40	3

Trium

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
7	Triū in dex. vo. Aust.	≈	13	25	I	69	40	4
8	Media	≈	12	5		71	30	4
9	Ultima & in extre. ala	≈	7	35	S	74	0	4
10	In ancone sinistra alæ	≈	21	45		49	30	3
11	In medio	≈	25	45	E	52	10	4
12	In extremo	≈	27	35		44	0	3
13	In pede sinistro	✕	0	55		55	10	4
14	In genu sinistro	✕	5	25		57	0	4
15	Duarū in dex. pe. præ.	≈	22	35		64	30	4
16	Sequens	≈	23	35		64	45	5
17	In dex genu nebulosa	✕	3	5	P	63	45	5
	Informes duæ	✕	3	35		49	40	4
	CASSIOPEAE	✕	4	45	T	51	40	4
1	In capite	γ	28	45		45	20	4
2	In pectore Schedar	δ	1	45	E	46	45	3
3	In cingulo	δ	4	0		47	50	4
4	Super cathed. ad coxas	δ	7	35		49	0	3
5	Ad genua	δ	11	15		45	30	3
6	In crure	δ	17	55		47	45	3
7	In extremo pedis	δ	22	35		48	20	4
8	In sinistro brachio	δ	5	35	N	44	20	4
9	In sinistro cubito	δ	8	35	T	45	0	5
10	In dextro cubito	γ	25	15	R	50	0	6
11	In sedis pede	δ	5	55		52	40	4
12	In ascensu medio	γ	28	45	I	51	40	3
13	In extremo	γ	26	35		51	40	6
	PERSEI				N			
1	In ex. dex. ma. obuolu.	δ	18	35		40	35	ne

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
2	In dextro cubito	♂ 22 5	A 37 30	4
3	In humero dextro	♂ 23 35	34 30	4
4	In sinistro humero	♂ 18 25	L 32 20	4
5	In capite	♂ 21 35	34 30	4
6	In scapulis	♂ 22 25	I 31 10	4
7	In dex.late. Alchenib.	♂ 25 45	30 0	2
8	In eodē late.triū præ.	♂ 26 15	S 27 30	4
9	Media	♂ 27 55	27 40	4
10	Reliqua	♂ 28 35	S 27 30	3
11	In cubito sinistro	♂ 21 35	E 27 0	4
12	In si.ma.in ca. Al.Raf	♂ 20 35	P 23 0	2
13	Eiusdē capitis sequēs	♂ 20 5	21 0	4
14	Præcedens	♂ 18 35	T 21 0	4
15	Præcedens etiam hanc	♂ 17 45	22 15	4
16	In dextro genu	II 5 45	E 28 15	4
17	Præcedens hanc	II 4 45	28 10	4
18	In ventre dua.præce.	II 3 15	N 25 10	4
19	Sequens	II 4 55	26 35	4
20	In dextro coxēdice	II 5 5	T 24 30	5
21	In dextra sura	II 7 15	18 45	5
22	In sinistra coxa	♂ 27 5	R 21 50	4
23	In sinistro genu	♂ 29 35	19 55	3
24	In sinistro crure	♂ 29 15	I 14 45	3
25	In sinistro calcaneo	♂ 25 5	12 0	3
26	In summo pedis finist.	♂ 27 5	O 11 0	3
	Informes tres	II 2 45	18 0	5
		II 5 55	31 0	5
		♂ 15 35	20 40	ne

AGITA

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
-----------	--------	--------------------	---------------------	------------

AGITATORIS.

A

1	Duarū in cap. australi.	II	23	25		30	0	4
2	Borealior	II	23	15		30	50	4
3	In sin. hu. hir. Albaiot.	II	15	55		22	30	1
4	In dextro humero	II	23	45	L	20	0	2
5	In dextro cubito	II	22	5		15	15	4
6	In dextra vola	II	23	45		13	10	4
7	In sinistro cubito	II	12	55		20	40	4
8	Ante. boedo. Saclateni.	II	13	5		18	0	4
9	In sinist. vola boed. seq.	II	12	55	I	18	0	4
10	In sinistra sura	II	10	45		10	10	3
11	In dext. sura & extre.	II	16	35		5	0	3
12	In talo (cornu Tau.	II	16	55		8	30	5
13	In clune	II	17	15	S	12	10	5
14	In sinistro pede	II	21	35		10	20	6

SERPENTARI

1	In capite Rasalanguæ	†	15	45	S	36	0	3
2	In dextro hu. dua. præ.	†	18	55		27	15	4
3	Sequens (præced.	†	19	55	E	29	45	4
4	In sinistro humer. dua	†	4	15		33	0	4
5	Sequens	†	5	35	P	31	50	4
6	In ancone sinistro	m	29	15		24	50	4
7	In sinist. ma. dua. præc.	m	25	55	T	17	0	4
8	Sequens	m	26	55		71	30	3
9	In dextro ancone	†	17	35		15	0	4
10	In dextra manu præc.	†	23	15	E	13	40	4
11	Sequens	†	25	15		14	20	4
12	In genu dextro	†	12	5	M	7	30	3

DE COMPOSITIONE

Nu me	Stellæ	Longi. S. G.M.			Latitu. P. G. M.			Ma gni.
13	In dextra tibia	+	14	35		2	15	3
14	In pede dext.et 4 præ.	+	13	55		2	15	4
15	Sequens	+	15	15	E	1	30	4
16	Sequens	+	15	55		0	20	4
17	Sequens	+	16	45	R	0	45	5
18	Quæ calcaneū cōtingit	+	17	5	I	1	0	5
19	In sinistro genu	+	3	55		11	50	3
20	In crure sin.triū bore.	+	2	35	D	5	20	5
21	Media	+	1	35		3	10	5
22	Australior	+	0	45		1	40	5
23	In sinistro calcaneo.	+	3	15	I	0	40	5
24	Domesticā pedis finist. (attingens	+	11	35		0	45	4
		+	22	35		28	10	4
	Informes quinqs	+	23	55		26	20	4
		+	21	15		25	0	4
		+	24	35	O	27	0	4
		+	25	35		33	0	4
SERPENS					S			
1	In genu quadrilatero	m	9	45		38	0	4
2	Nares attingens	m	12	35	E	40	0	4
3	In tempore	m	15	15		35	0	3
4	In educatione colli	m	12	55	P	34	15	3
5	Medi quadrila in ore	m	12	15	T	37	15	4
6	Acapite in septen.	m	19	5	E	42	30	4
					N			
7	In prima colli cōuersio.	m	12	35	S	29	15	3
8	Sequentiū triū Boreal.	m	15	45	E	26	30	4
9	Media	m	15	15	P	25	20	3

Austra-

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
10	Australior	m	1	15		2	0	3
11	Dua. præ. in fin. serpen.	m	19	35	T	16	30	4
12	Sequens	m	29	5		16	15	5
13	Quæ post coxã dext.	+	14	35	E	10	30	4
14	Sequent. dua. austrina	+	17	55		8	30	4
15	Borealis	+	18	45	N	10	30	4
16	Post dex. in inflex. cau.	+	24	35		20	0	4
17	Sequens in cauda	+	29	35	T	21	10	4
18	In extrema cauda SAGITTAE.	vp	9	15	R	27	0	4
1	In cuspide	≡	1	5		39	20	4
2	In arund. triũ sequens	vp	27	35		39	10	6
3	Media	vp	26	45		39	50	5
4	Antecedens trium	vp	25	35	O	39	0	5
5	In glyphide AQUILA.	vp	24	15	N	38	45	5
1	In medio capite	vp	28	5		26	50	4
2	In collo	vp	25	45	A	27	10	3
3	In scapulis Alkair	vp	24	45		29	10	2
4	Proxi. huic in bore. ma.	vp	25	35		30	0	3
5	In sinist. hume. præced.	vp	24	5		31	30	3
6	Sequens	vp	26	55	L	31	30	5
7	In dext. hume. anteced.	vp	20	35		28	40	5
8	Sequens	vp	22	5		26	40	5
9	In cauda lacteũq; circu (lũ tangens	vp	13	5		36	20	3
		vp	29	35		21	40	3
	Informes sex	vp	29	45	I	19	10	3
		vp	16	55		25	0	4
			19	5		20	0	3
			20	35		15	30	5
			12	5	S	18	10	3

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
DELPHINVS.				
1	In cauda trium præce	8 35	29 10	3
2	Borealior	9 35	S 29 0	4
3	Australior	9 35	26 40	4
4	In Rōboide præce late.	9 25	E 32 0	3
5	Borealior (austra.	11 5	33 50	3
6	Sequentis Austrina	12 15	P 32 0	3
7	Borealis	14 25	33 10	3
8	Inter cau. & rhōb. triū	8 25	T 34 15	6
9	Borealior (austr	8 25	31 50	6
10	Sequens	9 55	E 31 30	6
EQVI MINORIS.				
1	In cap. duarū præced.	17 15	20 30	ne
2	Sequens	18 55	20 40	bu
3	In ore duarū præced.	17 15	25 30	lo
4	Sequens	18 35	N 25 0	sa
PEGASI.				
1	In rictu Alpheratz	8 45	20 0	2
2	In ca. dua. propin. Bor.	3 5	12 30	2
3	Australior	23 5	35 0	2
4	In iuba duarū australi.	17 35	T 19 40	2
5	Boreal. Marc. Alphe.	25 25	25 30	4
6	In ceruice duarū præc.	25 55	25 0	4
7	Sequens	19 55	R 35 0	3
8	In sinistra suffragine	19 25	34 30	5
9	In sinistro genu	17 5	29 0	4

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Mag ni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
10	In dextra suffragine	✕	17	55		29	30	4
11	In pect. dua. præc. pro.	✕	19	45		18	0	3
12	Sequens	✕	11	25	I	19	0	4
13	In dextro genu Boreal.	✕	12	15		15	0	5
14	In austrum.	✕	11	25	O	16	0	5
15	In cor. dua sub alu bor.	✕	0	15		16	50	3
16	Australior (Alphe.	✕	28	55	N	16	0	4
17	In scap. & ar. alæ Enif	≈	26	15		21	30	3
18	In dext. hu & cru. edu.	≈	14	35	A	41	1	4
19	In extrema ala	≈	8	35	L	34	15	4
20	In vmbi. quæ et ca. An. ANDROMEDAE.	≈	3	15	I S	36	30	4
1	In scapulis Sebeder	✓	10	15		24	30	3
2	In dextro humero	✓	17	15	S	27	0	4
3	In sinistro humero	✓	15	15	B	23	0	4
4	In dext. brach. triū au.	✓	14	35		32	0	4
5	Borealiior	✓	15	35	P	33	30	4
6	Media	✓	15	55		32	20	5
7	In sum. manu dext triū	✓	10	35		41	0	4
8	Media (austra.	✓	11	35		42	0	4
9	Borealiior	✓	13	5		44	0	4
10	In sinistro brachio	✓	15	5		17	30	4
11	In sinistro cubito	✓	16	35	T	15	50	3
12	In cingulo Australior	✓	24	45		26	20	3
13	Media	✓	22	45	E	30	0	3
14	Borealiior	✓	22	55		32	30	3
15	In pede sinistro	✕	7	45	N	23	0	3
16	In dextro Alamac	✕	8	5		37	20	4
17	Australior ab his	✕	6	5		35	20	4
18	Sub poplite dua. borea	✕	3	15	T	29	0	4

Ausur

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ.	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
19	<i>Austrina</i>	♂	2	55		28	0	4
20	<i>In dextro genu</i>	♂	3	5	R	35	30	5
21	<i>In tractu borea.</i>	♂	3	35		34	30	5
22	<i>Austrina</i>	♂	5	5		32	30	5
23	<i>In dextro genu</i> TRIANGULI.	♂	2	35	I.	44	0	3
1	<i>In capite trianguli</i>	♂	1	55	O	16	30	3
2	<i>In basi præced. trium</i>	♂	6	55		20	40	3
3	<i>Media</i>	♂	7	5	N	19	40	4
4	<i>Sequens</i>	♂	7	45		19	0	3
	ARIETIS.				A			
1	<i>In cornu præceden.</i>	γ	27	35		7	20	3
2	<i>Sequens</i>	γ	28	35		8	20	3
3	<i>In rictu borealior</i>	♂	1	65		7	40	3
4	<i>Australior</i>	♂	2	25	L	0	0	5
5	<i>In ceruice</i>	γ	27	25		5	30	5
6	<i>In renibus</i>	♂	8	25	I	6	0	6
7	<i>In eductione caudæ</i>	♂	12	15		4	50	5
8	<i>In cauda præcedens</i>	♂	14	45	S	1	40	4
9	<i>Media</i>	♂	19	15		2	30	4
10	<i>Sequens trium</i>	♂	17	55	E	1	50	4
11	<i>In coxendice</i>	♂	10	35	P	1	10	5
12	<i>In poplite</i>	♂	8	55	M	1	30	5
13	<i>In extremo pede sin.</i>	♂	5	55	E	5	15	4
		♂	1	35	S	10	0	5
		♂	12	35	E	10	10	4
	Extra formam	♂	12	15	P	12	40	5
		♂	10	35	T	10	40	5
		♂	10	5	E	10	40	5

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stelle	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	M gni.
	TAVRVS.			
1	In sectione ex quatuor	♂ 17 15	M 6 0	4
2	Secunda (borea	♂ 16 55	E 7 15	4
3	Tertia	♂ 15 35	R 8 30	4
4	Austrina quarta	♂ 15 25	I 9 15	4
5	In dextro armo	♂ 20 35	D 9 30	5
6	In pectore	♂ 24 35	I 8 0	3
7	In dextro genu	♂ 27 35	O 12 40	4
8	In suffragine dextra	♂ 23 55	N 14 50	4
9	In sinistro genu	♂ 3 5	A 10 0	4
10	In sinistra suffragine	♂ 3 55	L 13 30	4
11	In facie succula. in nari	♂ 29 55	I 5 45	3
12	Inter hanc & boreū ocu.	♂ 1 15	S 4 35	3
13	Inter eand & ocu. aust.	♂ 1 45	P 5 50	3
14	In oculo Aldebaran	♂ 3 35	A 5 10	1
15	In oculo boreo (aurē	♂ 2 45	R 3 0	1
16	Qui in. ori. aust. corn. et	♂ 8 5	T 4 0	4
17	In eodem cornu Aust.	♂ 11 15	I 5 0	4
18	Borealiior	♂ 10 55	S 3 30	5
19	In extremo eiusdem	♂ 18	2 30	3
20	In origine cornu septē.	♂ 6 35	4 0	4
21	In ext. eius quæ index.	♂ 16 55	S 5 0	4
22	In boreali. au. bor. (pe	♂ 2 55	E 4 30	5
23	Australior	♂ 2 35	P 4 0	5
24	In cerui duarū præce.	♂ 27 55	T 0 40	5
25	Sequens	♂ 29 55	E 1 0	6
26	In collo quadrila. præc.	♂ 28 55	N 5 0	5
27	Borealiior (merid.	♂ 29 45	7 10	5

Austr

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ.	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
28	Austral. sequē. lateris.	II	2	55	T	3	0	5
29	Borealior	II	2	35		5	0	5
30	Pleiadū præc. late. bor.	8	23	5	R	4	30	5
31	Australior	8	23	25		4	40	3
32	Angust. termi. Pleiadū	8	24	35	I	5	20	5
33	Exigua pleiadum	8	23	35		5	5	5
		II	15	55	M	17	30	4
		II	10	55	E	2	0	5
		II	15	55		1	45	5
		II	16	55	R	2	0	5
		II	19	55		6	20	5
		II	19	55	A	7	40	5
	Informes vndecim	II	17	55	S	2	40	5
		II	19	55	E	1	0	5
		II	21	55	P	1	20	5
		II	23	15	T	3	20	5
	GEMINI.	II	24	15		1	15	5
1	In ca præc. Rasalgeuse	9	14	15		9	40	2
2	In capite sequenti	9	17	35	E	6	15	2
3	In sinistro cubi. præc.	9	7	35		10	0	4
4	In sinistro brachio	9	9	35	N	7	20	4
5	In scapulis	9	12	55		5	30	4
6	In dextro humero	9	14	55		4	50	4
7	In finist. hume. sequētis	9	17	35	T	2	40	4
8	In dext. late. antecedē.	9	12	35		2	40	5
9	In finist. latere sequens	9	14	5	R	3	0	5
10	In sinistro genu præc.	9	3	55		1	30	3
11	In finist. genu sequens	9	12	35	M	0	30	3
12	In sinistro bubone	9	9	5	M	2	30	3

In ca-

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ.	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		☿	S.	G. M.	☿	P. G. M.		
13	In cauitate dextra	☿	12	15	F.	6	0	3
14	In pede præceden.	☿	27	35		1	30	4
15	In eodem sequens	☿	29	5		1	16	4
16	In extremo	☿	1	5		3	30	4
17	In summo seq.	☿	2	55		7	30	3
18	In infimo pedis	☿	5	35	I	10	30	4
		II	25	5		0	40	4
		II	27	25	S	5	50	4
		☿	6	5	M	2	15	5
	Informes septem	☿	19	15		1	20	5
		☿	17	15	E	3	20	5
		☿	16	55		4	30	5
		☿	21	35	R.	2	40	4
	CANCER.				S			
1	In peçt. med præsepe	♊	1	15		0	40	ne
2	Quadrila. du. præ. bor.	☿	28	35		1	15	4
3	Australior	☿	18	55	M	1	10	4
4	Sequentium borealior	♊	1	15	S	2	40	4
5	Australior Afini.	♊	2	15	M	0	10	4
6	In Chele seu bra. Aust.	☿	2	25		5	30	4
7	In brachio Septentrio.	☿	29	15	S	11	50	4
8	In extremo pedis Borei	☿	23	35		1	0	3
9	In extremo austrini	☿	28	5	M	7	3	4
	Informes quatuor	♊	10	35		2	20	4
		♊	12	35		5	40	4
		♊	4	55	S	4	50	5
		♊	7	55		7	15	5

0

LEO

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.			Latitu. P. G. M.			Ma gni.
	LEO	Ω						
1	In naribus	Ω	9	15	E	10	0	4
2	In biatu	Ω	12	15		7	30	4
3	In cap. duarū borealior	Ω	15	15	P	12	0	3
4	Australior	Ω	15	5		9	30	3
5	In cervice triū boreal.	Ω	21	5	T	11	0	3
6	Media cervix Ω	Ω	23	5		8	30	2
7	Australis	Ω	21	35	E	4	30	3
8	Cor Ω rex Basil. Kalb	Ω	23	25		0	10	1
9	In peēt. Austr. (Ele.	Ω	24	25	M	1	50	4
10	Antecedens cor Ω	Ω	20	55		0	50	5
11	In genu dext. priori	Ω	18	15	E	0	0	5
12	In Drace dextra	Ω	15	5		3	40	6
13	In genu finist. anterio.	Ω	18	15	R	4	10	4
14	In drace sinistra	Ω	23	25	M	4	15	4
15	In sinistra axilla	my	0	5		0	10	4
16	In Ventre triū antece.	Ω	23	55	S	4	0	6
17	Sequentium Borealior	my	3	55	E	5	20	6
18	Australior	my	3	15	P	2	20	6
19	In lūbis duarū præce.	my	2	15		12	15	5
20	Sequens	my	5	5	T	13	40	2
21	In clune boreal. duarū	my	5	15		11	30	5
22	Austrina	my	7	15	E	9	40	3
23	In posteriori coxa	my	11	15		5	50	3
24	In cavitate	my	12	35	N	1	15	4
25	In posteriori cubito	my	12	35	M	0	50	4
26	In pede posteriori	my	11	35	E	3	0	5
27	In ext. cau. Den. eleced	my	15	25	S	11	50	1

Infora

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ.	Longi.			Latitu.			Me gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
		Ω	26	55	E	13	20	5
		Ω	29	5	P	15	30	5
		μ	7	25		1	10	4
		μ	8	5	M	0	30	5
	Informes octo	μ	9	55	E	2	40	5
		μ	15	45	S	30	0	ne
		μ	15	25	E	25	0	ob
		μ	19	25	P	25	30	ob
	VIRGO							
1	In sum.ca.du.præ.au	μ	17	15	T	4	35	5
2	Sequens Borealior	μ	17	55	N	5	40	5
3	In vultu duarū Sept.	μ	21	35	T	8	40	5
4	Australis	μ	21	5	R	3	30	5
5	In ext. alæ aust. et fin.	μ	19	55	I	0	50	3
6	In finist. alæ. 4. præce.		29	5	O	1	40	3
7	Altera sequens	P	4	5	N	2	50	3
8	Tertia	P	8	5	A	2	50	5
9	Ultima	P	11	55		1	40	4
10	In dext. lat sub cingu.	P	5	15	L	8	30	3
11	In de. et bo. alæ tri. pr.	μ	25	5		13	50	5
12	Reliquar. duar. austr.	P	1	5	I	11	40	6
13	Borealior Vindemiatr.	P	3	5	S	15	10	3
14	In finist. mā. spi. Azi.	P	17	35	M	2	0	1
15	In perizo. & in clu. de.	P	15	45	S	8	40	3
16	In fini. coxæ quat. præ.	P	17	15	E	2	20	5
17	Australior	P	17	55		0	20	6
18	Sequent. dua. borealior	P	20	55	P	1	30	4
19	Austrina	P	18	55	T	0	20	5
20	In genu sinistro	P	22	35	E	1	30	5
21	In postre. coxæ dextræ	P	18	55	N	8	30	5

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stelle	Longi.		Latitu.		Ma gni.
		S.	G. M.	P.	G. M.	
22	Media in syrmate	P	27 35	T	2 30	1
23	Austrina	P	28 15		2 40	4
24	Boreal.	P	29 15	R	11 40	4
25	In fin. & austrin. ped.	m	0 55		0 30	4
26	In dextro & boreo.	m	3 35		9 50	3
		P	5 35	M	3 30	5
		P	9 55	E	3 30	5
		P	13 10		3 20	5
	Informes sex	P	18 5	R	7 20	6
		P	19 5	I	8 20	5
		P	20 55	D	7 50	6
LIBRAE.						
1	In extrema austr. chele	m	8 55	S	0 40	2
2	Borealior	m	7 55		2 30	5
3	In extre. boreali chele	m	13 5		8 30	2
4	Præcedens	m	8 35	E	8 30	5
5	In medio austrinae	m	14 55		1 40	4
6	Præcedens	m	12 15	P	1 15	4
7	In media borealis	m	18 25	T	3 45	4
8	Sequens	m	23 55		4 30	4
		m	17 5	E	9 0	5
		m	24 35	N	6 40	4
		m	25 15	T	9 15	4
		m	23 25	R	5 30	6
	Informes nouem	m	21 15	I	2 0	4
		m	22 5		1 30	5
		m	13 55	M	7 30	3
		m	22 5	E	8 10	4
		m	22 55		9 40	4

SCOR

GLOBI COELESTIS.

Nu me	Stellæ	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
----------	--------	--------------------	---------------------	------------

SCORPII

1	In fronte triū Boreal.	m	27	15	S	1	20	3
2	Media	m	26	35	M	1	40	3
3	Australis	m	26	35		5	0	3
4	Australior & in pede	m	26	55	E	7	50	3
5	Duarū cōiunctarū bor.	m	27	55	S	1	40	4
6	Australis	m	28	15	E	0	30	4
7	In corpore triū præce.	+	1	35	M	3	45	3
8	Media Ant cor Scorp	+	3	35	E	4	0	2
9	Sequens (præced.	+	5	25	R	5	30	3
10	In ultim acetabu dua	+	0	15	L	6	10	3
11	Sequens	+	1	25		6	40	5
12	In primo corp. spodylo	+	9	25	D	11	0	3
13	In secundo	+	8	55		15	0	4
14	In tertio duplici bore.	+	10	55	I	18	40	4
15	Austrina	+	11	5		18	0	3
16	In quarto	+	14	5	Q	19	30	3
17	In quinto	+	19	5		18	50	3
18	In sexto	+	21	25	N	16	40	3
19	In sept. q̄ proxi. aculeo	+	19	55		15	10	3
20	In ipso acu. dua sequēs	+	18	25	A	13	20	3
21	Præcedens	+	17	55		13	30	4
		+	22	5		13	15	ne
	Informes tres	+	16	25		6	10	5
		+	20	25	L	4	10	5

SAGITTARII

1	In cuspide Sagittæ	+	25	25		6	30	3
2	In manubr. fin. manus	+	28	35	I	6	30	3
3	In australi parte arcus	+	28	55		10	50	3

O 3

In septens

DE COMPOSITIONE

Num. me.	Stellæ		Longi.		Latitu.			Magni.
			S.	G. M.	P.	G. M.	gni.	
4	In septen. duar. austral	→	29	55	S	1	30	3
5	Boreal in extre. arcus	→	27	35	M	2	50	4
6	In humero sinistro	↗	6	15		3	10	3
7	Præcedens in iaculo	↗	3	55	E	3	50	4
8	In oculo nebulosa dup.	↗	6	5	S	0	45	ne
9	In capite triū præced.	↗	9	35	E	2	10	4
10	Media	↗	8	35	P	1	30	4
11	Sequens	↗	10	5	S	2	0	4
12	In bor. cont. triū austr.	↗	12	15	E	2	50	4
13	Media	↗	13	15	P	4	30	4
14	Borea	↗	13	45	T	6	40	4
15	Sequens (boreal	↗	16	35	E	5	30	6
16	In austr. cōtact. duarū	↗	20	25	N	5	30	5
17	Australis	↗	18	35	T	2	0	6
18	In humero dextro	↗	13	15	M	1	50	5
19	In dextro cubito	↗	15	45		2	50	5
20	In scapulis	↗	10	55	E	2	30	5
21	In armo	↗	8	35		4	30	4
22	Sub axilla	↗	7	15	R	6	45	3
23	In suffragine sin. prio.	↗	8	35	I	23	0	2
24	In genu eiusdē cruris	↗	7	55	D	18	0	2
25	In poster. dext. suffra.	→	27	35	I	13	0	3
26	In sinistra scapulo	↗	18	15	O	13	30	3
27	In anteriori dext. genu	↗	17	35	N	20	10	3
28	In edu. cau. 4. bo. li pr	↗	19	25	A	4	50	5
29	Sequens	↗	19	45		4	50	5
30	Austrini præced.	↗	19	25	E	5	50	5
31	Sequens	↗	20	35	I	6	30	5
32	Circa vngulā sin. poste.	↗	29	45	S	22	30	3

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
CAPRICORNI				
1	In præ. cornu triū bor.	vp 28 15	7 30	3
2	Media	vp 28 35	6 40	6
3	Australis	vp 28 15	8 5 0	3
4	In extr. sequēt. cornu	vp 29 55	8 0	6
5	In rictu trium austral.	vp 29 55	E 0 45	6
6	Reliquarū dua. præce.	vp 29 35	L 45	6
7	Sequens	vp 29 45	P 1 30	6
8	Sub oculo dextro	vp 28 5	0 40	5
9	In ceruice duar. bore.	≈ 2 35	T 4 50	6
10	Australis	≈ 2 45	M 0 50	5
11	In dextro genu	≈ 1 45	E 6 30	4
12	In fini genu suffracto	≈ 2 35	8 40	4
13	In sinistro humero	≈ 7 35	R 7 40	4
14	Sub aluo dua. præced.	≈ 11 5	M 6 50	4
15	Sequens	≈ 11 15	E 6 0	5
16	In med. corp. triū seq.	≈ 9 35	R 4 15	5
17	Reliquar. præce. Aust.	≈ 7 35	4 0	5
18	Septentrionalis	≈ 7 35	I 2 50	5
19	In dorso duar. anteced.	≈ 7 15	D 0 0	4
20	Sequens	≈ 11 55	I 0 50	4
21	In austr. spi. antecē. du.	≈ 14 15	O 4 45	4
22	Sequens	≈ 15 55	N 4 30	4
23	In educt. caud. 2. præce.	≈ 15 45	A 2 10	3
24	Sequēs (Deneb alchedi	≈ 17 15	L 2 0	3
25	In bor. par. cau. qtu. præ.	≈ 17 45	2 20	4
26	Reliquarū triū Australis	≈ 19 35	I 5 0	5

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ		Longi.		Latitu.		Ma	
			S.	G. M.	P.	G. M.	gni.	
27	Media	≈	18	35	S	2	50	5
28	Boreā in extre. caudæ	≈	19	35	S	4	20	5
AQUARI								
1	In capite	≈	21	15	E	15	45	5
2	In hume dext. clarior	≈	27	15		11	0	3
3	Obscurior	≈	26	5	P	9	40	5
4	In humero sinistro	≈	17	25		8	50	3
5	Sub axilla	≈	18	15	T	6	15	5
6	Sub fin. manu in veste	≈	8	35		5	30	3
7	Media (sequens 3	≈	7	5		8	0	4
8	Præcedens	≈	5	35		8	40	3
9	In cubito dextro	✕	0	25	E	8	45	3
10	In dext. manu boreali	✕	2	35		10	45	3
11	Reliqua. dua. aust. præ.	✕	2	55		9	0	3
12	Sequens	✕	4	15	N	8	30	3
13	In dext. coxa dua præ.	≈	27	5		3	0	4
14	Sequens	≈	27	55		3	10	5
15	In dextro clune	≈	29	35	M	0	50	4
16	In fin. clune dua. Aust.	≈	22	35		1	40	4
17	Septentrionalis	≈	24	5	S	4	0	6
18	In dext. ti. Aust. Scheat	✕	2	35	M	7	30	3
19	Borealis	✕	2	15	E	5	0	4
20	In sinistra coxa	≈	28	35	R	5	40	5
21	In fin. tibia dua. austr.	≈	28	15	M	10	0	5
22	Septent sub genu	≈	29	45	E	9	0	5
23	In fusi aquæ à ma pri	✕	0	55	S	2	0	4
24	Sequens australis	✕	5	54	E	0	10	4
25	Seq. in pri flexu aquæ	✕	8	35	M	1	0	4
26	Sequens	✕	10	55	E	0	30	4

In al.

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Va gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
27	In altero flexu austr.	✕	11	15	R	1	40	4
28	Sequentiū duarum bo	✕	9	55		3	30	4
29	Australis	✕	10	25		4	10	4
30	In austrum auulsa	✕	11	5	I	8	15	5
31	Post hanc dua. cō præ.	✕	14	35		12	0	5
32	Sequens	✕	14	5	D	10	50	5
33	In tertio aque flexu	✕	12	35	I	14	0	5
34	Media (triū borea.	✕	13	35		14	45	5
35	Sequens	✕	14	5	O	15	40	5
36	Sequentiū simi. triū bo.	✕	7	55		14	10	4
37	Media	✕	8	25	N	15	0	4
38	Australis	✕	9	15	A	15	45	4
39	In ult inflex. triū præ.	✕	2	45		14	50	4
40	Sequēs duarū austral.	✕	3	35	L	15	20	4
41	Borealis	✕	4	5		14	0	4
42	Ultima aque fomabāt	≈	20	55		23	0	1
		≈	17	35	I	15	30	4
	Informes tres	≈	20	35	S	14	20	4
		≈	19	55		18	15	4
	PISCIVM				S			
1	In ore piscis præced.	✕	12	35		9	15	4
2	In occipi. duarū austr.	✕	15	5	E	7	30	4
3	Boreal.	✕	16	55		9	20	4
4	In dorso duarum præ.	✕	19	5	P	9	30	4
5	Sequens	✕	21	35		7	30	4
6	In aliud præced.	✕	16	55	T	4	30	4
7	Sequens	✕	20	35		2	30	4
8	In cauda	✕	26	55	E	6	20	4
9	In lino eius pri. à cauda	γ	1	55		5	45	6

O 5

Sequens

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
10	Sequens	✓	3	55	N	2	45	6
11	Triū lucidarū præced.	✓	8	5	S	2	15	4
12	Media	✓	11	25	E	1	10	4
13	Sequens	✓	13	55	M	1	20	4
14	In flexura duarū bo.	✓	13	15	E	2	0	6
15	Australis	✓	13	55	R	5	0	6
16	Post flexionē triū præ.	✓	17	55		2	20	4
17	Media	✓	19	35	I	4	40	4
18	Sequens	✓	21	35	D	7	45	4
19	In nexu ambo. linorū	✓	23	25	I	8	30	3
20	In bo. lino à cōnex. præ	✓	21	25	O	5	20	4
21	Post hanc triū austral.	✓	21	5	S	1	55	5
22	Media	✓	21	15	E	5	20	3
23	Borea triū & vlt. in li.	✓	21	25	P	9	0	4
24	In ore seq. pis. dua. bo.	✓	22	55	T	21	45	5
25	Australis	✓	22	35	E	21	40	5
26	In capite trium sequēs	✓	19	35	N	20	0	6
27	Media	✓	18	35		19	55	6
28	Præcedens	✓	17	55	T	23	0	6
29	In aust. spina triū præ.	✓	16	35	R	14	20	4
30	Media	✓	17	15	I	13	0	4
31	Sequens trium	✓	18	35	O	12	0	4
32	In alio duarū borea.	✓	23	5	N	17	0	4
33	Australior	✓	20	15	A	15	20	4
34	In spina seq. prope cau.	✓	20	55		11	45	4
		✕	22	5	M	2	40	4
	Informes quatuor	✕	23	5	E	2	30	4
		✕	21	35	R	5	50	4
		✕	23	15	I	5	30	4

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stelle	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
CETVS				
1	In extremitate naris	♂ 8 35	D I 7 45	4
2	In mā. seq. tri. Menkar	♂ 8 35	O 12 20	3
3	Media in ore	♂ 3 35	N 11 30	3
4	Præcedēs triū in gena	♂ 1 25	A 14 0	3
5	In oculo	♂ 1 5	L 8 10	4
6	In capillamēto boreal.	♂ 3 35	I 6 20	4
7	In iuba præced.	γ 28 35	S 4 10	4
8	In peēt. 4. præced. bor.	γ 22 55	24 30	4
9	Australior	γ 24 15	M 28 0	4
10	Sequentium boreal.	γ 27 35	29 10	4
11	Australior	γ 27 55	E 27 10	3
12	In corpore triū media	γ 12 55	25 20	3
13	Australior	γ 13 55	30 30	4
14	Boreal. Batakaitos	γ 15 55	20 0	3
15	Ad eandē duarū seq.	γ 10 35	15 20	3
16	Præcedens	γ 5 55	15 40	3
17	In cau. quatrīl. seq. bo.	γ 2 35	R 11 40	5
18	Austral.	γ 1 35	13 40	5
19	Antecedētīū reliq. bo.	γ 0 15	13 0	5
20	Austral.	✕ 29 55	14 0	5
21	In extre septen. caudæ	✕ 25 15	19 40	3
22	In ex. au. Denebkaitos	✕ 26 35	I 20 20	3
ORION				
1	In capite	II 17 55	14 0	ne
2	In hum. dex. Bedelgēse	II 22 55	17 0	5
3	In hume. fin. Bellatrix	II 11 15	17 30	2
4	Sequens	II 15 55	18 0	4
5	In dextro cubito	II 25 15	D 14 30	4

In

DE COMPOSITIONE

Nu me	Stelle	Longi.			Latitu.			Ma gni
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
6	In vlna dextra	II	28	35		11	50	6
7	In dex.ma.4.austr.seq	II	27	25		10	40	4
8	Præcedens	II	26	35		9	45	4
9	Septentrio.lateris seq.	II	27	15	I	8	15	6
10	Præcedens	II	27	35		8	15	6
11	In colorobo dua.præ.	II	22	35	O	3	45	5
12	Sequens (Etam seq.	II	25	15	N	3	15	5
13	In dorso.4.ad lineã re	II	18	25		19	40	4
14	Secundo præced	II	17	15	A	20	0	6
15	Tertio præced.	II	16	15		20	20	6
16	Quarto præced.	II	15	5	L	20	40	5
17	In clypeo.9.boreal.	II	11	25		8	0	4
18	Secunda	II	10	15	I	8	10	4
19	Tertia	II	8	35		10	15	4
20	Quarta	II	7	15	S	12	50	4
21	Quinta	II	6	5		14	15	4
22	Sexta	II	5	25	M	15	50	3
23	Septima	II	5	45		17	10	3
24	Octava	II	6	15	E	20	20	3
25	Nona max.australis	II	7	15		21	30	3
26	In baltheo præced.	II	16	15	R	24	10	2
27	Media	II	18	15		24	50	2
28	Sequens	II	19	5	I	25	40	2
29	In manubrio ensis	II	14	45		25	50	3
30	In ense boreal.	II	17	45		28	40	4
31	Media	II	17	35	D	29	40	3
32	Australis	II	17	55		29	50	3
33	In ex.ensis duarũ seq.	II	18	35		30	40	4
34	Præcedens	II	17	5	I	30	50	4
35	In si.pe.Alg.& Rigel	II	10	45		31	30	1

In

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stelle	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
36	In tibia sinistra	II	11	55		30	15	4
37	In sinistro calcaneo	II	14	15	O	31	10	4
38	In dextro genu FRIDANI	II	21	5		33	30	3
1	Pedi si. Ori. et pri. flu. cō.	II	9	15	N	31	50	4
2	Influxia ad crus Ori. bo.	II	9	45		28	15	4
3	Duarum sequens	II	8	55		29	50	4
4	Præcedens	II	5	35		28	15	4
5	Duarum sequens	II	4	5	A	25	50	4
6	Præcedens	II	1	5		25	20	4
7	Sequens trium	♂	27	15		26	0	4
8	Media	♂	26	35		27	0	4
9	Præcedens	♂	23	45	L	27	50	4
10	Sequens ex quarta	♂	17	55		32	50	3
11	Præcedens	♂	15	35		31	0	4
12	Tertio sequens	♂	15	5	I	28	50	3
13	Antecedens	♂	13	5		28	0	3
14	Seq. rurs ex quatuor	♂	8	5		25	30	3
15	Præcedens	♂	5	45		23	50	4
16	Præcedens hanc	♂	3	5		23	10	3
17	Præced. has quatuor	♂	1	25	S	23	15	4
18	In cōuer. flu. attingēs	γ	26	5		32	10	4
19	Sequens Angetenar	γ	26	15		34	50	4
20	Sequentiū trium præ.	γ	29	45	M	38	30	4
21	Media	♂	4	45		38	10	4
22	Sequens	♂	8	25		39	0	5
23	In quadril. duarū bo.	♂	12	15		41	30	4
24	Austrina	♂	12	25		42	30	4
25	Sequētis late. antece.	♂	13	5	E	43	20	4
26	Sequens	♂	15	35		43	20	4

Vera

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ.	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
27	Versus ortū cōiun. du.	γ	25	5		50	20	4
28	Austral.	δ	25	55		51	45	4
29	In infle. du. seq Beemim	δ	19	5	R	53	50	4
30	Antecedens	δ	16	45		53	10	4
31	In reliqua distātia triū	δ	8	45		53	0	4
32	Media	δ	5	45	I	53	30	4
33	Præcedens	δ	2	45		52	0	4
34	Extre. flu. Acarnar	γ	21	5		53	30	4
LEPORIS					D			
1	In aurib præced bore.	II	10	35		35	0	5
2	Austral.	II	10	45	I	36	30	5
3	Sequentis lateris bore.	II	12	15		35	40	5
4	Austral.	II	12	15		36	40	5
5	In mento	II	10	5	O	39	40	4
6	In ex ped finist. prioris	II	7	5		45	15	4
7	In medio corpore	II	16	25	N	41	30	3
8	Sub aluo	II	15	45		44	20	3
9	In post. pedib. du præ.	II	21	55	A	44	0	4
10	Australior	II	19	55		45	50	4
11	In lumbis	II	20	55		38	20	4
12	In extrema cauda	II	23	35	L	38	10	4
CANIS								
1	In ore Asche. aliemeni	Ϣ	8	35		39	10	4
2	In auribus	Ϣ	10	35		35	0	4
3	In capite	Ϣ	12	15	I	36	30	5
4	In collo duarū boreal.	Ϣ	14	15		37	45	4
5	Austral.	Ϣ	16	15		40	0	4
6	In pectore	Ϣ	11	25	S	42	40	5
7	In genu dex. duarū bo	Ϣ	7	5	M	41	15	5

Alb.

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
8	Austral.	♄	6	55		42	30	5
9	In extremo prio. pedis	♄	1	55		41	20	3
10	In genu finist. du. præ.	♄	5	35		46	30	5
11	Sequens	♄	7	5	E	45	50	5
12	In hume. finist. du. seq.	♄	15	35		46	0	4
13	Præcedens	♄	12	35		47	0	5
14	In coxa sinistra	♄	17	35	R	48	45	3
15	Sub aluo inter fœmora	♄	14	35		51	30	3
16	In cavitate pe. dextræ	♄	13	55		55	10	4
17	In extremo eiusdem	♄	0	35		53	45	3
18	In extrema cauda	♄	23	5		50	40	3
		♄	10	25	I	25	15	4
		♄	0	55		61	30	4
		♄	2	15	D	58	45	4
		♄	3	55		57	0	4
		♄	5	5		56	0	4
	Informes vndecim	♄	18	55		55	30	4
		♄	21	15	I	57	40	4
		♄	23	15		59	30	4
		♄	19	55	O	59	40	4
		♄	16	55		57	40	4
		♄	13	5		59	30	4
	CANICULÆ							
1	In cervice	♄	15	55	N	14	0	4
2	In fœ. procyō Algom.	♄	20	5		16	10	1
	NAVIS							
1	In extre. naue du. præ.	♄	1	15	A	42	40	5
2	Sequens	♄	5	15		43	20	3
3	In puppi duarū boreal.	♄	29	45		44	0	4
4	Austral.	♄	29	45	L	46	0	4

Præ

DE COMPOSITIONE

Nu me	Stellæ.	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
5	Præcedens duas	☉	26	15		45	30	4
6	In medio scu. Markeb	☉	27	15	I	47	15	4
7	Sub scuto præced. triū	☉	26	15		49	30	4
8	Sequens	☉	0	15		49	30	4
9	Media	☉	29	25	S	49	15	4
10	In extre. gubernaculo	☉	4	55		49	50	4
11	In cari. pup. duarū bor.	☉	24	5	M	53	0	4
12	Austral.	☉	24	5		58	40	3
13	In soleo puppis boreal.	☉	1	5		55	30	5
14	In eodē trium præced.	☉	3	5		58	30	5
15	Media	☉	4	15	E	57	15	4
16	Sequens	☉	7	25		7	45	4
17	Sequens in transstro	☉	12	0		58	20	2
18	Sub hac duarū præce	☉	4	9		60	0	5
19	Sequens	☉	11	55		59	20	5
20	Duarū stellā trās præ.	☉	14	5		56	40	5
21	Sequens (trium	☉	15	15		57	0	5
22	In scu. & sta. ma. bor.	☉	26	35	R	51	30	4
23	Media	☉	27	5		55	30	4
24	Austral.	☉	24	55		57	10	4
25	Sub his dua cōiun. bo.	☉	0	5	I	60	0	4
26	Austral.	☉	29	55		61	15	4
27	In medio ma. du. aust.	☉	21	5	D	51	30	4
28	Boreal.	☉	20	15		49	0	4
29	In sum. veli du. antece.	☉	18	55		43	20	4
30	Sequens	☉	19	55		43	30	4
31	Sub tertia q̄ seq. scutū	☉	6	5	I	54	30	2
32	In seclione instrati.	☉	8	25		51	15	2
33	Inter remos in carina	☉	2	35		63	0	4

Quæ

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			d. gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
34	Quæ sequitur hæc ob.	♈	9	55	0	64	30	6
35	Lucida sequens	♈	20	55		63	50	2
36	Infra carinam austral.	♈	29	25	♈	65	40	2
37	Sequen triū antecedēs	♈	6	5		65	40	3
38	Media	♈	12	20	A	65	50	3
39	Sequens	♈	16	55		65	50	2
40	Sequent. duar. ad sect.	♈	21	55	L	62	50	3
41	Sequens (præced.	♈	28	55		62	51	3
42	In temone boreo præ-	♈	22	55	I	65	50	4
43	Sequens (ced.	♈	11	5		65	40	3
44	In reliquo temone præ.	♈	8	5		75	0	1
45	Sequens (Canobus	♈	19	55		71	50	3
HYDRAE					S			
1	In ca. 5. præ. du. in na.	♈	4	55	M	15	0	4
2	Boreal. & in oculo	♈	6	15		12	30	4
3	Sequen. du. bo. in occip.	♈	6	25		11	30	4
4	Austral. in biatu	♈	6	25		14	45	4
5	Sequens in gena	♈	8	25	E	12	0	4
6	In product. cervicis du	♈	11	15		11	50	5
7	Sequens (arū præ.	♈	14	15		13	40	4
8	In flexu colli tri. media	♈	19	15	R	15	20	4
9	Sequens	♈	21	35		14	50	4
10	Austral. (boreal	♈	19	15		17	10	4
11	Ab austro dua. cōiun.	♈	20	5		19	45	6
12	Lucida sequ. Alphard	♈	20	55		20	30	2
13	Post flex. col. tri. præc.	♈	26	55	I	26	30	4
14	Sequens	♈	29	35		26	0	4
15	Media	♈	2	5	D	23	35	4

P

Præc.

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.	Latitu. P. G. M.	Ma gni.
16	Præcedēs trium in re-	♊ 8 55	24 40	3
17	Media (Etam lineam	♊ 10 55	23 0	4
18	Sequens	♊ 13 55	22 10	3
19	Sub base cra. dua. bor.	♊ 22 25	I 25 45	4
20	Austral.	♊ 23 15	30 10	4
21	Præcedēs harū in tri.	♊ 3 5	0 31 20	4
22	Austral.	♊ 5 25	33 10	4
23	Sequens	♊ 7 5	31 40	3
24	Post coruū prox. cau.	♊ 20 55	13 40	4
25	In extrema cauda	♊ 4 25	N 17 40	4
	Informes duæ	♊ 3 35	23 15	3
		♊ 1 55	26 0	3
	CRATERIS		A	
1	In ba. cra. q̃ & hy. cō.	♊ 17 15	23 0	4
2	In media crat. austral.	♊ 23 25	19 30	4
3	Boreal.	♊ 20 55	L 18 0	4
4	In austral. circūse. orifi.	♊ 26 55	18 30	4
5	In boreal.	♊ 20 15	I 13 40	4
6	In australi ansa	♊ 0 5	16 40	4
7	In borea	♊ 22 35	11 50	4
	CORVI		S	
1	In rostro cois hydræ	♊ 6 15	M 21 40	3
2	In ceruice	♊ 5 15	19 40	3
3	In pectore	♊ 7 35	18 10	5
4	In ala dextra Algorab	♊ 9 25	14 50	3
5	In sinist. duarū antece.	♊ 3 35	E 12 30	3
6	Sequens	♊ 7 55	11 45	4
7	In extremo pede com- (minis hydræ	♊ 11 25	18 10	3

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi. S. G. M.			Latitu. P. G. M.			Ma gni.	
	CENTAVRI								
1	In capite. 4. Austral.	P	P	1	25	21	40	5	
2	Boreal.	P	P	0	55	13	50	5	
3	Mediantiū duar. præ.	P	P	0	5		20	30	5
4	Sequens	P	P	0	55	R	20	0	5
5	In humero sinistro	P	P	7	5		25	40	3
6	In humero dextro	P	P	6	35		22	30	3
7	In armo sinistro	P	P	0	5	I	27	30	4
8	In scuto qua. præ. bo.	P	P	9	5		22	20	4
9	Austral. (mita. scu.	P	P	10	51	D	23	45	4
10	Reliquarū dua. in sum	P	P	7	55		18	15	4
11	Austral.	P	P	13	25		20	50	4
12	In latere dex. tri. præ.	P	P	4	15		28	20	4
13	Media	P	P	3	55	I	29	20	4
14	Sequens	P	P	6	5		28	0	4
15	In brachio dextro	P	P	7	15		26	30	4
16	In dextro cubito	P	P	13	45	O	25	15	3
17	In extrema manu dex.	P	P	18	25		24	0	4
18	In educt. corpo. huma.	P	P	8	55	N	33	30	3
19	Duarū obscur. sequēs	P	P	8	35		31	0	5
20	Præcedens	P	P	7	25	A	30	20	5
21	In ductu dorsi	P	P	28	5		34	50	5
22	Antec. hâc in dor. equi	P	P	29	55	L	37	40	3
23	In lumbis triū sequens	P	P	26	45		40	0	3
24	Media	P	P	25	55	I	40	20	4
25	Præcedens	P	P	23	35		41	0	5
26	In dex. coxa du. conti-	P	P	25	35		46	10	2
27	Sequēs (qua. præced.	P	P	29	25		46	45	4

DE COMPOSITIONE

Nu me.	Stellæ	Longi.		Latitu.		Ma gni.
		S.	G. M.	P.	G. M.	
28	In pectore sub ala equi	P	9 25	S	40 45	4
29	Sub aluo duarū præce	P	7 15	M	43 0	2
30	Sequens	P	8 35		43 45	3
31	In cauo pedis dextri	P	0 55	E	51 10	2
32	In supra	P	6 15		51 40	3
33	In cauo pedis sinistri	P	26 15	R	55 10	4
34	Sub musculo eiusdem	P	2 5		55 20	2
35	In sum. dext pede prio.	P	29 15	I	41 10	1
36	In genu sinistro	P	15 5		45 20	2
37	De foris sub foem. dex. LVPI.	P	5 35	D	49 10	3
1	In sum. adma. centauri	P	18 55		24 10	3
2	In cauo eiusdē pedis	P	16 45	I	29 10	3
3	In armo duarū præce.	P	18 55		21 15	4
4	Sequens	P	25 5		21 0	4
5	In mediq corpore	P	23 55		25 10	4
6	In aluo	P	21 5	O	27 0	5
7	In coxa (boreal	P	21 45		29 0	5
8	In ductucoxæ duarum	P	25 35		28 30	5
9	Austral.	P	24 35	N	30 0	5
10	In summo lumbo	P	26 15		33 10	5
11	In extrema cauda trium	P	12 55		31 20	5
12	Media (austral	P	12 45		30 0	4
13	Septentrionalis trium	P	13 55	A	29 20	4
14	In cing duarū austral.	P	29 45		17 0	4
15	Boreal.	P	0 15		15 20	4
16	In rictu duarū præce.	P	26 35		13 30	4
17	Sequens (austral.	P	27 35	L	11 50	4
18	In priore pede duarū	P	18 15		11 30	4

Boreal

GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.			Latitu.			Ma gni.
		S.	G.	M.	P.	G.	M.	
19	Boreal.	P	17	25	I	10	0	4
	A R A E.							
1	In basi duarum boreal.	P	18	35		22	40	5
2	Austral.	P	21	15		25	45	4
3	In media arula	P	17	5		26	30	4
4	In foculo trium boreal.	P	11	35		30	20	5
5	Reliquar. dua. cōtigua.	P	16	5	S	34	10	4
6	Boreal. (austra.	P	15	55		33	20	4
7	In media flamma	P	11	45		34	0	3
	CORONA MERIDI.							
1	Præce. ad ambi. au. fo.	P	0	5	M	21	30	4
2	Sequens	P	2	35		21	0	5
3	Sequens hanc	P	4	5		20	20	5
4	Sequens hanc (Sagit.	P	5	45		20	0	4
5	Sequēs hāc ante genu	P	7	5		18	30	5
6	Boreal. in genu	P	8	15	E	17	10	4
7	Boreal.	P	7	45		16	0	4
8	Magis ad boreā verg.	P	7	25		15	20	4
9	In ambi. bore. duar seq.	P	6	5		15	50	6
10	Præcedens (has	P	5	35	R	14	50	6
11	Ex intervallo præced.	P	2	45		14	40	5
12	Hanc antecedens	P	0	35		15	50	5
13	Reliqua austral.	P	0	5	I	18	30	5
	PISCIS NOTII.							
1	In ore & extre. aquæ	P	27	55		23	0	1
2	In capite triū præced.	P	21	35	D	20	20	4
3	Media	P	25	5	I	22	15	4
4	Sequens	P	26	35	O	22	30	4
5	Quæ ad branchiam	P	25	15		16	15	4

P 3

In

DE COMPO. GLOBI COELESTIS.

Nu me.	Stellæ	Longi.		Latitu.		Ma gni.		
		S.	G. M.	P.	G. M.			
6	In spina au. atq; dorso	12	16	5		19	30	5
7	In aluo duarū sequens	12	22	5		15	10	5
8	Præcedens (trium	12	19	45		14	40	4
9	In spina septērio. seq.	12	16	5	N	15	15	4
10	Media	12	12	45		16	30	4
11	Præcedens	12	11	55	A	18	10	4
12	In extrema cauda	12	16	55		22	15	4
		12	28	55		22	20	3
	Informes sex	12	2	5	L	22	10	3
		12		55	I	21	0	3
		12	2	55		20	50	5
		12	4	45		16	0	4
		12	4	45	S	14	50	4

E I N I S.

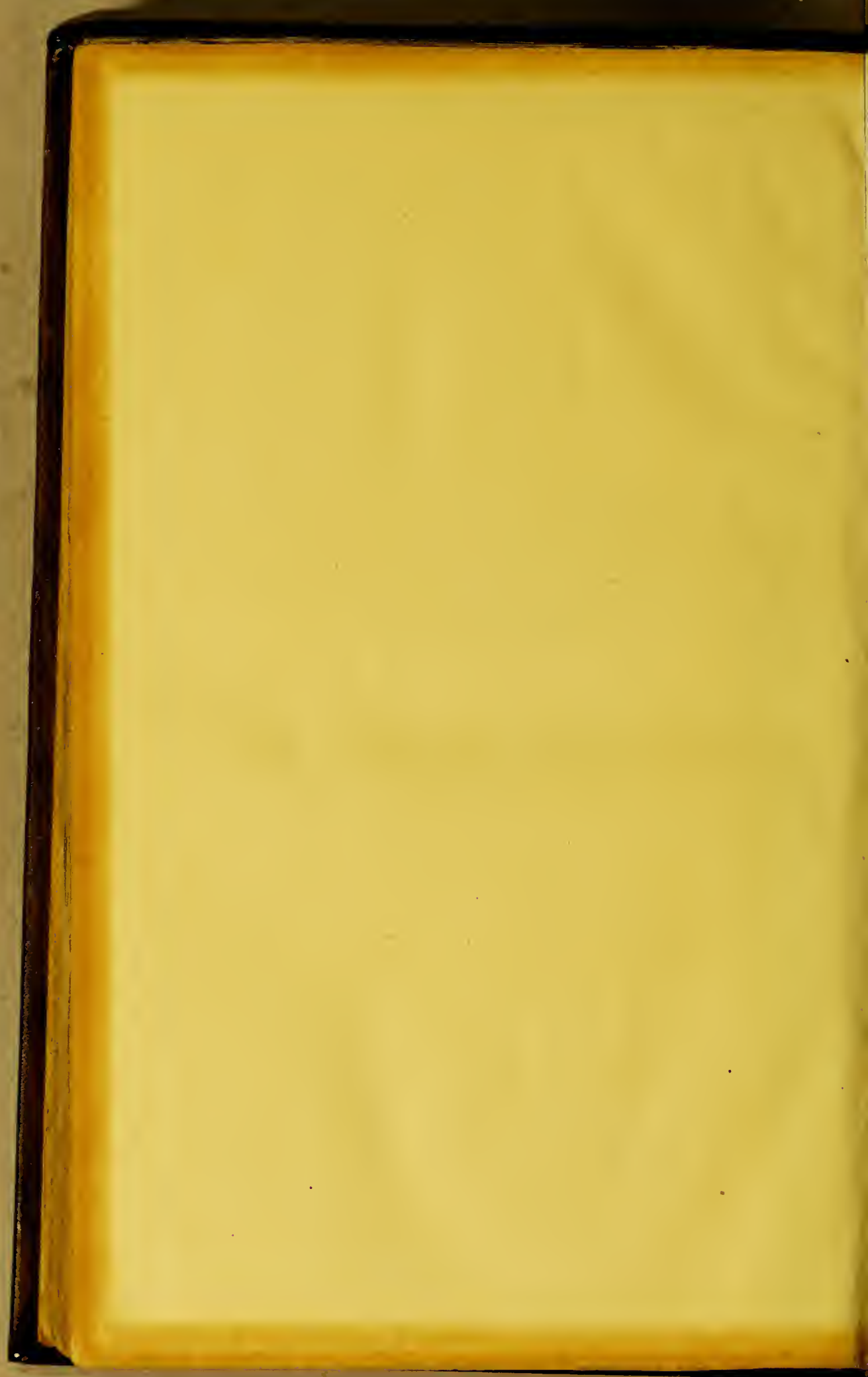
Typis Ioan. Graphei anno à Christo
humanæ salutis authore nato
Anno M. D. LIII.

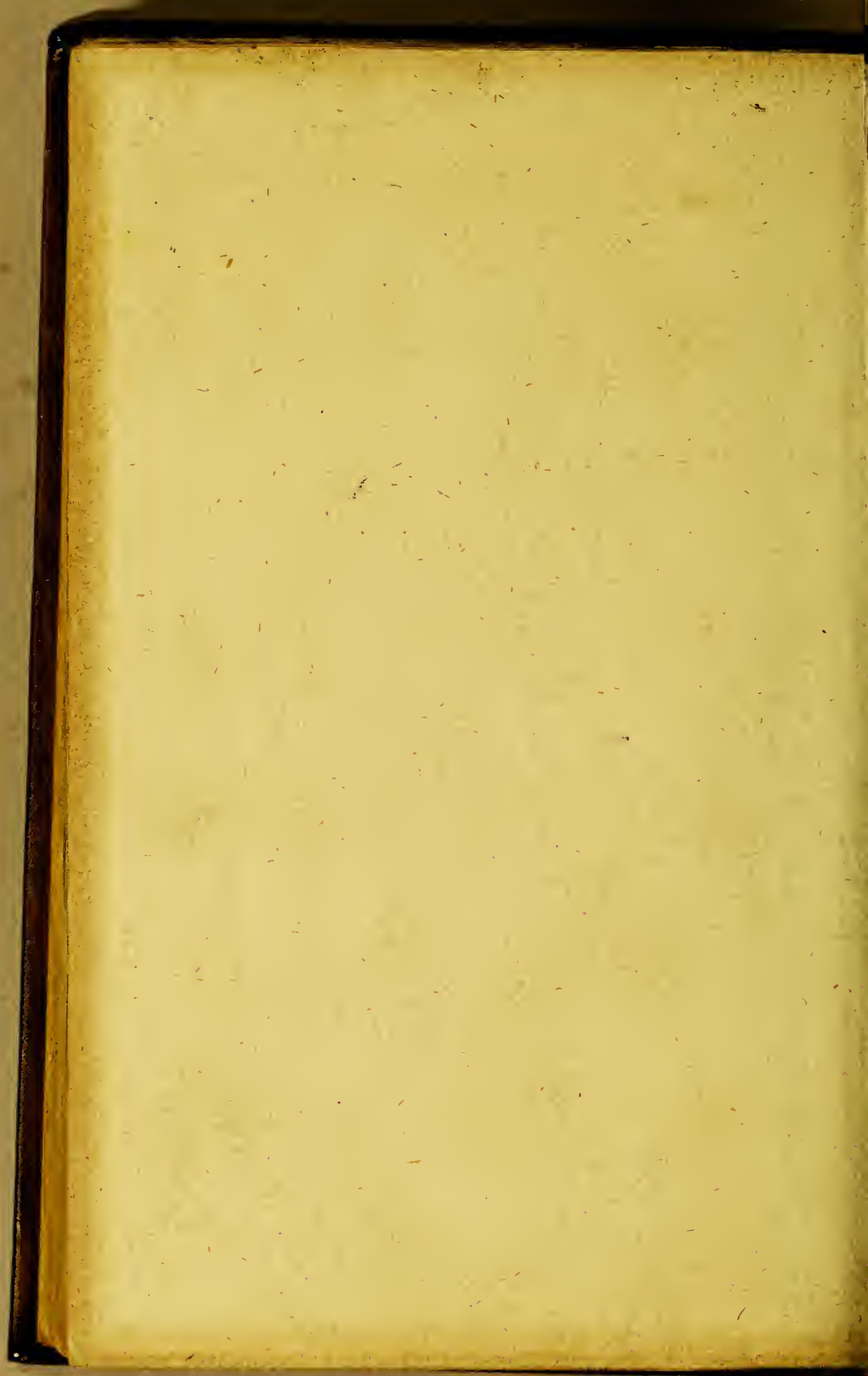

-10811-

John Carter Brown
Library

F553
G323d

